

Официален вестник

на Европейския съюз

L 57

Издание
на български език

Законодателство

Година 54
2 март 2011 г.

Съдържание

II Незаконодателни актове

МЕЖДУНАРОДНИ СПОРАЗУМЕНИЯ

- ★ Решение 2011/133/ОВППС на Съвета от 21 февруари 2011 година за подписване и сключване на Споразумение между Европейския съюз и Черна гора за създаване на рамка за участието на Черна гора в операциите на Европейския съюз за управление на кризи 1

Споразумение между Европейския съюз и Черна гора за създаване на рамка за участието на Черна гора в операциите на Европейския съюз за управление на кризи 2

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Регламент (ЕС) № 201/2011 на Комисията от 1 март 2011 година относно образца на декларация за съответствие на разрешен тип железопътно возило ⁽¹⁾ 8

- ★ Регламент (ЕС) № 202/2011 на Комисията от 1 март 2011 година за изменение на приложение I към Регламент (ЕО) № 1005/2008 на Съвета относно определението за „рибни продукти“ и за изменение на Регламент (ЕО) № 1010/2009 на Комисията по отношение на формулярите за предизвестие, показателите за пристанищни инспекции и признатите схеми за документиране на улова, одобрени от регионалните организации за управление на риболова 10

Регламент за изпълнение (ЕС) № 203/2011 на Комисията от 1 март 2011 година за определяне на фиксирани стойности при внос за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци 19

Цена: 4 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

BG

Актовете, чиито заглавия се отпечатват със светъл шрифт, са актове по текущо управление на селскостопанската политика и имат кратък срок на действие.

Заглавията на всички останали актове се отпечатват с получер шрифт и се предшества от звездичка.

ДИРЕКТИВИ

- ★ Директива 2011/18/ЕС на Комисията от 1 март 2011 година за изменение на приложения II, V и VI към Директива 2008/57/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно оперативната съвместимост на железопътната система в рамките на Общността ⁽¹⁾ 21

РЕШЕНИЯ

2011/134/ЕС:

- ★ Решение на Комисията от 24 март 2010 година относно държавна помощ С 4/03 (ex NN 102/02), приведена в действие от Италия в полза на WAM SpA (нотифицирано под номер С(2010) 1711 cor.) ⁽¹⁾ 29

2011/135/ЕС:

- ★ Решение на Комисията от 1 март 2011 година за удължаване на валидността на Решение 2009/251/ЕО за изискване към държавите-членки да гарантират, че на пазара не се пускат или предлагат продукти, които съдържат биоцида диметилфумарат (нотифицирано под номер С(2011) 1174) ⁽¹⁾ 43

ПРЕПОРЪКИ

2011/136/ЕС:

- ★ Препоръка на Комисията от 1 март 2011 година относно насоки за прилагането на правилата за защитата на данни в Системата за сътрудничество в областта на защитата на потребителите (ССОЗП) 44

АКТОВЕ, ПРИЕТИ ОТ ОРГАНИТЕ, СЪЗДАДЕНИ С МЕЖДУНАРОДНИ СПОРАЗУМЕНЕНИЯ

- ★ Правило № 100 на Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации (ИКЕ/ООН) — Единни предписания относно одобрението на превозни средства по отношение на специфичните изисквания за електрическото силово предаване 54

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

II

(Незаконодателни актове)

МЕЖДУНАРОДНИ СПОРАЗУМЕНИЯ

РЕШЕНИЕ 2011/133/ОВППС НА СЪВЕТА

от 21 февруари 2011 година

за подписване и сключване на Споразумение между Европейския съюз и Черна гора за създаване на рамка за участието на Черна гора в операциите на Европейския съюз за управление на кризи

СЪВЕТАТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за Европейския съюз, и по-специално член 37 от него, и Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 218, параграфи 5 и 6 от него,

като взе предвид предложението на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност (ВП),

като има предвид, че:

- (1) Условието за участие на трети държави в операции на Европейския съюз за управление на кризи следва да бъдат установени в споразумение за създаване на рамка за подобно евентуално бъдещо участие, а не да се определят поотделно за всяка конкретна операция.
- (2) След като на 26 април 2010 г. бе прието решение на Съвета за разрешаване на започването на преговори, ВП договори Споразумение между Европейския съюз и Черна гора за създаване на рамка за участието на Черна гора в операциите на Европейския съюз за управление на кризи (наричано по-нататък „споразумението“).
- (3) Споразумението следва да бъде одобрено,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Споразумението между Европейския съюз и Черна гора за установяване на рамка за участието на Черна гора в операциите на

Европейския съюз за управление на кризи (наричано по-нататък „споразумението“) се одобрява от името на Съюза.

Текстът на споразумението е приложен към настоящото решение.

Член 2

Председателят на Съвета се оправомощава да посочи лицето(ата), упълномощено(и) да подпише(ат) споразумението, така че да бъде обвързан Съюзът.

Член 3

Споразумението се прилага временно от датата на подписването му до приключване на процедурите по сключването му ⁽¹⁾.

Член 4

Председателят на Съвета извършва от името на Съюза нотификацията, предвидена в член 16, параграф 1 от споразумението.

Член 5

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Брюксел на 21 февруари 2011 година.

За Съвета

Председател

C. ASHTON

⁽¹⁾ Датата на подписване на споразумението ще бъде публикувана в Официален вестник на Европейския съюз от генералния секретариат на Съвета.

ПРЕВОД

СПОРАЗУМЕНИЕ

между Европейския съюз и Черна гора за създаване на рамка за участието на Черна гора в операциите на Европейския съюз за управление на кризи

ЕВРОПЕЙСКИЯТ СЪЮЗ

от една страна, и

ЧЕРНА ГОРА,

от друга страна,

наричани по-долу „страните“,

като имат предвид, че:

Европейският съюз (ЕС) може да взема решения за предприемане на действия в областта на управлението на кризи.

ЕС решава дали трети държави да бъдат поканени да участват в операции на ЕС за управление на кризи.

Условията за участие на Черна гора в операции на ЕС за управление на кризи следва да бъдат установени в споразумение за създаване на рамка за подобно евентуално бъдещо участие, а не да се определят поотделно за всяка конкретна операция.

Подобно споразумение не следва да засяга автономността на ЕС за вземане на решения и не следва да е пречка за това решенията на Черна гора да участва в операции на ЕС за управление на кризи да бъдат вземани поотделно за всеки конкретен случай.

Подобно споразумение следва да урежда единствено бъдещи операции на ЕС за управление на кризи и не следва да засяга съществуващи споразумения, уреждащи участието на Черна гора във вече започнали операции на ЕС за управление на кризи,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

РАЗДЕЛ I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Решения относно участието

1. След решението на Европейския съюз (ЕС) да покани Черна гора да участва в дадена операция на ЕС за управление на кризи и след като Черна гора вземе решение да участва, Черна гора предоставя на ЕС информация за предлаганото от нея участие.

2. ЕС прави оценка на участието на Черна гора, като се консултира с Черна гора.

3. Във възможно най-кратки срокове ЕС предоставя на Черна гора първоначална оценка за вероятния размер на участието ѝ в общите разходи по операцията, за да съдейства на Черна гора да изготви предложението си.

4. ЕС съобщава с писмо на Черна гора за резултатите от тази оценка с цел да се осигури участието на Черна гора в съответствие с разпоредбите на настоящото споразумение.

Член 2

Рамка

1. Черна гора се асоциира към решението на Съвета, с което Съветът на Европейския съюз решава, че ЕС ще проведе операцията за управление на кризи, и към всяко друго решение, с което Съветът на Европейския съюз решава да удължи срока на операцията на ЕС за управление на кризи, в съответствие с разпоредбите на настоящото споразумение и необходимите договорености за изпълнението му.

2. Участието на Черна гора в дадена операция на ЕС за управление на кризи не засяга автономността на ЕС за вземане на решения.

Член 3

Статус на персонала и на въоръжените сили

1. Статусът на персонала, който Черна гора командирова за участие в гражданска операция на ЕС за управление на кризи, и/или на въоръжените сили, които Черна гора предоставя за военна операция на ЕС за управление на кризи, се урежда със споразумението относно статуса на мисията/въоръжените сили между ЕС и държавата(ите), в която(ито) се провежда операцията, ако е сключено такова.

2. Статусът на персонала, предоставен на щаба или командните състави, разположени извън държавата(ите), в която(ито) се провежда операцията на ЕС за управление на кризи, се урежда с договорености между съответните щаб и командни състави и Черна гора.

3. Без да се засяга споразумението относно статуса на мисията/въоръжените сили по параграф 1, Черна гора упражнява юрисдикция над своя персонал, участващ в операцията на ЕС за управление на кризи.

4. Задължение на Черна гора е да отговаря на претенциите във връзка с участието в операция на ЕС за управление на кризи от страна на членове на нейния персонал или отнасящи се до тях. Черна гора отговаря за предприемането на необходимите мерки, по-специално от правно или дисциплинарно естество, срещу членовете на своя персонал в съответствие с нейните закони и подзаконови разпоредби. Образец на такава декларация е приложен към настоящото споразумение.

5. Страните се договарят да се откажат от всякакви евентуални взаимни претенции, различни от претенциите, свързани с договорите, във връзка с вреда, щета или разрушаване на активи, които страните притежават или използват, или с увреждане или смърт на членове на техния персонал, настъпили при изпълнение на служебните им задължения във връзка с тяхната дейност по настоящото споразумение, освен в случаите на груба небрежност или умишлено поведение.

6. Черна гора се задължава да направи декларация във връзка с отказа си от претенции срещу държавите — участници в операция на ЕС за управление на кризи, в която Черна гора участва, като това ще стане при подписването на настоящото споразумение.

7. ЕС се задължава неговите държави-членки да направят декларация във връзка с отказа си от претенции, свързани с бъдещо участие на Черна гора в дадена операция на ЕС за управление на кризи, като това ще стане при подписването на настоящото споразумение.

Член 4

Класифицирана информация

В контекста на операциите на ЕС за управление на кризи се прилага споразумението между ЕС и правителството на Черна гора относно сигурността на класифицираната информация, съставено в Брюксел на 13 септември 2010 г.

РАЗДЕЛ II

РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО УЧАСТИЕТО В ГРАЖДАНСКИ ОПЕРАЦИИ ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА КРИЗИ

Член 5

Персонал, командирован за участие в гражданска операция на ЕС за управление на кризи

1. Черна гора следи персоналят ѝ, командирован за участие в гражданска операция на ЕС за управление на кризи, да изпълнява своята мисия в съответствие със:

- а) решението на Съвета и последващите му изменения съгласно член 2, параграф 1,
- б) оперативния план,
- в) мерките за изпълнение.

2. Черна гора уведомява своевременно ръководителя на мисия на гражданската операция на ЕС за управление на кризи (наричан по-нататък „ръководител на мисия“), както и върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност (наричан по-нататък „ВП“), за всяко изменение в участието ѝ в гражданската операция на ЕС за управление на кризи.

3. Персоналят, командирован за участие в гражданска операция на ЕС за управление на кризи, преминава медицински преглед, бива ваксиниран и получава от компетентен орган в Черна гора медицинско свидетелство, удостоверяващо неговата пригодност за служба. Персоналят, командирован за участие в гражданска операция на ЕС за управление на кризи, представя копие от това свидетелство.

Член 6

Командна верига

1. Персоналят, командирован от Черна гора, изпълнява своите задължения и действа единствено в интерес на гражданската операция на ЕС за управление на кризи.

2. Целият персонал остава изцяло под командването на съответните национални органи.

3. Националните органи прехвърлят оперативното ръководство на ЕС.

4. Ръководителят на мисията поема отговорността за гражданската операция на ЕС за управление на кризи и осигурява нейното командване и контрол на мястото на операциите.

5. Ръководителят на мисията ръководи гражданската операция на ЕС за управление на кризи и поема нейното текущо управление.

6. Черна гора има същите права и задължения по отношение на текущото управление на операцията като държавите-членки на ЕС, участващи в нея, в съответствие с правните инструменти по член 2, параграф 1.

7. Ръководителят на мисията отговаря за контрола върху дисциплината на персонала, участващ в гражданската операция на ЕС за управление на кризи. Когато се налага, съответният национален орган взема дисциплинарни мерки.

8. Черна гора посочва лице за контакти към националния контингент (ЛКНК), което да представлява националния ѝ контингент в рамките на операцията. ЛКНК докладва на ръководителя на мисията по въпроси с национално измерение и отговаря за ежедневната дисциплина на контингента.

9. Решението за прекратяване на операцията се взема от ЕС след консултации с Черна гора, ако към датата на прекратяване на операцията Черна гора все още участва в гражданската операция на ЕС за управление на кризи.

Член 7

Финансови аспекти

1. Без да се засяга член 8, Черна гора поема всички разходи, свързани с участието ѝ в операцията, с изключение на текущите разходи, както е заложено в оперативния бюджет на операцията.

2. В случай на смърт, увреждане, вреда или щета, причинени на физически или юридически лица от държавата(ите), в която(ито) се провежда операцията, Черна гора, при установяване на отговорността ѝ, изплаща обезщетение съгласно условията, предвидени в приложимото споразумение за статуса на мисията по член 3, параграф 1.

Член 8

Участие в оперативния бюджет

1. Черна гора участва във финансирането на оперативния бюджет на гражданската операция на ЕС за управление на кризи.

2. Финансовото участие на Черна гора в оперативния бюджет се изчислява въз основа на една от следните формули, като се използва тази, с която се получава по-малка сума:

а) делът от референтната сума, пропорционално съответстващ на съотношението между БНД на Черна гора и общия БНД на всички държави, участващи в оперативния бюджет на операцията; или

б) делът от референтната сума за оперативния бюджет, пропорционално съответстващ на съотношението между броя на персонала от Черна гора, участващ в операцията, и общия брой на персонала от всички държави, участващи в операцията.

3. Независимо от параграфи 1 и 2, Черна гора не участва във финансирането на дневните надбавки, изплащани на персонала на държавите-членки на ЕС.

4. Независимо от параграф 1, ЕС по принцип освобождава Черна гора от финансово участие в конкретна гражданска операция на ЕС за управление на кризи, когато:

а) ЕС реши, че Черна гора предоставя значимо участие, което е съществено за тази операция; или

б) Черна гора има БНД на човек от населението, който не надвишава БНД на никоя държава-членка на ЕС.

5. Между ръководителя на мисия на гражданската операция на ЕС за управление на кризи и компетентните административни служби на Черна гора се подписва споразумение за внасянето на финансовото участие на Черна гора в оперативния бюджет на гражданската операция на ЕС за управление на кризи. Тази договореност включва, *inter alia*, разпоредби относно:

а) размера на вноската;

б) условията и реда за плащане на финансовото участие;

в) процедурата за одит.

РАЗДЕЛ III

РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО УЧАСТИЕТО ВЪВ ВОЕННИ ОПЕРАЦИИ ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА КРИЗИ

Член 9

Участие във военна операция на ЕС за управление на кризи

1. Черна гора следи нейните въоръжени сили и личен състав, участващи във военна операция на ЕС за управление на кризи, да изпълняват своята мисия в съответствие със:

а) решението на Съвета и последващите му изменения съгласно член 2, параграф 1,

б) оперативния план,

в) мерките за изпълнение.

2. Личният състав, командирован от Черна гора, изпълнява своите задължения и действа единствено в интерес на военната операция на ЕС за управление на кризи.

3. Черна гора уведомява своевременно командващия операцията на ЕС за всяка промяна в участието ѝ в операцията.

Член 10

Командна верига

1. Всички въоръжени сили и целият личен състав, участващи във военната операция на ЕС за управление на кризи, остават изцяло под командването на съответните национални органи.

2. Националните органи прехвърлят оперативното и тактическо командване и/или контрол над своите въоръжени сили и личен състав на командващия операцията на ЕС, който има право да делегира своите правомощия.

3. Черна гора има същите права и задължения по отношение на текущото управление на операцията като държавите-членки на ЕС, участващи в нея.

4. Командващият операцията на ЕС може във всеки един момент след консултации с Черна гора да поиска оттегляне на участието на Черна гора.

5. Черна гора назначава висш военен представител (ВВП), който представлява националния ѝ контингент в рамките на военната операция на ЕС за управление на кризи. ВВП провежда консултации с командващия въоръжените сили на ЕС по всички въпроси, свързани с операцията, и отговаря за ежедневната дисциплина на контингента на Черна гора.

Член 11

Финансови аспекти

1. Без да се засяга член 12, Черна гора поема всички разходи, свързани с участието ѝ в операцията, освен ако за разходите не е налице съвместно финансиране, предвидено в правните инструменти по член 2, параграф 1, както и в Решение 2008/975/ОВППС на Съвета от 18 декември 2008 г. за създаване на механизъм за администриране на финансирането на общите разходи за операциите на Европейския съюз с военни или отбранителни последици (Athena) ⁽¹⁾.

2. В случай на смърт, увреждане, вреда или щета, причинени на физически или юридически лица от държавата(ите), в която(ито) се провежда операцията, Черна гора, при установяване на отговорността ѝ, изплаща обезщетение според условията, предвидени в приложимото споразумение за статута на въоръжените сили по член 3, параграф 1.

Член 12

Участие в общите разходи

1. Черна гора участва във финансирането на общите разходи на военната операция на ЕС за управление на кризи.

2. Финансовото участие на Черна гора в общите разходи се изчислява въз основа на една от следните две формули, като се използва тази, с която се получава по-малка сума:

а) делът от общите разходи, пропорционално съответстващ на съотношението между БНД на Черна гора и общия БНД на всички държави, участващи в общите разходи на операцията; или

б) делът от общите разходи, пропорционално съответстващ на съотношението между броя на личния състав от Черна гора, участващ в операцията, и общия брой на личния състав от всички държави, участващи в операцията.

При използването на формулата по първа алинея, буква б) и когато Черна гора участва с личен състав само в щаба на операцията или щаба на въоръжените сили, използваното съотношение се получава, като личният състав на тази държава се съотнесе към общия брой на личния състав на съответните щабове. В останалите случаи използваното съотношение се получава, като целият личен състав, с който участва Черна гора, се съотнася към общия личен състав на операцията.

3. Независимо от параграф 1, ЕС по принцип освобождава Черна гора от финансово участие в общите разходи за конкретна военна операция на ЕС за управление на кризи, когато:

а) ЕС реши, че Черна гора предоставя значимо участие в активите и/или способностите, които са съществени за операцията; или

б) Черна гора има БНД на човек от населението, който не надвишава БНД на никоя държава-членка на ЕС.

Между администратора по Решение 2008/975/ОВППС и компетентните административни органи на Черна гора се сключва договореност. Тази договореност включва, *inter alia*, разпоредби относно:

а) размера на вноската,

б) условията и реда за плащане на финансовото участие,

в) процедурата за одит.

⁽¹⁾ ОВ L 345, 23.12.2008 г., стр. 96.

РАЗДЕЛ IV

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 13

Договорености за изпълнение на споразумението

Без да се засягат член 8, параграф 5 и член 12, параграф 4, техническите и административните договорености, необходими за изпълнението на настоящото споразумение, се сключват между ВП и съответните органи на Черна гора.

Член 14

Неизпълнение

Ако една от страните не изпълнява задълженията си по настоящото споразумение, другата страна има право да прекрати настоящото споразумение, като изпрати едномесечно писмено предизвестие.

Член 15

Уреждане на спорове

Споровете относно тълкуването или прилагането на настоящото споразумение се уреждат между страните по дипломатически път.

Член 16

Влизане в сила

1. Настоящото споразумение влиза в сила на първия ден от първия месец, след като страните са се нотифицирали взаимно за приключването на необходимите вътрешни правни процедури за влизането в сила на споразумението.

2. Настоящото споразумение се прилага временно от датата на подписването му.

3. Настоящото споразумение подлежи на редовно преразглеждане.

4. Настоящото споразумение може да бъде изменено по взаимно, писмено изразено съгласие на страните.

5. Настоящото споразумение може да бъде денонсирано от всяка от страните чрез писмена нотификация за денонсиране, изпратена до другата страна. Денонсирането поражда действие шест месеца след получаване на нотификацията от другата страна.

Съставено в Брюксел на двадесет и втори февруари две хиляди и единадесета година в два екземпляра на английски език.

За Европейския съюз

За Черна гора

ТЕКСТ НА ДЕКЛАРАЦИИТЕ**ТЕКСТ ЗА ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ НА ЕС:**

„При прилагането на решение на Съвета на ЕС относно операция на ЕС за управление на кризи, в която участва Черна гора, държавите-членки на Европейския съюз ще се стремят, доколкото това е допустимо съгласно националните им правни системи, да се откажат от всякакви евентуални претенции срещу Черна гора във връзка с увреждане или смърт на членове на техния персонал, вреда или щета на притежавани от тях активи, които се използват от операцията на ЕС за управление на кризи, ако това увреждане, смърт, вреда или щета:

- са били причинени от членове на персонала на Черна гора при изпълнение на неговите задължения във връзка с операцията на ЕС за управление на кризи, освен в случаите на груба небрежност или умишлено поведение,
- или са били предизвикани от използването на активи, притежавани от Черна гора, при условие че активите са били използвани във връзка с операцията и с изключение на случаите на груба небрежност или умишлено поведение от страна на членове на персонала на Черна гора, ползващ тези активи и участващ в операцията на ЕС за управление на кризи.“

ТЕКСТ ЗА ЧЕРНА ГОРА:

„При прилагането на решение на Съвета на ЕС относно операция на ЕС за управление на кризи Черна гора ще се стреми, доколкото това е допустимо съгласно националната ѝ правна система, да се откаже от всякакви евентуални претенции срещу която и да е от другите държави, участващи в операцията на ЕС за управление на кризи, във връзка с увреждане или смърт на членове на нейния персонал, вреда или щета на притежавани от нея активи, които се използват от операцията на ЕС за управление на кризи, ако това увреждане, смърт, вреда или щета:

- са били причинени от членове на персонала при изпълнение на неговите задължения във връзка с операцията на ЕС за управление на кризи, освен в случаите на груба небрежност или умишлено поведение,
 - или са били предизвикани от използването на активи, притежавани от държавите, участващи в операцията на ЕС за управление на кризи, при условие че активите са били използвани във връзка с операцията и с изключение на случаите на груба небрежност или умишлено поведение от страна на членове на персонала, ползващ тези активи и участващ в операцията на ЕС за управление на кризи.“
-

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 201/2011 НА КОМИСИЯТА

от 1 март 2011 година

относно образца на декларация за съответствие на разрешен тип железопътно возило

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2008/57/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г. относно оперативната съвместимост на железопътната система в Общността ⁽¹⁾, и по-специално член 26, параграф 4 от нея,

като има предвид, че:

- (1) Комисията следва да приеме образца на декларация за съответствие на разрешен тип возило, както е предвидено в директивата.
- (2) Европейската железопътна агенция издаде препоръка от 30 юни 2010 г. относно образца на декларация за съответствие на разрешен тип железопътно возило.
- (3) Приложенията към декларацията за съответствие на типа трябва да предоставят доказателства за приключване на съответните процедури за проверка в съответствие с приложимото законодателство на Съюза и обявените национални правила и да посочват директивите, техни-

ческите спецификации за оперативна съвместимост, националните правила и други разпоредби. Разрешението за тип, което се идентифицира чрез Европейския идентификационен номер, трябва да съдържа информация относно всички правни изисквания, въз основа на които в дадена държава-членка е издадено разрешение за тип.

- (4) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на комитета, учреден по член 29, параграф 1 от Директива 2008/57/ЕО,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Посоченият в член 26, параграф 4 от Директива 2008/57/ЕО образец на декларация за съответствие на типа е определен в приложението към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 2 юни 2011 година.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки, освен Кипър и Малта, тъй като на територията им не е изградена железопътна система.

Съставено в Брюксел на 1 март 2011 година.

За Комисията
Председател
José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ ОВ L 191, 18.7.2008 г., стр. 1.

ПРИЛОЖЕНИЕ

ОБРАЗЕЦ НА ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА СЪОТВЕТСТВИЕ НА РАЗРЕШЕН ТИП ЖЕЛЕЗОПЪТНО ВОЗИЛО

Ние

Заявител ⁽¹⁾:

[Търговско наименование]

[пълен адрес]

Упълномощен представител:

[Търговско наименование]

[пълен адрес]

на заявителя

[Търговско наименование]

[пълен адрес]

Декларираме на своя отговорност, че железопътното возило [Европейски идентификационен номер] ⁽²⁾, за което се отнася настоящата декларация,

— отговаря на тип железопътно возило [идентификация на ERATV за типа железопътно возило], разрешено в следните държави-членки:

[Държава-членка 1] съгласно разрешение № [EIN на разрешение за тип в ДЧ 1]

[Държава-членка 2] съгласно разрешение № [EIN на разрешение за тип в ДЧ 2]

... (посочете всички държави-членки, за които возилото има разрешение),

— е в съответствие с изискванията на съответното законодателство на ЕС, съответните технически спецификации за оперативна съвместимост и на действащите национални правила, както е посочено в приложенията към настоящата декларация,

— е преминало всички процедури за проверка, необходими за изготвянето на настоящата декларация.

Списък на приложенията ⁽³⁾

[заглавия на приложенията]

Подписани за и от името на [име на заявителя]

Съставено в [място], [дата (ДД/ММ/ГГГГ)]

[име, длъжност] [подпис]

Поле, запазено за Националния орган по безопасността:

EVN, зададен на возилото: [EVN]

⁽¹⁾ Заявителят може да бъде възложителят или производителят, или техният упълномощен представител в Съюза.

⁽²⁾ Ако в момента на правенето на тази декларация на железопътното возило все още не е зададен Европейски номер на возилото (EVN), превозното средство се идентифицира по друга система за идентификация, съгласувана между заявителя и компетентния Национален орган по безопасността (НОБ). В случай че на железопътното возило е зададен Европейски номер на возилото, НОБ попълва полето, предназначено за тази цел.

⁽³⁾ Приложенията следва да включват копия от документи, удостоверяващи приключването на съответните процедури за проверка в съответствие с приложимото законодателство на Съюза (декларациите за проверка „ЕО“) и националните правила.

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 202/2011 НА КОМИСИЯТА**от 1 март 2011 година**

за изменение на приложение I към Регламент (ЕО) № 1005/2008 на Съвета относно определението за „рибни продукти“ и за изменение на Регламент (ЕО) № 1010/2009 на Комисията по отношение на формулярите за предизвестие, показателите за пристанищни инспекции и признатите схеми за документиране на улова, одобрени от регионалните организации за управление на риболова

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1005/2008 на Съвета от 29 септември 2008 г. за създаване на система на Общността за предотвратяване, възпиране и премахване на незаконния, недеklarиран и нерегулиран риболов⁽¹⁾, и по-специално член 9, параграф 1, член 12, параграф 5, член 13, параграф 1 и член 52 от него,

като има предвид, че:

(1) Регламент (ЕО) № 1005/2008 се отнася за рибните продукти, определени в член 2 от него. Приложение I към посочения регламент изброява продуктите, изключени от определението на рибни продукти. Списъкът на изключените продукти може да бъде преразглеждан всяка година и следва да бъде изменян въз основа на новата информация, събрана по линия на административното сътрудничество с трети страни, предвидено в член 20, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1005/2008.

(2) Продуктите, изключени от определението на „рибни продукти“, са изброени и в приложение XIII към Регламент (ЕО) № 1010/2009 на Комисията⁽²⁾ за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 1005/2008. За да се избегне ненужно дублиране, изключените продукти следва да са изброени само в приложение I към Регламент (ЕО) № 1005/2008, следователно приложение XIII към Регламент (ЕО) № 1010/2009 следва да бъде заличено.

(3) Дял I от Регламент (ЕО) № 1010/2009 съдържа разпоредби относно инспекции на риболовни кораби от трети държави, които трябва да се извършват в пристанища на държавите-членки. Тези разпоредби трябва да бъдат съгласувани със Споразумението за мерки на държавния пристанищен контрол за предотвратяване, възпиране и премахване на незаконния, недеklarиран и нерегулиран риболов, сключено в рамките на Организацията на Обединените нации по прехраната и земеделието (ФАО). Това съгласуване съдържа включването на специфична информация във формулярите,

които се използват за предизвестяването за пристигане в пристанище, както и добавянето на специфични критерии към показателите за пристанищни инспекции.

(4) Приложение V към Регламент (ЕО) № 1010/2009 съдържа списък на схеми за документиране на улова, одобрени от регионални организации за управление на рибарството, за които е признато, че отговарят на изискванията на Регламент (ЕО) № 1005/2008. Това приложение следва да се позовава и на програмата на ИССАТ за документиране на улова на червен тон, посочена в Регламент (ЕС) № 640/2010 на Европейския парламент и на Съвета⁽³⁾.

(5) Регламенти (ЕО) № 1005/2008 и (ЕО) № 1010/2009 следва да бъдат съответно изменени.

(6) Предвидените в настоящия регламент мерки са в съответствие със становището на Управителния комитет по рибарство и аквакултури,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Изменения на Регламент (ЕО) № 1005/2008

Приложение I към Регламент (ЕО) № 1005/2008 се заменя с текста в приложение I към настоящия регламент.

Член 2

Изменения на Регламент (ЕО) № 1010/2009

Регламент (ЕО) № 1010/2009 се изменя, както следва:

1. В член 4, параграф 1 се добавя следната буква ф):

„ф) на риболовния кораб е било отказано влизане в пристанище или неговото ползване в съответствие със Споразумението за мерки на държавния пристанищен контрол за предотвратяване, възпиране и премахване на незаконния, недеklarиран и нерегулиран риболов, сключено в рамките на Организацията на Обединените нации по прехраната и земеделието (ФАО).“

2. Приложения IIА и IIБ се заменят с текста в приложение II към настоящия регламент.

⁽¹⁾ ОВ L 286, 29.10.2008 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 280, 27.10.2009 г., стр. 5.

⁽³⁾ ОВ L 194, 24.7.2010 г., стр. 1.

3. В приложение V, част I второто тире се заменя със следния текст:

„— Програма на ICCAT за документиране на улова на червен тон, посочена в Регламент (ЕС) № 640/2010 на Европейския парламент и на Съвета (*).

(*) ОВ L 194, 24.7.2010 г., стр. 1.“

4. Приложение XIII се заличава.

Член 3

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на седмия ден след публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 1 март 2011 година.

За Комисията

Председател

José Manuel BARROSO

ПРИЛОЖЕНИЕ I

„ПРИЛОЖЕНИЕ I

Списък на продуктите, изключени от определението за „рибни продукти“ в член 2, точка 8

ex глава 3 ex 1604 ex 1605	Продукти от аквакултури, получени от дребна риба или ларви
ex глава 3 ex 1604	Черен дроб, хайвер и семенна течност, езици, бузи и крила
0301 10 (¹)	Декоративни риби, живи
ex 0301 91	Пъстърви (<i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> , <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> , <i>Oncorhynchus gilae</i> , <i>Oncorhynchus apache</i> и <i>Oncorhynchus chrysogaster</i>), живи, уловени в пресни води
ex 0301 92 00	Змиорки (<i>Anguilla</i> spp.), живи, уловени в пресни води
0301 93 00	Шарани, живи
ex 0301 99 11	Тихоокеански съомги (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> и <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), атлантически съомги (<i>Salmo salar</i>) и дунавски пъстърви (<i>Hucho hucho</i>), живи, уловени в пресни води
0301 99 19	Други сладководни риби, живи
ex 0302 11	Пъстърви (<i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> , <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> , <i>Oncorhynchus gilae</i> , <i>Oncorhynchus apache</i> и <i>Oncorhynchus chrysogaster</i>), пресни или охладени, с изключение на филетата и другите меса от риби от № 0304, уловени в пресни води
ex 0302 12 00	Тихоокеански съомги (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> и <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), атлантически съомги (<i>Salmo salar</i>) и дунавски пъстърви (<i>Hucho hucho</i>), пресни или охладени, с изключение на филетата и другите меса от риби от № 0304, уловени в пресни води
ex 0302 19 00	Други пъстървови (<i>Salmonidae</i>), пресни или охладени, с изключение на филетата и другите меса от риби от № 0304, уловени в пресни води
ex 0302 66 00	Змиорки (<i>Anguilla</i> spp.), пресни или охладени, с изключение на филетата и другите меса от риби от № 0304, уловени в пресни води
0302 69 11	Шарани, пресни или охладени, с изключение на филетата и другите меса от риби от № 0304
0302 69 15	Тилапия (<i>Oreochromis</i> spp.), прясна или охладена, с изключение на филетата и другите меса от риби от № 0304
0302 69 18	Други сладководни риби, пресни или охладени, с изключение на филетата и другите меса от риби от № 0304
ex 0303 11 00	Червена съомга (<i>Oncorhynchus nerka</i>), с изключение на черния дроб, хайвера и семенната течност, охладена, с изключение на филетата и другите меса от риби от № 0304, уловена в пресни води
ex 0303 19 00	Други тихоокеански съомги (<i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> и <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), с изключение на черния дроб, хайвера и семенната течност, охладени, с изключение на филетата и другите меса от риби от № 0304, уловени в пресни води
ex 0303 21	Пъстърви (<i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> , <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> , <i>Oncorhynchus gilae</i> , <i>Oncorhynchus apache</i> и <i>Oncorhynchus chrysogaster</i>), с изключение на черния дроб, хайвера и семенната течност, охладени, с изключение на филетата и другите меса от риби от № 0304, уловени в пресни води
ex 0303 22 00	Атлантическа съомга (<i>Salmo salar</i>) и дунавска пъстърва (<i>Hucho hucho</i>), с изключение на черния дроб, хайвера и семенната течност, охладени, с изключение на филетата и другите меса от риби от № 0304, уловени в пресни води

ex 0303 29 00	Други пъстървови, с изключение на черния дроб, хайвера и семенната течност, охладени, с изключение на филетата и другите меса от риби от № 0304, уловени в пресни води
ex 0303 76 00	Змиорки (<i>Anguilla</i> spp.), охладени, с изключение на филетата и другите меса от риби от № 0304, уловени в пресни води
0303 79 11	Шарани, охладени, с изключение на филетата и другите меса от риби от № 0304
0303 79 19	Други сладководни риби, замразени, с изключение на филетата и другите меса от риби от № 0304
0304 19 01	Филета от риби, пресни или охладени, от нилски костур (<i>Lates niloticus</i>)
0304 19 03	Филета от риби, пресни или охладени, от пангас (<i>Pangasius</i> spp.)
ex 0304 19 13	Филета от риби, пресни или охладени, от тихоокеански съомги (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> и <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), атлантически съомги (<i>Salmo salar</i>) и дунавски пъстърви (<i>Hucho hucho</i>), уловени в пресни води
ex 0304 19 15	Филета от риби, пресни или охладени, от вида <i>Oncorhynchus mykiss</i> , с тегло над 400 g всяко, уловени в пресни води
ex 0304 19 17	Филета от риби, пресни или охладени, от пъстърва от вида <i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> (с тегло 400 g или по-малко), <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> и <i>Oncorhynchus gilae</i> , уловени в пресни води
0304 19 18	Филета от риби, пресни или охладени, от други сладководни риби
0304 19 91	Други меса от риби (дори смлени), пресни или охладени, от сладководни риби
0304 29 01	Замразени филета от нилски костур (<i>Lates niloticus</i>)
0304 29 03	Замразени филета от пангас (<i>Pangasius</i> spp.)
0304 29 05	Замразени филета от тилапия (<i>Oreochromis</i> spp.)
ex 0304 29 13	Замразени филета от тихоокеански съомги (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> и <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), атлантически съомги (<i>Salmo salar</i>) и дунавски пъстърви (<i>Hucho hucho</i>), уловени в пресни води
ex 0304 29 15	Замразени филета от <i>Oncorhynchus mykiss</i> с тегло над 400 g всяко, уловени в пресни води
ex 0304 29 17	Замразени филета от пъстърва от вида <i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> (с тегло 400 g или по-малко), <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> и <i>Oncorhynchus gilae</i> , уловени в пресни води
0304 29 18	Замразени филета от други сладководни риби
0304 99 21	Други меса от риби (дори смлени), замразени, от сладководни риби
0305 10 00	Брашна, прахове и агломерати под форма на гранули от риби, годни за консумация от човека
ex 0305 30 30	Филета от риби, осолени или в саламура, от тихоокеански съомги (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> и <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), атлантически съомги (<i>Salmo salar</i>) и дунавски пъстърви (<i>Hucho hucho</i>), уловени в пресни води
ex 0305 30 90	Филета от риби, сушени, осолени или в саламура, но непущени, от други сладководни риби

ex 0305 41 00	Тихоокеански съомги (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> и <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), атлантически съомги (<i>Salmo salar</i>) и дунавски пъстърви (<i>Hucho hucho</i>), уловени в пресни води
ex 0305 49 45	Пъстърви (<i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> , <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> , <i>Oncorhynchus gilae</i> , <i>Oncorhynchus apache</i> и <i>Oncorhynchus chrysogaster</i>), пушени, включително филетата, уловени в пресни води
ex 0305 49 50	Змиорки (<i>Anguilla</i> spp.), пушени, включително филетата, уловени в пресни води
ex 0305 49 80	Други сладководни риби, пушени, включително филетата
ex 0305 59 80	Други сладководни риби, сушени, дори осолени, но непушени
ex 0305 69 50	Тихоокеански съомги (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> и <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), атлантически съомги (<i>Salmo salar</i>) и дунавски пъстърви (<i>Hucho hucho</i>), в саламура или осолени, но несушени, нито пушени, уловени в пресни води
ex 0305 69 80	Други сладководни риби, осолени или несушени, нито пушени, и риби в саламура
0306 19 10	Речни раци, замразени
ex 0306 19 90	Брашна, прахови и агломерати под форма на гранули от ракообразни, замразени, годни за консумация от човека
ex 0306 21 00	Лангусти и други морски омари (<i>Palinurus</i> spp., <i>Panulirus</i> spp., <i>Jasus</i> spp.), декоративни
ex 0306 22 10	Омари (<i>Homarus</i> spp.), декоративни, живи
ex 0306 23 10	Малки и големи скариди, от семейство <i>Pandalidae</i> , декоративни, живи
ex 0306 23 31	Сиви скариди от рода <i>Crangon</i> , декоративни, живи
ex 0306 23 90	Други малки и големи скариди, декоративни, живи
ex 0306 24	Раци, декоративни, живи
0306 29 10	Речни раци, живи, пресни, охладени, сушени, осолени или в саламура, с черупки, готвени на пара или сварени във вода, дори неохладени, сушени, солени или в саламура
ex 0306 29 30	Лангустини (<i>Nephrops norvegicus</i>), декоративни, живи
ex 0306 29 90	Други декоративни ракообразни, живи
ex 0306 29 90	Брашна, прахови и агломерати под форма на гранули от ракообразни, незамразени, годни за консумация от човека
0307 10	Стриди, дори без черупки, живи, пресни, охладени, замразени, сушени, осолени или в саламура
0307 21 00	Миди Сен Жак (морски гребени), включително кралски миди, други миди от родовете <i>Pecten</i> , <i>Chlamys</i> или <i>Placopecten</i> , живи, пресни или охладени
0307 29	Миди Сен Жак (морски гребени), включително кралски миди, други миди от родовете <i>Pecten</i> , <i>Chlamys</i> или <i>Placopecten</i> , освен живи, пресни или охладени
0307 31	Миди (<i>Mytilus</i> spp., <i>Perna</i> spp.), живи, пресни или охладени
0307 39	Миди (<i>Mytilus</i> spp., <i>Perna</i> spp.), освен живи, пресни или охладени

ex 0307 41	Сепии (<i>Sepia officinalis</i> , <i>Rossia macrosoma</i>) и сепиоли (<i>Sepiola</i> spp.); калмари и рогащи (<i>Ommastre phes</i> spp., <i>Loligo</i> spp., <i>Nototodarus</i> spp., <i>Sepioteuthis</i> spp.), декоративни
ex 0307 51	Октоподи (<i>Octopus</i> spp.), декоративни
0307 60 00	Охлюви, различни от морските, живи, пресни, охладени, замразени, сушени, осолени или в саламура
ex 0307 91 00	Други водни безгръбначни, различни от ракообразните и мекотелите, упоменати или включени в подпозиции от 0307 10 10 до 0307 60 00, освен <i>Illex</i> spp., сепия от вида <i>Sepia pharaonis</i> и морски охлюви живи от вида <i>Strombus</i> , живи (освен декоративни), пресни или охладени
0307 99 13	Средиземноморски миди и други видове от семейство <i>Veneridae</i> , замразени
0307 99 15	Медузи (<i>Rhopilema</i> spp.), замразени
ex 0307 99 18	Други водни безгръбначни, различни от ракообразните и тези мекотели, упоменати или включени в подпозиции от 0307 10 10 до 0307 60 00 и от 0307 99 11 до 0307 99 15, освен сепия от вида <i>Sepia pharaonis</i> , и морски охлюви от вида <i>Strombus</i> , включително брашна, прахови и агломерати под форма на гранули от водни безгръбначни, различни от ракообразните, годни за консумация от човека, замразени
ex 0307 99 90	Други водни безгръбначни, различни от ракообразните и тези мекотели, упоменати или включени в подпозиции от 0307 10 10 до 0307 60 00, освен <i>Illex</i> spp., и сепия от вида <i>Sepia pharaonis</i> и морски охлюви от вида <i>Strombus</i> , включително брашна, прахови и агломерати под форма на гранули от водни безгръбначни, различни от ракообразните, годни за консумация от човека, сушени, осолени или в саламура
ex 1604 11 00	Сьомга, уловена в пресни води , приготвена или консервирана, цяла или на парчета, с изключение на смлените риби
ex 1604 19 10	Пъстървови, различни от сьомгите, уловени в пресни води , приготвени или консервирани, цели или на парчета, с изключение на смлените риби
ex 1604 20 10	Сьомга, уловена в пресни води , приготвена или консервирана по друг начин (освен цяла или на парчета, с изключение на смлените риби)
ex 1604 20 30	Пъстървови, различни от сьомгите, уловени в пресни води , приготвени или консервирани по друг начин (освен цели или на парчета, с изключение на смлените риби)
ex 1604 19 91	Филета от сладководни риби, сурови, покрити с тесто или с галета, дори предварително пържени в олио, замразени
1604 30 90	Заместители на хайвер
ex 1605 40 00	Речни раци, приготвени или консервирани
1605 90	Други мекотели и други водни безгръбначни, приготвени или консервирани

(¹) Кодове по КН, които отговарят на Регламент (ЕО) № 948/2009 на Комисията (ОВ L 287, 31.10.2009 г.).“

Формуляр за предизвестие за риболовни кораби на трети държави, посочени в член 2, параграф 1

Моля, попълнете всички съответни полета преди изпращане на предизвестие:

Идентификация на кораба

1. Име на кораба:
2. Вид на кораба (за улов, за превоз или помощен):
3. Флаг (държава на регистрация):
4. Пристанище на домуване (2-буквен ISO код на държавата + името на пристанището/3-буквения код на пристанището (*)):
5. Регистрационен номер (външна идентификация):
6. Международна радиопозивна:
7. Информация за контакти с кораба:
8. Идентификационен номер на сертификата за регистрация:
9. Номер от регистъра на MMO/Lloyd (ако има такъв):
10. VMS (система за наблюдение на кораба) (не, да (на национално равнище), да (на равнище регионална организация за управление на рибарството); ако да, какъв тип:
11. Размери на кораба — дължина широчина газене:

Дати

19. Дати на риболовния рейс:
20. Дата и очакван час на пристигане в пристанището:

Планирано пристанище на посещение

12. Име на пристанището (2-буквен ISO код на държавата + 3-буквения код на пристанището (*)):
13. Цел на посещението (разтоварване на суша, трансбордиране или достъп до услуги):
14. Пристанище и дата на последното спирание в пристанище (2-буквен ISO код на държавата + името на пристанището/3-буквения код на пристанището (*))

Разрешение за риболов

15. Номер и дата на валидност на разрешението за риболов (да се посочат и риболовната зона, видовете и риболовният уред)
16. Разрешение за подпомагане на риболовни операции/трансбордиране на риболовни продукти и дата на валидност:
17. Издаващ орган:
18. Идентификационен номер на регионалната организация за управление на рибарството, ако е приложимо:

Количества от видовете, задържани на борда (или доклад за липса на улов)

21. Име на кораба(ите) за улов и номер(а) на техни(те) сертификат(и) за улов (ако има такива)	22. Дата на трансбордиране (ако трансбордирането не е било извършено в пристанището на разтоварване на сушата)	23. Зона или пристанище на трансбордиране (зона на ФАО (ICES), участък на ФАО (ICES), подучастък на ФАО (ICES) и, ако е приложимо, статистически квадрант на ICES и зона на риболовно усилие)	24. Име на вида (3-буквен код на ФАО)	25. Зона на улова (зона на ФАО (ICES), участък на ФАО (ICES), подучастък на ФАО (ICES) и, ако е приложимо, статистически квадрант на ICES и зона на риболовно усилие)	26. Оценено общо живо тегло на борда (в kg) или брой на рибата, ако се изисква	27. Оценено общо живо тегло на рибата, която ще се разтоварва/трансбордира (в kg), или брой на рибата, ако се изисква	28. Представяне на рибата и състояние на съхраняване (да се използват буквени кодове (*))

29. Име и адрес на собственика на кораба:

30. Име и гражданство на капитана на кораба/представителя:

31. Подпис:

32. Дата:

Ако е кораб за улов, се попълват точки 1—15, 17—20 и 24—28.

Ако е кораб за превоз, се попълват точки 1—14, 16—18 и 20—28.

Ако е помощен кораб, се попълват точки 1—14, 16—18 и 20.

Всички трябва да попълнят точки 29—32.

(*) Буквени кодове на пристанищата, състоянието на рибата и представянето: http://ec.europa.eu/fisheries/cfp/control/technologies/ers/index_en.htm

Формуляр за предизвестие за риболовни кораби на трети държави, посочени в член 2, параграф 2

Моля, попълнете всички съответни полета преди изпращане на предизвестие:

Име на пристанището (2-буквен ISO код на държавата + 3-буквения код на пристанището)

- Име на пристанището (2-буквен ISO код на държавата + 3-буквения код на пристанището (*)):
- Цел на посещението (разтоварване на суша, трансбордиране или достъп до услуги):
- Дата и очакван час на пристигане в пристанището:
- VMS (система за наблюдение на кораба) (не, да (на национално равнище), да (на равнище регионална организация за управление на рибарството); ако да, какъв тип:
- Размери на кораба — дължина широчина: газене:
- Идентификационен номер на сертификата за регистрация:
- Идентификационен номер на регионалната организация за управление на рибарството, ако е приложимо.
- Пристанище и дата на последното спиране в пристанище (2-буквен ISO код на държавата + името на пристанището/3-буквения код на пристанището):

Количества на видовете, задържани на борда

9. Име на кораба(те) за улов и номер(а) на техния(те) сертификат(и) за улов	10. Дата на трансбордиране (ако трансбордирането не е било извършено в пристанището на разтоварване на сушата)	11. Зона или пристанище на трансбордиране (зона на ФАО (ICES), участък на ФАО (ICES), подучастък на ФАО (ICES) и ако е приложимо, статистически квадрант на ICES и зона на риболовно усилие)	12. Име на вида (3-буквен код на ФАО)	13. Оценено общо живо тегло на борда (в kg) или брой на рибата, ако се изисква	14. Оценено общо живо тегло на рибата, която ще се разтоварва/трансбордира (в kg), или брой на рибата, ако се изисква	15. Представяне на рибата и състояние на съхраняване (да се използват буквени кодове (*))

- Име и адрес на собственика на кораба:
- Име и гражданство на капитана на кораба/представителя:
- Подпис:
- Дата:

Ако е кораб за улов, се попълват точки 1—8, 12, 14 и 15.

Ако е кораб за превоз се попълват точки 1—15.

Ако е помощен кораб, се попълват точки 1—8.

Всички трябва да попълнят точки 16—19.

(*) Буквени кодове на пристанищата, състоянието на рибата и представянето: http://ec.europa.eu/fisheries/cfp/control/technologies/ers/index_en.htm.

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) № 203/2011 НА КОМИСИЯТА**от 1 март 2011 година****за определяне на фиксирани стойности при внос за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 г. за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти („Общ регламент за ООП“) ⁽¹⁾,като взе предвид Регламент (ЕО) № 1580/2007 на Комисията от 21 декември 2007 г. за определяне на правила за прилагане на регламенти (ЕО) № 2200/96, (ЕО) № 2201/96 и (ЕО) № 1182/2007 на Съвета в сектора на плодовете и зеленчуците ⁽²⁾, и по-специално член 138, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

в изпълнение на резултатите от Уругвайския кръг от многостранните търговски преговори Регламент (ЕО) № 1580/2007 посочва критерии за определяне от Комисията на фиксирани стойности при внос от трети страни за продуктите и периодите, посочени в приложение XV, част А от посочения регламент,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Фиксираните стойности при внос, посочени в член 138 от Регламент (ЕО) № 1580/2007, са определени в приложението към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на 2 март 2011 година.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 1 март 2011 година.

*За Комисията,**от името на председателя,*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Генерален директор на Генерална дирекция
„Земеделие и развитие на селските райони“*⁽¹⁾ ОВ L 299, 16.11.2007 г., стр. 1.⁽²⁾ ОВ L 350, 31.12.2007 г., стр. 1.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Фиксирани стойности при внос за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци

(EUR/100 kg)

Код по КН	Кодове на трети страни ⁽¹⁾	Фиксирана вносна стойност
0702 00 00	IL	122,2
	MA	46,8
	TN	113,1
	TR	95,7
	ZZ	94,5
0707 00 05	TR	159,9
	ZZ	159,9
0709 90 70	MA	31,5
	TR	100,8
	ZZ	66,2
0805 10 20	EG	56,9
	IL	78,2
	MA	55,1
	TN	41,5
	TR	67,9
	ZA	37,9
	ZZ	56,3
0805 50 10	MA	45,9
	TR	51,2
	ZZ	48,6
0808 10 80	BR	55,2
	CA	126,3
	CN	90,2
	MK	54,8
	US	148,5
0808 20 50	ZZ	95,0
	AR	91,1
	CL	188,1
	CN	52,4
	US	96,8
	ZA	109,6
	ZZ	107,6

⁽¹⁾ Номенклатура на страните, определена с Регламент (ЕО) № 1833/2006 на Комисията (ОВ L 354, 14.12.2006 г., стр. 19). Код „ZZ“ означава „друг произход“.

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА 2011/18/ЕС НА КОМИСИЯТА

от 1 март 2011 година

за изменение на приложения II, V и VI към Директива 2008/57/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно оперативната съвместимост на железопътната система в рамките на Общността

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2008/57/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г. относно оперативната съвместимост на железопътната система в рамките на Общността ⁽¹⁾, и по-специално член 30, параграф 3 от нея,

като има предвид, че:

- (1) Мерките, предназначени да изменят несъществените елементи на Директива 2008/57/ЕО и свързани с адаптацията на приложения II—IX към нея, следва да се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 29, параграф 4 от същата директива.
- (2) Подсистемата „Контрол, управление и сигнализация“ се състои от оборудване на железопътната линия и бордово оборудване, които следва да се разглеждат като две отделни подсистеми. Поради тази причина приложение II към Директива 2008/57/ЕО следва да бъде съответно изменено.
- (3) Оборудването за измерване на консумацията на електрическа енергия е физически интегрирано в подвижния железопътен състав. Поради тази причина приложение II към Директива 2008/57/ЕО следва да бъде съответно изменено.
- (4) В съответствие с член 17, параграф 3 от Директива 2008/57/ЕО държавите-членки следва да определят органите, отговарящи за процедурите по проверка съгласно национални правила. Поради това приложения V и VI към Директива 2008/57/ЕО следва да бъдат изменени, за да бъдат уточнени тези процедури, прилагани от посочените органи.

(5) Относно междинните декларации за проверка (наричани по-нататък „ISV“) съгласно приложение VI, раздел 2 от Директива 2008/57/ЕО най-напред нотифицираният орган следва да изготви сертификат „ЕО“ за междинна декларация за проверка, след което заявителят следва да изготви съответната декларация „ЕО“. Поради тази причина приложения V и VI към Директива 2008/57/ЕО следва да бъдат съответно изменени.

(6) Мерките, предвидени в настоящата директива, са в съответствие със становището на комитета, създаден по член 29, параграф 1 от Директива 2008/57/ЕО,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Приложения II, V и VI към Директива 2008/57/ЕО се заменят съответно с текста от приложения I, II и III към настоящата директива.

Член 2

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за съгласуване с настоящата директива, не по-късно от 31 декември 2011 г. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

2. Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

3. Задълженията за транспониране и изпълнение на настоящата директива не се прилагат за Република Кипър и Република Малта, докато на съответните им територии няма изградена железопътна система.

⁽¹⁾ ОВ L 191, 18.7.2008 г., стр. 1.

Член 3

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 1 март 2011 година.

За Комисията
Председател
José Manuel BARROSO

ПРИЛОЖЕНИЕ I

„ПРИЛОЖЕНИЕ II

ПОДСИСТЕМИ

1. Списък на подсистемите

За целите на настоящата директива железопътната система може да бъде разделена на следните подсистеми:

а) структурни области:

- инфраструктура,
- енергия,
- контрол, управление и сигнализация по железопътната линия,
- бордови контрол, управление и сигнализация,
- подвижен железопътен състав;

б) функционални области:

- експлоатация и управление на движението,
- поддръжка,
- телематични приложения за товарни превози и пътници.

2. Описание на подсистемите

За всяка подсистема или част от подсистема списъкът от съставни елементи и аспекти, свързани с оперативната съвместимост, се предлага от Агенцията по време на изготвянето на съответния проект за ТСОС. Без да се предришава изборът на аспекти и съставни елементи, свързани с оперативната съвместимост, или редът, по който те ще бъдат включени в ТСОС, подсистемите включват следните елементи:

2.1. Инфраструктура

Релсите, стрелките, инженерните конструкции (мостове, тунели и др.), съответната гарова инфраструктура (платформи, зони за достъп, включително нуждите на лицата с ограничена подвижност и др.), обезопасяващото и предпазното оборудване.

2.2. Енергия

Електрифициращата система, включително въздушните контактни линии и системата за измерване на консумацията на електрическа енергия по железопътната линия.

2.3. Контрол, управление и сигнализация по железопътната линия

Цялото оборудване по железопътната линия, необходимо за осигуряване на безопасността и за управление и контролиране на придвижването на влакове, допуснати за движение в мрежата.

2.4. Бордови контрол, управление и сигнализация

Цялото оборудване на борда, необходимо за осигуряване на безопасността и за управление и контролиране на придвижването на влакове, допуснати за движение в мрежата.

2.5. Експлоатация и управление на трафика

Процедурите и съответното оборудване, позволяващи съгласуваната експлоатация на различните структурни подсистеми както в режим на нормална работа, така и при влошени условия, включително композиране и управление на влак, планиране и управление на трафик.

Професионалните квалификации, които евентуално може да се изискват за трансгранично обслужване.

2.6. Телематични приложения

В съответствие с приложение I тази подсистема се състои от два елемента:

- а) приложения за пътнически услуги, включително системи, осигуряващи информация за пътниците преди и по време на пътуването, системи за резервация и плащане, управление на багажа и управление на връзките между влаковете и връзките им с други видове транспорт;
- б) приложения за услуги за превоз на товари, включително информационни системи (контрол в реално време на товарите и влаковете), системи за композиране и разпределение, системи за резервации, плащане и фактуриране, управление на връзките с други видове транспорт и създаване на електронни придружителни документи.

2.7. Подвижен железопътен състав

Структура, системи за управление и контрол за всички влакови съоръжения, токоприемници, тягови единици и единици за преобразуване на енергия, бордово оборудване за измерване на потреблението на електроенергия, спирачни механизми, съединителни и двигателни механизми (талиги, оси и т.н.) и окачване, врати, интерфейси човек/машина (за водача, персонала на борда на влака и пътниците, включително за нуждите на лица с ограничена подвижност), пасивни или активни обезопасяващи устройства и принадлежности за опазване здравето на пътниците и персонала на влака.

2.8. Поддръжка

Процедурите, съответното оборудване, логистичните центрове за дейности по поддръжката и запасите, позволяващи извършването на задължителната корективна и превантивна поддръжка за осигуряване на оперативната съвместимост на железопътната система и за гарантиране на изискваните резултати.“

ПРИЛОЖЕНИЕ II

„ПРИЛОЖЕНИЕ V

ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА ПРОВЕРКА НА ПОДСИСТЕМИ

1. Декларация „ЕО“ за проверка на подсистеми

Декларацията „ЕО“ за проверка и придружаващите я документи трябва да имат дата и да бъдат подписани.

Посочената декларация трябва да се основава на информация, получена от процедура за проверка „ЕО“ на подсистеми съгласно приложение VI, раздел 2. Декларацията трябва да е написана на езика, на който е написано техническото досие, и трябва да съдържа най-малко следното:

- позовавания на директивата,
- наименование и адрес на възложителя или производителя, или неговия упълномощен представител, установен в Европейския съюз (посочват се търговското наименование и пълният адрес; в случай на упълномощен представител се посочва също и търговското наименование на възложителя или производителя);
- кратко описание на подсистемата;
- наименование и адрес на нотифицирания орган, извършил предвидената в член 18 проверка „ЕО“;
- позоваванията на документите, съдържащи се в техническото досие;
- всички съответни временни или окончателни разпоредби, с които трябва да е съгласувана подсистемата, и по-специално всякакви ограничения или условия за експлоатация, където това е уместно;
- ако е временна: срок на валидност на декларацията „ЕО“;
- самоличност на подписващия.

Когато в приложение VI се извършва позоваване на междинна декларация за проверка „ЕО“, за нея важат разпоредбите на настоящия раздел.

2. Декларация за проверка на подсистеми съгласно национални правила

Когато в приложение VI се споменава декларация за проверка на подсистеми съгласно национални правила, за нея важат *mutatis mutandis* разпоредбите на раздел 1.“

ПРИЛОЖЕНИЕ III

„ПРИЛОЖЕНИЕ VI

ПРОЦЕДУРА ЗА ПРОВЕРКА НА ПОДСИСТЕМИ

1. ОБЩИ ПРИНЦИПИ

Процедурата за проверка на подсистема включва действия за проверка и удостоверяване, че подсистемата:

— е проектирана, изградена и монтирана така, че да отговаря на съществените изисквания, които се отнасят до нея, и

— може да бъде допусната за въвеждане в експлоатация.

2. ПРОЦЕДУРА ЗА ПРОВЕРКА „ЕО“

2.1. Въведение

Проверката „ЕО“ е процедура, посредством която нотифициран орган проверява и удостоверява, че подсистемата:

— отговаря на съответните ТСОС,

— отговаря на другите предписания, произтичащи от Договора.

2.2. Части на подсистемата и етапи

2.2.1. Междинна декларация за проверка (ISV)

Системата може да бъде разделена на отделни части или проверявана на различни етапи на процедурата за проверка, когато това е посочено в ТСОС или (ако е уместно) в заявлението.

Междинната декларация за проверка (ISV) е процедура, посредством която нотифициран орган проверява и удостоверява някои части на подсистемата или някои етапи на процедурата за проверка.

Всяка междинна декларация за проверка води до издаване на сертификат за междинна декларация за проверка „ЕО“ от нотифицирания орган, избран от заявителя, който на свой ред изготвя междинна декларация за проверка „ЕО“, когато е уместно. В сертификата за междинната декларация за проверка и самата декларация трябва да се съдържа препратка към ТСОС, съгласно които е била оценена съвместимостта.

2.2.2. Части на подсистемата

Може да бъде заявена междинна декларация за проверка за всяка от частите. Всяка част се проверява на всеки етап, както е описано в раздел 2.2.3.

2.2.3. Етапи на процедурата за проверка

Подсистемата или определени нейни части се проверяват на всеки от следните етапи:

— цялостно проектиране,

— производство: изграждане, включително по-специално граждански строителни дейности, производство, сглобяване на съставните елементи, цялостна настройка,

— окончателно изпитване.

Заявителят може да кандидатства за междинна декларация за проверка на етап проектиране (включително изпитвания на типа) и на етап производство.

2.3. Сертификат за проверка

2.3.1. Нотифицираният орган, отговарящ за проверката „ЕО“, оценява проектирането, производството и окончателното изпитване на подсистемата и изготвя сертификата за проверка „ЕО“, предназначен за заявителя, който на свой ред изготвя декларацията за проверка „ЕО“. Сертификатът за декларацията за проверка на ЕС трябва да съдържа препратка към ТСОС, съгласно които е била оценена съвместимостта.

Ако не е извършена оценка на съвместимостта на дадена подсистема с всички съответни ТСОС (например в случаи на дерогация, частично прилагане на ТСОС за извършване на подобрения или обновяване, преходен период в ТСОС или в специални случаи), в сертификата „ЕО“ се посочва точно съвместимостта с кои ТСОС или части от ТСОС не е била проверена от нотифицирания орган в рамките на процедурата за проверка „ЕО“.

2.3.2. Ако са издадени сертификати за междинни декларации за проверки „ЕО“, нотифицираният орган, отговарящ за проверката на подсистемата, взема тези сертификати предвид и преди да издаде сертификат за проверка „ЕО“:

- проверява дали сертификатите за междинни декларации за проверка „ЕО“ коректно покриват всички изисквания на ТСОС,
- проверява всички аспекти, които не са покрити от сертификата за междинна декларация за проверка „ЕО“, и
- проверява изцяло окончателното изпитване на подсистемата.

2.4. Техническо досие

Техническото досие, придружавашо декларацията за проверка „ЕО“, трябва да съдържа следното:

- свързани с проектирането технически характеристики, включително отнасящи се до конкретната подсистема общи и подробни чертежи във връзка с изпълнението, електрически и хидравлични схеми, схеми на веригите за контрол, описание на системите за обработка на данни и автоматика, документацията относно експлоатацията и поддръжката и т.н.,
- списък със съставни елементи на оперативната съвместимост, вградени в подсистемата, както е посочено в член 5, параграф 3, буква г),
- копия от декларациите „ЕО“ за съвместимост и годност за употреба, които трябва да притежават гореописаните съставни елементи в съответствие с член 13 от директивата, придружени, когато е подходящо, от съответните изчисления и копие от протоколите за изпитванията и проверките, проведени от нотифицираните структури въз основа на общите технически спецификации,
- сертификати за междинна декларация за проверка „ЕО“, ако има такива, и когато е необходимо в такива случаи — междинните декларации за проверка „ЕО“ за съответствие на подсистемата, които придружават сертификата за проверка „ЕО“ и включват резултата от проверката на тяхната валидност от нотифицирания орган,
- сертификат за проверка „ЕО“, придружен от съответните изчисления и подписан от нотифицирания орган, отговарящ за проверки „ЕО“, който удостоверява, че проектът отговаря на разпоредбите на съответните ТСОС и упоменаващ всякакви резерви, отбелязани по време на извършване на дейността, които не са отгледени; сертификатът „ЕО“ за проверка следва да бъде придружен също от докладите за инспекции и одит, изготвени от същия орган във връзка със задачите му, уточнени в раздели 2.5.3 и 2.5.4,
- сертификати „ЕО“, издадени в съответствие с други разпоредби, произтичащи от Договора,
- когато в съответствие с Регламент (ЕО) № 352/2009 на Комисията⁽¹⁾ се изисква безопасно интегриране, заявителят включва в техническото досие доклада от оценката за общите методи за безопасност (CSM) в рамките на оценката на риска, както е посочено в член 6, параграф 3 от Директива 2004/49/ЕО.

2.5. Мониторинг

- 2.5.1. Целта на надзора „ЕО“ е да се гарантира, че задълженията, произтичащи от техническото досие, са спазени при изграждането на подсистемата.
- 2.5.2. Нотифицираният орган, отговарящ за проверка на производството, трябва да има постоянен достъп до строителни обекти, производствени цехове, складови помещения и, където е уместно, до съоръжения за изпитване и за производство на сглобяеми строителни елементи, и по-общо, до всички помещения, които той счита за необходими за изпълнение на задачите си. Нотифицираният орган трябва да получи от заявителя всички необходими за тази цел документи, и по-специално касаещите подсистемата планове за изпълнение и техническа документация.
- 2.5.3. Нотифицираният орган, отговарящ за проверката на изпълнението, трябва да извършва периодични одити, за да се увери, че то е съгласувано с изискванията на съответните ТСОС. Той трябва да предостави копие от доклада за одита на отговарящите за изпълнението лица. Може да е необходимо негов представител да присъства на някои етапи от операциите по изграждането.
- 2.5.4. Нотифицираният орган може освен това да извършва внезапни посещения на работните обекти и производствените цехове. По време на такива посещения нотифицираният орган може да извършва пълни или частични одити. Той трябва да предостави доклад за инспекция или, ако е уместно, доклад за одита на отговарящите за изпълнението лица.

⁽¹⁾ ОВ L 108, 22.4.2009 г., стр. 4.

2.5.5. С оглед предоставянето на декларацията „ЕО“ за годност за употреба, посочена в приложение IV, раздел 2, нотифицираният орган трябва да може да осъществява надзор върху подсистема, оборудвана със съставен елемент на оперативна съвместимост, за да оцени, когато това се изисква от съответната ТСОС, неговата годност за употреба в предвидената за него железопътна среда.

2.6. Представяне на документи

При заявителя трябва да се депозира цялото досие, посочено в точка 2.4, в подкрепа на сертификатите за междинни декларации за проверка „ЕО“ (ако има такива), издадени от отговарящия за това нотифициран орган, или в подкрепа на сертификата за проверка, издаден от нотифицирания орган, отговарящ за проверката „ЕО“ на подсистемата. Досието трябва да бъде прикрепено към декларацията за проверка „ЕО“, която заявителят изпраща на компетентния орган, при който той подава заявлението за разрешаване на пускането в експлоатация.

Копие от досието се съхранява от заявителя през целия експлоатационен живот на подсистемата. То трябва да се изпрати на всички други държави-членки, които го изискат.

2.7. Публикуване

Всеки нотифициран орган трябва периодично да публикува съответна информация за:

- получени заявления за проверка „ЕО“ и междинна декларация за проверка,
- заявления за оценка на съвместимост и/или за годност за употреба на съставни елементи на оперативната съвместимост,
- издадени или отказани сертификати за междинни декларации за проверка „ЕО“,
- издадени или отказани сертификати „ЕО“ за съвместимост и/или за годност за употреба,
- издадени или отказани сертификати за проверка „ЕО“.

2.8. Език

Досиетата и кореспонденцията във връзка с процедурите за проверка „ЕО“ трябва да се изготвят на официален език на държавата-членка, в която се е установил заявителят, или на някой от официалните езици на ЕС, приет от заявителя.

3. ПРОЦЕДУРИ ЗА ПРОВЕРКА СЪГЛАСНО НАЦИОНАЛНИ ПРАВИЛА

3.1. Въведение

Процедурата за проверка съгласно национални правила е процедура, посредством която органът, определен съгласно член 17, параграф 3 (определеният орган), проверява и упостоявява, че подсистемата съответства на националните правила, нотифицирани в съответствие с член 17, параграф 3.

3.2. Сертификат за проверка

Определеният орган, отговарящ за процедурата за проверка съгласно национални правила изготвя сертификат за проверка, предназначен за заявителя.

Сертификатът следва да съдържа точно позоваване на националните правила, спрямо които определеният орган е извършил проверка за съвместимост в рамките на процеса, включително и тези, отнасящи се до части, които са предмет на дерогация от ТСОС, подобрения или обновяване.

В случай на национални правила, отнасящи се до подсистема, която е част от превозно средство, определеният орган следва да раздели сертификата на две части, като едната от тях включва позоваванията на националните правила, засягащи единствено техническата съвместимост на превозното средство и на съответната мрежа, а другата — всички останали национални правила.

3.3. Техническо досие

Техническото досие, придружаващо декларацията за проверка в случая на национални правила, трябва да бъде включено в техническото досие, посочено в точка 2.4, и да съдържа техническите данни, необходими за оценката на съвместимостта на подсистемата с националните правила.“

РЕШЕНИЯ

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 24 март 2010 година

относно държавна помощ С 4/03 (ex NN 102/02), приведена в действие от Италия в полза на WAM SpA

(нотифицирано под номер C(2010) 1711 cor.)

(само текстът на италиански език е автентичен)

(текст от значение за ЕИП)

(2011/134/EC)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 108, параграф 2, първа алинея от него ⁽¹⁾,

като взе предвид Споразумението за Европейското икономическо пространство, и по-специално член 62, параграф 1, буква а) от него,

като взе предвид решението, с което Комисията взе решение да открие процедурата, предвидена в член 108, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз по отношение на помощ С 4/03 (ex NN 102/02) ⁽²⁾,

като покани заинтересованите страни да представят мненията си в съответствие с посочените по-горе разпоредби и като взе предвид техните мнения,

като има предвид, че:

I. ПРОЦЕДУРА

Процедура пред Комисията

- (1) С писмо от 26 юли 1999 г. Комисията получи жалба срещу WAM Engineering Ltd. В жалбата се твърдеше, че на WAM SpA са били отпуснати неправомерни държавни субсидии от Италия.
- (2) На италианските власти бяха изпратени искания за информация с писма от 5 август 1999 г. и 10 септември 1999 г. Жалбоподателят представи допълнителна информация с писмо от 2 септември 1999 г. С писмо от 13 декември 1999 г. Комисията съобщи на жалбоподателя отговор на италианските власти, пред-

ставен с писмо от 11 октомври 1999 г., и обяви, че възнамерява да проведе официално разследване.

- (3) Същевременно течеше проучване на националните програми за подпомагане на преки чуждестранни инвестиции (ПЧИ) извън ЕС, което се очакваше да доведе до съобщение на Комисията по въпроса.
- (4) С писмо от 18 декември 2001 г. Комисията поиска допълнителна информация от Италия след подновени действия на жалбоподателя (на Комисията бяха изпратени две напомнителни писма от 31 март 2000 г. и 11 октомври 2000 г.), предвид факта че проучването на ПЧИ беше отложено от Комисията.
- (5) С оглед на информацията, представена с писма от 20 февруари 2002 г. и 27 март 2002 г., на италианските власти бяха представени допълнителни въпроси с писмо от 12 април 2002 г.
- (6) Италианските власти отговориха с писмо от 21 май 2002 г. С писмо от 5 юни 2002 г. Комисията уведоми италианските власти, че счита представената информация за непълна и поиска да се представи липсващата информация и допълнителни разяснения в рамките на 20 работни дни от получаване на писмото.
- (7) Тъй като не беше получен отговор и въпреки искане на италианските власти с писмо от 25 юни 2002 г. за удължаване на срока до 31 юли 2002 г., на 26 септември 2002 г. Комисията прие разпореждане за информация по смисъла на член 10, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 г. за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО ⁽³⁾ (наричан по-долу „Регламент (ЕО) № 659/1999“). Междувременно делото беше прехвърлено в регистъра за помощи, за които не е изпратено уведомление, и беше обозначено с номер NN 102/2002.
- (8) С писма от 26 юни 2002 г. и 4 октомври 2002 г. жалбоподателят беше уведомен за напредъка по досието. С писмо от 31 октомври 2002 г. той отправи искане да се запознае с резултата от разпореждането.

⁽¹⁾ Считано от 1 декември 2009 г. членове 87 и 88 от Договора за ЕО станаха съответно членове 107 и 108 от ДФЕС; двата набора от разпоредби са по същество идентични. За целите на настоящото решение позовавания на членове 107 и 108 от ДФЕС следва да се разбират като позовавания съответно на членове 87 и 88 от Договора за ЕО, когато е целесъобразно, и позоваванията на Първоинстанционния съд като позовавания на Общия съд.

⁽²⁾ C(2003) 35 окончателен (ОВ С 142, 18.6.2003 г., стр. 2).

⁽³⁾ ОВ L 83, 27.3.1999 г., стр. 1.

- (9) Италианските власти представиха поисканата информация с писма от 16 октомври 2002 г. и предоставиха допълнителни елементи с писмо от 24 октомври 2002 г.
- (10) Комисията уведоми Италия с писмо от 24 януари 2003 г., че е взела решение да открие процедурата, предвидена в член 88, параграф 2 от Договора за ЕО, понастоящем член 108, параграф 2 от ДФЕС, по отношение на въпросната помощ ⁽⁴⁾.
- (11) С писмо от 29 януари 2003 г. жалбоподателят беше информиран за това.
- (12) Тъй като не беше получил горепосоченото писмо, жалбоподателят изпрати напомняне до Комисията с писмо от 10 февруари 2003 г.
- (13) В отговор на съобщението до италианските власти във връзка с откриването на процедурата WAM SpA незабавно изпрати писмо до Комисията (писмо от 10 февруари 2003 г.).
- (14) С писмо от 27 февруари 2003 г. Италия поиска удължаване до 7 март 2003 г. на петнадесетдневния краен срок за представяне на забележките във връзка с поверителността, както е предвидено в решението на Комисията.
- (15) С писмо от 10 март 2003 г. Италия отправи искане до Комисията да не публикува решението предвид желанието на бенефициера да възстанови помощта, както беше заявено и от самото WAM SpA в писмо от 13 март 2003 г., изпратено директно до Комисията.
- (16) С писмо от 18 март 2003 г. Комисията отбеляза, че с оглед да не се публикува решението е необходимо окончателно решение за приключване на делото, което зависи от представяне на доказателство, че двата транша от помощ заедно с лихвата, изчислена по приемлив за Комисията начин, действително са възстановени.
- (17) Тъй като сумата, предложена от италианското правителство с писмо от 13 май 2003 г., е била значително по-ниска от първата оценка на еквивалента на безвъзмездна помощ, изчислена от Комисията въз основа на наличните елементи към момента на откриване на процедурата, с писмо от 22 май 2003 г. Комисията уведоми Италия, че тъй като счита, че предложената сума за възстановяване не удовлетворява нейните критерии, скоро ще последва публикуване.
- (18) С писмо от 13 юни 2003 г. жалбоподателят отправи искане за информация относно публикуването на решението. Комисията отговори с писмо от 18 юни 2003 г. На същия ден беше изпратено допълнително съобщение по електронна поща до жалбоподателя, с което той бе своевременно уведомен, че публикуването е било осъществено.
- (19) С писмо от 1 юли 2003 г., предхождано от факс на същата дата, WAM SpA отправи искане за достъп до цялото досие. Молбата беше отказана от Комисията с писмо от 14 юли 2003 г.
- (20) С писмо от 20 юни 2003 г. WAM SpA отговори директно на съобщението на Комисията до Италия във връзка с публикуването на решението. Комисията отговори с писмо от 11 юли 2003 г.
- (21) С писмо от 27 юни 2003 г. жалбоподателят изрази намерение да поиска обезщетение от WAM SpA с оглед на загубите, които е претърпял, ако окончателното решение на Комисията е отрицателно. Той отправи искане да бъде информиран за процедурата, която да бъде следвана.
- (22) С писмо от 4 юли 2003 г. Morton Machine Company Limited обяви, че е било призовано да се яви пред италиански съд от WAM SpA, което от своя страна поиска обезщетение, и отправи запитване до Комисията дали би могла да уреди оттеглянето на призовките.
- (23) С писмо от 10 юли 2003 г. Комисията отговори на двете горепосочени писма от Morton Machine Company.
- (24) С писмо от 16 юли 2003 г. заинтересованите трети страни представиха мнения и отправиха искане да не бъдат разкривани.
- (25) На 23 юли 2003 г. беше проведена среща между службите на Комисията и италианските власти. Преди срещата италианските власти представиха информация с писмо от 22 юли 2003 г., регистрирано като получено на 25 юли 2003 г. На Комисията беше изпратена пряко допълнителна информация с писмо от 8 август 2003 г. от кабинета на министър-председателя (Служба за координиране на общностните политики).
- (26) С писмо от 21 август 2003 г. Morton Machine Company Limited отправи запитване дали вече е взето окончателно решение и поиска да бъде информирано за ситуацията. Комисията отговори с писмо от 28 август 2003 г.
- (27) С писмо от 19 септември 2003 г. Италия представи на Комисията своите забележки по решението за откриване на процедурата за официално разследване.
- (28) С писмо от 3 ноември 2003 г. Италия представи своите забележки на мненията на трети страни.
- (29) В отговор на искането за обезщетение, представено от WAM SpA на 30 юли 2003 г., с писмо от 16 септември 2003 г. генералният секретариат потвърди отказа на достъп до документите.
- (30) Липсващата информация от отговора от 19 септември 2003 г. беше представена от Италия с писмо от 14 януари 2004 г.

⁽⁴⁾ Виж бележка под линия на стр.2.

- (31) На 19 май 2004 г. Комисията прие решение съгласно член 7, параграфи 3 и 5 от Регламент (ЕО) № 659/1999 ⁽⁵⁾.

Процедура пред Първоинстанционния съд и Съда на Европейските общности

- (32) WAM SpA и Италия обжалваха решението на Комисията от 19 май 2004 г. пред Първоинстанционния съд. След като взе решение да обедини делата, Първоинстанционният съд произнесе своето решение на 6 септември 2006 г. и отмени решението на Комисията на основание, че тя не е представила достатъчно доказателства, че помощта вероятно би засегнала търговията и конкуренцията на пазара на ЕС, предвид обстоятелствата по делото ⁽⁶⁾.
- (33) Комисията обжалва решението на Първоинстанционния съд. На 30 април 2009 г. Съдът отхвърли жалбата на Комисията ⁽⁷⁾.

II. ОПИСАНИЕ НА ПОМОЩТА

- (34) WAM SpA е дружество, учредено съгласно италианското законодателство, със седалище в Cavezzo, Италия. По време на уместния период между 1995 и 2000 г. то е извършвало дейност на пазара за производство и маркетинг на винтови транспортъри и захранващо-подавателни устройства, колектори за прах и клапани за промишлени предприятия. Съществуват множество производители от ЕС на този пазар. По-специално на пазара за колектори за прах WAM SpA е имало няколко по-големи конкурента от ЕС с модерни технологии и добре разработена търговска структура ⁽⁸⁾.
- (35) По отношение на присъствието на WAM SpA на италианския пазар пазарният дял на предприятието на пазара за винтови транспортъри на цимент е бил 60 % през 1991 г., 50 % през 2000 г. и 55 % през 2003 г. На пазара за колектори за прах пазарният дял на предприятието е бил 40 % през 1991 г. и се е увеличил на 50 % през 2000 г. и 60 % през 2003 г. ⁽⁹⁾.
- (36) От 1997 г. насам WAM SpA се е развило на други пазари на ЕС, по-специално Западна Германия и Франция. През 2000 г. пазарният дял на дружеството за винтови транспортъри на цимент е бил 70 % във Франция и Германия и 60 % в Обединеното кралство, докато съответните

стойности за обли колектори за прах са били 50 % във Франция, 20 % в Германия и 10 % в Обединеното кралство ⁽¹⁰⁾.

- (37) През 1994 г. е било създадено японско дъщерно предприятие, WAM Japan. То е било насочено към маркетинга на два продукта, които се произвеждат в Италия и чиито транспортни разходи са сравнително ниски: колектори за прах и клапани. През 1995 г. е било създадено китайско дъщерно предприятие, която първо е било управлявано като съвместно предприятие с местен партньор, а от 1998 г. насам — като дъщерно предприятие, изцяло притежавано от WAM SpA ⁽¹¹⁾.
- (38) През въпросния период WAM SpA е притежавало и 84 % от дяловете в „WAM Engineering Ltd“, предприятие, учредено съгласно английското законодателство със седалище в Tewkesbury, Обединеното кралство. Пазарният сегмент, в който е участвало WAM Engineering Ltd., е бил проектиране, производство и продажба на промишлени смесителни машини, използвани основно в хранителната, химическата, фармацевтичната промишленост и промишлеността, свързана с околната среда.
- (39) Позовавайки се на ценовата политика на WAM Engineering Ltd в Обединеното кралство, жалбоподателят изтъкна, че WAM е било в състояние да предлага същите продукти (промишлени смесителни машини), които предприятието на жалбоподателя е произвеждало и продавало, за около една трета от цената — стойност, за която жалбоподателят твърди, че едва би покрила необходимите суровини за производството на машините, благодарение — по негово мнение — на финансирането от италианското правителство, по специално финансирането съгласно Закон № 394/81.
- (40) Според жалбоподателя на WAM Engineering Ltd е предоставена финансова помощ за програма за търговско навлизане в държави извън ЕС съгласно Закон № 394/81. По-специално той твърди, че Закон № 394/81 предоставя помощ на италиански предприятия, които желаят да основат дъщерно предприятие в чужбина под формата на представителства, клонове за продажба и складове.
- (41) Италианските власти потвърдиха предоставянето на помощ под формата на субсидирани заеми, равняващи се на 2 281 450 000 LIT (около 1,18 млн. евро) на WAM SpA през 1995 г. за проекти в Япония, Южна Корея и Тайван. Според италианските власти на бенефициера всъщност е бил предоставен субсидиран заем от 1 358 505 421 LIT (около 0,7 млн. евро), тъй като планираните проекти в Корея и Тайван не са реализирани поради икономическата криза в тези държави.
- (42) Субсидираният заем покрива 85 % от допустимите разходи. Лихвената субсидия би могла да се равнява на до 60 % от референтния лихвен процент. Заемът е трябвало да бъде възстановен за пет години по линейния метод и на равни шестмесечни вноски с лихва, платима по неиздължената сума. Бил е предвиден гратисен период от две години.

⁽⁵⁾ ОВ L 63, 4.3.2006 г., стр. 11.

⁽⁶⁾ Съединени дела T-304/04 и T-316/04 Република Италия и Wam SpA/Комисия (2006 г.), ECR II-64.

⁽⁷⁾ Решение на Съда на Европейските общности от 30 април 2009 г. по дело C-494/06 Р Комисия/Република Италия и Wam SpA, все още непубликувано.

⁽⁸⁾ Като Dce и R-Master (Обединеното кралство), Infa-Stauband Ate (Германия) и Fda (Франция). Вж. Recent, Център за икономически изследвания (Факултет за политическа икономика към Университета на Модена и Реджо Емилия), „The Rise of a District Lead Firm: The case of WAM (1968—2003)“ („Възходът на водещо областно предприятие: случаят WAM (1968—2003 г.)“), февруари 2009 г.

⁽⁹⁾ Recent, Център за икономически изследвания (Факултет за политическа икономика към Университета на Модена и Реджо Емилия), „The Rise of a District Lead Firm: The case of WAM (1968—2003)“ („Възходът на водещо областно предприятие: случаят WAM (1968—2003 г.)“), февруари 2009 г.

⁽¹⁰⁾ Виж бележка под линия на стр. 9.

⁽¹¹⁾ Виж бележка под линия на стр. 9.

(43) Субсидираният лихвен процент на конкретния заем (равен на 4,4 %) е бил изчислен чрез позоваване на пазарен курс от 11 %. В контекста на горепосоченото и въз основа на информацията, достъпна към момента на откриване на процедурата, интензитетът на помощта изглежда е бил еквивалентен на брутен еквивалент на помощта (БЕП) в размер на 16,38 %, което би довело до помощ от 222,523 млн. LIT (около 115 000 EUR).

(44) Допустимите разходи за тази помощ са разделени в две категории: разходи, свързани с постоянни структури в чужбина, и разходи за стимулиране на търговията. Следните разходи, изразени в млн. LIT, бяха взети предвид:

(В млн. LIT)

ДОПУСТИМИ РАЗХОДИ	ПРЕДОСТАВЕНИ ЗАЕМИ
ПОСТОЯННИ СТРУКТУРИ	
Наем, застраховка, различни съоръжения	122,56
Оперативни разходи (по-специално персонал, приспособления, оборудване за постоянни структури)	556,94
Модели за излагане	38,23
Консултантски услуги	29,43
Междинна сума 1	747,18
СТИМУЛИРАНЕ НА ТЪРГОВИЯТА	
Съхранение на стоки	456,28
Пазарни проучвания	40,95
Панаири и изложения	12,19
Реклама	94,39
Командировки	7,52
Междинна сума 2	611,33
Обща сума	1 358,51

(45) Освен това с писмо от 21 май 2002 г. в отговор на искането за информация на Комисията италианските власти заявиха, че на 9 ноември 2000 г. на WAM SpA е бил предоставен и друг субсидиран заем от 1 940 579 808 LIT (около 1 млн. евро) съгласно същата схема.

(46) Към момента на откриването на процедурата Комисията не беше запозната с никакви други подробности, касаещи тази допълнителна помощ.

III. ОСНОВАНИЯ ЗА ОТКРИВАНЕ НА ПРОЦЕДУРАТА

Помощ, предоставена на WAM SpA през 1995 г.

(47) В своето писмо от 21 май 2002 г. италианските власти заявиха, че предоставената на WAM SpA помощ през

1995 г. съгласно Закон № 394/81 е била значително под прага *de minimis* и че на същия бенефициер не е била предоставена никаква друга помощ *de minimis* през същия тригодишен период. Освен това те подчертаха факта, че помощта по никакъв начин не може да се счита за пряко свързана с обема на износа.

(48) Комисията отбеляза, че повечето от допустимите разходи, взети предвид за конкретната помощ, предоставена на WAM SpA през 1995 г., като наем, застраховка, различни съоръжения и оперативни разходи (по-специално за персонал, приспособления и оборудване) във връзка с постоянното място на дейност в чужбина, може да се счита за помощ за създаване и обслужване на дистрибуторска мрежа.

(49) Освен това, по мнение на Комисията, разходите за консултантски услуги, свързани с постоянните структури в чужбина, реклама и командировки, е трябвало да бъдат класифицирани като настоящи разходи, свързани с дейности по износ.

(50) В решението си да открие процедурата за официално разследване Комисията заяви, че съгласно последния параграф от Известие на Комисията за определяне на приложимите правила при оценка на незаконосъобразната държавна помощ⁽¹²⁾, в случаи, в които при вземане на решение насоките са били заменени с регламент, Комисията счита, че правилата, заложи в регламента, трябва да се прилагат, доколкото са по-благоприятни от правилата, определени в насоките. В съответствие с това Комисията отбеляза в решението си за откриване на процедурата за официално разследване, че по отношение на помощ *de minimis* по принцип е трябвало да бъдат приложени правилата от Регламент (ЕО) № 69/2001 на Комисията за прилагане на членове 87 и 88 от Договора за ЕО спрямо помощ *de minimis*⁽¹³⁾ (наричан по-долу „Регламент (ЕО) № 69/2001“).

(51) При все това Регламент (ЕО) № 69/2001 не се прилага по отношение на помощ за дейности, свързани с износ, тоест помощ, пряко свързана с обема на износа, както и създаване и обслужване на дистрибуторска мрежа или други настоящи разходи, свързани с дейности по износ, както е предвидено в член 1, буква а).

(52) По отношение на съответствието на въпросната помощ с уместните правила *de minimis* трябва да се отбележи, че в решението за откриване на процедурата за официално разследване Комисията заяви, че Насоките на Общността от 1992 г. за държавните помощи за МСП⁽¹⁴⁾ (наричани по-долу „насоки за МСП от 1992 г.“) не изключват изрично помощта за износ, но определят по-нисък праг за помощ *de minimis* от 50 000 ECU.

⁽¹²⁾ ОВ С 119, 22.5.2002 г., стр. 22.

⁽¹³⁾ ОВ L 10, 13.1.2001 г., стр. 30.

⁽¹⁴⁾ ОВ С 213, 19.8.1992 г., стр. 2.

- (53) В контекста на горепосоченото Комисията изрази съмнение в решението за откриване на процедурата за официално разследване дали би могло да се счита, че предоставената на WAM SpA помощ през 1995 г. съгласно Закон № 394/81 съответства на уместните правила *de minimis*.
- (54) Освен това, в контекста на предварителното проучване, Комисията изрази сериозни съмнения дали помощта за WAM SpA би могла да се обяви за съвместима с Договора за ЕО (понастоящем ДФЕС) въз основа на която и да било разпоредба.

Помощ, предоставена на WAM SpA през 2000 г.

- (55) Към момента на откриване на процедурата за официално разследване Комисията не е била запозната с никакви специфични характеристики, например интензитет на помощта или допустими разходи на помощта за „WAM group“ (както я наричат италианските власти), предоставена през 2000 г., отново под формата на субсидиран заем, съгласно Закон № 394/81. Италианските органи не бяха представили никаква информация, свързана с тази помощ.
- (56) Съответно на този етап от процедурата Комисията не е имала възможност да оцени конкретната помощ в дълбочина. При все това, предвид факта, че тя е служела за същата цел и е била предоставена на същото правно основание като помощта, предоставена през 1995 г., Комисията изрази съмнения дали може да се счита, че помощта съответства на всички уместни разпоредби от Договора за ЕО (понастоящем ДФЕС).
- (57) В своето писмо от 24 октомври 2002 г. италианските власти също така изтъкнаха, че никаква помощ не е била предоставена директно на „WAM Engineering“ и че в италианския търговски регистър не е било регистрирано такова предприятие. При все това Комисията отбеляза, първо, че „WAM SpA“ е държало 84 % от дяловете на „WAM Engineering Ltd“ и, второ, че след тяхното писмо от 11 октомври 1999 г. италианските власти са обявили, че през 1995 г. на „WAM SpA“ е бил предоставен субсидиран заем съгласно Закон № 394/81 и с писмо от 21 май 2002 г. са добавили, че на 9 ноември 2000 г. на „WAM group“ е бил предоставен друг субсидиран заем съгласно същата схема.
- (60) С писмо от 3 ноември 2003 г. италианските власти, които бяха уведомени за мнението на третата страна с писмо от 25 септември 2003 г. от Комисията, заявиха, че според тях това мнение не добавя нищо ново, тъй като то просто потвърждава някои от вече изразените твърдения по делото от жалбоподателя и други лица. По-специално италианските власти счетоха, че са предоставени достатъчно доказателства, които демонстрират, че не съществува никаква връзка между исквете, предявени в горепосочените мнения, и финансирането на WAM SpA съгласно Закон № 394/81.

V. МНЕНИЕ НА ИТАЛИАНСКИТЕ ВЛАСТИ

- (61) По отношение на заема от 1995 г. италианските власти представиха доказателства, че към момента на подаване на молбата за първата мярка за помощ и предоставяне на заема WAM SpA е отговаряло на определението за средно предприятие, посочено в точка 2.2 от насоките за МСП от 1992 г., както се демонстрира от годишните счетоводни отчети на предприятието от 1994 г., на основание факта, че е имало 163 служители, годишен оборот от 16,8 млн. евро и общ годишен баланс от 20,1 млн. евро, както и че е било притежавано от две предприятия, отговарящи на определението за МСП. Въпреки това самите италиански власти се съгласиха, че след 1998 г., или към момента на предоставяне на втората помощ (2000 г.), WAM SpA вече не е било МСП.
- (62) Към информацията, с която Комисията вече разполагаше, не беше добавен никакъв друг елемент по същество относно първата мярка за помощ при откриване на процедурата, с изключение на факта, че заемът е бил предоставен на бенефициера на няколко транша, за които гратисният период е можел да варира от 2 до нула години. Изглежда в първоначалния договор не е съществувала клауза за преразглеждане на лихвения процент. Пълното възстановяване на заема е било насрочено за април 2004 г.
- (63) Колкото до заема от 2000 г., с писмо от 25 юли 2003 г. италианските власти представиха пояснение, че действителният общ размер на заема е бил 3 603 574 689 LIT (съответстващ на 1 861 091,01 EUR), а не 1 940 579 808 LIT (около 1 млн. евро), както беше заявено преди това в писмото от 21 май 2002 г. и посочено в решението за откриване на процедурата за официално разследване, тъй като последната стойност се отнася само до частта от заема, която вече е била платена към момента на съставяне на писмото, а не целия размер на предоставената помощ.
- (64) Всъщност са били направени още две плащания. Последното, равняващо се на 248 091,01 EUR, е било платено на 22 януари 2003 г. Условиата, съгласно които е бил предоставен този заем, са същите като условията за заема от 1995 г., тъй като и двата са предоставени съгласно Закон № 394/81. Предоставянето на целия размер на въпросния заем за 2000 г. е било решено на 9 ноември 2000 г. и договорът е бил подписан на 20 декември 2000 г.

IV. МНЕНИЯ НА ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ

- (58) Мнения относно решението за откриване на процедурата за официално разследване бяха получени от една заинтересована трета страна, която поиска да не бъде назовавана.
- (59) В мнението на третата страна беше изразена подкрепа за усилията на Комисията да възстанови равните условия за конкурентите в засегнатия сектор и недоволство относно техническите умения и работни места, които са изгубени поради позицията на WAM SpA на пазара.

- (65) По-долу е изложен график на допустимите разходи, взети предвид по отношение на тази помощ, препратен от италианските власти в приложение към писмото от 22 юли 2003 г.

(В хил. евро)	
ДОПУСТИМИ РАЗХОДИ	ПРЕДОСТАВЕНИ ЗАЕМИ
ПОСТОЯННИ СТРУКТУРИ	
Наемане и обзавеждане на помещения, превозни средства	331,27
Оперативни разходи (управление, стоки и персонал)	973,50
Модели за излагане	0,87
Обучение	25,24
Консултации	30,29
Междинна сума 1	1 361,17
НАСЪРЧАВАНЕ НА ТЪРГОВИЯТА	
Съхранение на стоки	353,39
Панаири и изложения	6,37
Реклама	42,74
Командировки	94,84
Пътувания на клиенти до Италия	2,59
Междинна сума 2	499,92
Обща сума	1 861,09

- (66) Освен това от приложените документи към писмото от 14 януари 2004 г. става ясно, че въпросната програма е трябвало да бъде изпълнена в Китай съвместно от WAM SpA и „WAM Bulk Handling Machinery Shanghai Co Ltd“, местно предприятие, изцяло притежавано от WAM SpA.
- (67) Счита се, че допустимите разходи включват наема на помещения за офиси, съхранение, изложбени зали и техническа помощ (обща повърхностна площ от 7 500 m²), закупуването, наемането или закупуването на лизинг на три превозни средства и разходите, свързани с персонала в компанията майка и в чужбина (по-специално: 1 директор на продажбите и 6 техници).
- (68) Лихвеният процент, прилаган по отношение на конкретния заем, е бил 2,32 %, т.е. 40 % от референтния лихвен процент от 5,8 % в сила към момента на предоставяне на помощта. От това също изглежда, че в договора не е била предвидена никаква промяна в лихвения процент по време на периода за заема. Заемът е бил изплатен на бенефициера на няколко транша, като гратисният период е варирал от две до нула години.
- (69) По отношение на възстановяването предоставените от италианските власти данни показват, че гратисният

период от две години, по време на който е била плащана само лихвата по вече изплатените траншове по заема на бенефициера, е изтекъл на 20 февруари 2003 г. Петгодишният период за възстановяване започнал да тече на 20 август 2003 г. Възстановяването се е извършвало по линейния метод и на равни шестмесечни плащания с дължима лихва по неиздължената сума. Следователно съгласно графика възстановяването е трябвало да приключи на 20 февруари 2008 г.

- (70) Освен това, по отношение на изменението на лихвения процент по време на периода за възстановяване, италианските власти заявиха, че общите правила, позволяващи такива облекчения, действително съществуват в италианската правна рамка.
- (71) В допълнение, по отношение на двата заема италианските власти заявиха, че разходите за задължителната банкова гаранция, която е била поискана преди предоставянето на заемите, е трябвало да бъдат приспаднати от размера на помощта.
- (72) По отношение на износа на WAM SpA във и извън ЕС бяха предоставени следните данни:

ГОДИНА	ИЗНОС В РАМКИТЕ НА ЕС	ИЗНОС ИЗВЪН ЕС	ОБЩ ИЗНОС
1995 г.	10 237 196	4 477 951	14 715 147
1996 г.	9 338 640	5 592 122	14 930 762
1997 г.	9 974 814	5 813 442	15 788 256
1998 г.	10 780 161	5 346 514	16 126 675
1999 г.	11 885 473	5 276 525	17 161 998

- (73) Италианските власти уведомиха Комисията, че общите стойности на износа, представени по-горе, представляват между 52 и 57,5 % от общия годишен оборот съответно през 1995 и 1999 г.
- (74) Накрая, макар италианските власти да признават, че двата разглеждани заема не са покрити нито от Регламент (ЕО) № 69/2001, нито от Регламент (ЕО) № 70/2001 на Комисията⁽¹⁵⁾, те изразяват становището, че стимулите за предприятията от ЕС, замислени да подкрепят привездането в действие на програми извън ЕС, не попадат в обхвата на член 87, параграф 3 от Договора за ЕО, понастоящем член 107, параграф 3 от ДФЕС.

VI. ОЦЕНКА НА ПОМОЩТА

Наличие на помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС

- (75) Член 107, параграф 1 от ДФЕС гласи, че „всяка помощ, предоставена от държава-членка или чрез ресурси на държава-членка, под каквато и да било форма, която нарушава или заплашва да наруши конкуренцията чрез

⁽¹⁵⁾ ОВ L 10, 13.1.2001 г., стр. 33.

поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия или производството на някои стоки, доколкото засяга търговията между държавите-членки, е несъвместима с вътрешния пазар“.

- (76) От член 107, параграф 1 от ДФЕС следва, че за класифицирането на дадена мярка като държавна помощ трябва да бъдат спазени четири условия. Първо, трябва да е налице намеса на държавата чрез държавни ресурси. Второ, тази намеса трябва да предоставя изборително предимство на нейния получател. Трето, трябва да има възможност тя да засегне търговията между държавите-членки, и четвърто, тя трябва да нарушава или да заплашва да наруши конкуренцията.

Държавни ресурси и вменяване на отговорност на държавата

- (77) Понятието държавна помощ се прилага по отношение на всяко предимство, предоставено пряко или непряко, финансирано от държавни ресурси, предоставено от самата държава или от междинен орган, действащ по силата на поверените му правомощия. В съдебната практика на Съда на Европейските общности много ясно се установява, че няма разлика между помощ, прехвърлена пряко от държавата, и помощ, прехвърлена от публични или частни предприятия, учредени от държавата за целта ⁽¹⁶⁾.
- (78) Разглежданите мерки за помощ са били предоставени от комитета, създаден съгласно член 2 от Закон № 394/81 ⁽¹⁷⁾ за заема от 1995 г., и от „Comitato Agevolazioni“ ⁽¹⁸⁾ за заема от 2000 г.

⁽¹⁶⁾ Вж. дело 78/76 *Steinike & Weinlig* (1977 г.), ECR 595, точка 21; дело 290/83 *Комисия/Франция* (1985 г.), ECR 439, точка 14; съединени дела 67/85 *и* 70/85 *Van der Kooy и други/Комисия* (1988 г.), ECR 219, точка 35; и дело C-305/89 *Италия/Комисия* (1991 г.), ECR I-1603, параграф 13.

⁽¹⁷⁾ Съгласно член 2 от Закон № 394/81 в Mediocredito Centrale е създаден фонд за предоставяне на субсидирани заеми на предприятията за търговско навлизане в чужбина. Този фонд се управлява от комитет, който гарантира, че подкрепата се предоставя в съответствие със закона. Комитетът е назначен със заповед на министъра на търговията в сътрудничество с министъра на финансите и министъра на промишлеността, търговията и занаятите. Комитетът, създаден към Министерството на външната търговия, е съставен от: а) министъра на търговията или, по делегиране, държавния секретар, който го оглавява; б) управител от всяка от следните служби: държавната хазна, Министерството на промишлеността, търговията и занаятите или заместници с подобна квалификация, назначени от съответните министри; в) генералния директор на Mediocredito Centrale или, в негово отсъствие, заместник, определен от него; г) генералния директор на Националния институт за външна търговия (Istituto nazionale per il commercio estero) или, в негово отсъствие, заместник, определен от него.

⁽¹⁸⁾ Член 1 от министерската наредба от 19 януари 1999 г. гласи, че съставът на комитета по смисъла на законодателно постановление № 143 от 31 март 1998 г., и по-специално член 25, параграф 1, включващ двама представители на Министерството на търговията, един представител на държавната хазна, бюджета и икономическото планиране, един представител на Министерството на външните работи, Министерството на промишлеността, търговията и занаятите, един представител, определен от Конференцията на президентите на региони и автономни провинции, и един представител на италианското банково сдружение.

- (79) Mediocredito Centrale SpA ⁽¹⁹⁾ сключи договора за финансиране от 1995 г. с WAM SpA, за да приведе в действие решението на комитета, създаден съгласно член 2 от Закон № 394/81. SIMESIT SpA ⁽²⁰⁾ сключи договора за финансиране от 2000 г. с WAM SpA, за да приведе в действие решението на „Comitato Agevolazioni“.

- (80) В този случай помощта е била предоставена с държавни ресурси от предприятия, които са действали от името на държавата, с цел насърчаване на икономически дейности в съответствие с насоките, определени от държавата, и поради това — в съответствие със съдебната практика на Съда на Европейските общности — може да се вмени на държавата ⁽²¹⁾.

Изборително предимство, предоставено на предприятие

- (81) Заемите с изгодни условия подобряват финансовото положение на получателя на помощта, освобождавайки го от разходи, които иначе би понесъл, ако е желаел да изготви програма за търговско навлизане без държавна намеса. Поради това разглежданите мерки за държавни помощи предоставят на WAM SpA изборително предимство в сравнение с неговите конкуренти от ЕС.
- (82) Тъй като участва на пазара за производство и разпространение на винтови транспортёри и захранващо-подавателни устройства, колектори за прах и клапани за промишлени предприятия, няма съмнение, че WAM SpA извършва икономическа дейност на този пазар, която отговаря на определението за предприятие съгласно правото на ЕС ⁽²²⁾.

- (83) В заключение, предоставената на WAM SpA помощ може да се счита за такава, която предоставя изборително предимство на предприятието.

Ефект върху търговията между държавите-членки и нарушаване на конкуренцията

- (84) В своето решение от 30 април 2009 г. Съдът на Европейските общности подчертава ⁽²³⁾, че „дори в случаите,

⁽¹⁹⁾ През въпросния период е бил създаден фонд към Mediocredito Centrale по смисъла на член 2 от Закон № 394/81, съдържащ държавни ресурси и управляван от комитета, учреден съгласно член 2 от Закон № 394/81. С писмо от 27 декември 1995 г. Министерството на външната търговия е отправило искане към Mediocredito Centrale да сключи договор с WAM SpA (в рамките на три месеца), за да приведе в действие решението на комитета, взето съгласно член 2 от Закон № 394/81 на неговата сесия на 24 ноември 1995 г.

⁽²⁰⁾ Съгласно законодателно постановление № 143 от 31 март 1998 г., и по-специално член 25, параграф 1 от него, считано от 1 януари 1999 г. SIMESIT SpA е било назначено да управлява финансовата помощ за насърчаване на търговията в чужбина съгласно Закон № 394/81. SIMESIT SpA е публично дружество, основано през 1990 г. (Закон № 100 от 24 април 1990 г.) от италианското правителство за популяризиране на италианските дружества в трети държави. Дружеството се контролира от италианското правителство, което притежава 76 % от неговите акции и определя насоките за избор на инвестиции, които SIMESIT SpA подкрепя. Освен това управителният съвет на SIMESIT („consiglio d'amministrazione“) се състои от деветима членове, петима от които са назначени от италианското правителство.

⁽²¹⁾ Вж. дело C-482/99 *Република Франция/Комисия (Stardust)* (2002 г.), ECR I-4397, параграфи 55 и 56.

⁽²²⁾ Вж. дело C-41/90 *Höfner и Elser* (1991 г.), ECR I-01979, параграф 21.

⁽²³⁾ Дело C-494/06 *Р. Комисия/Република Италия и Wam SpA*, все още непубликувано, параграф 49 *et seq.*

когато от обстоятелствата, при които е предоставена помощта, е видно, че тя може да засегне търговията между държавите-членки и да наруши или да заплаши да наруши конкуренцията, Комисията трябва най-малкото да посочи тези обстоятелства в мотивите на решението си⁽²⁴⁾. При все това Съдът също така счита, че Комисията не трябва да доказва, че помощта има реален ефект върху търговията между държавите-членки, а само да „разгледа дали помощта би могла да засегне тази търговия и да наруши конкуренцията“⁽²⁴⁾. Освен това Съдът на Европейските общности постанови и че „Комисията не била длъжна да извърши икономически анализ на реалното положение на разглеждания пазар или на разглежданите търговски потоци между държави-членки, нито да докаже реалния ефект на спорните помощи“, за да докаже, че условията, засягащи ефектите върху търговията и конкуренцията, са изпълнени.

- (85) WAM SpA е дружество, извършващо дейност на пазара на ЕС и на международните пазари. То има дъщерни предприятия в много държави-членки и продава своите продукти в целия ЕС, както и извън него. Между 1995 и 1999 г. две трети от неговия оборот, 10 млн. евро в абсолютно изражение, са идвали от продажби на пазара на ЕС, а една трета — от продажби извън ЕС. На тези пазари WAM SpA действително или потенциално се конкурира с други дружества от ЕС, които извършват дейност и на международно ниво. Както е посочено по-горе (вж. съображение 34), е имало поне трима други големи производители на филтри за прах в ЕС от различни държави-членки, които присъстват на международно ниво и които са могли да бъдат потенциални конкуренти на WAM SpA в износа на филтри за прах в Япония или Китай⁽²⁵⁾. Тези дружества са били, поне потенциално, конкуренти на WAM SpA, тъй като ако бяха решили да изнасят своите продукти в Япония или Китай, те щяха да бъдат в по-неблагоприятна начална позиция от WAM SpA, което е получило държавна помощ, за да навлезе на тези пазари.
- (86) Освен това, както е обяснено в съображения 34 и 35, по време на уместния период WAM SpA е имало голям дял както на националния, така и на европейския пазар. Както е посочено в съображение 38, то също така е имало търговско присъствие чрез дъщерно предприятие в друга държава-членка.
- (87) В резултат от помощта цялостната позиция на WAM SpA на пазара е била укрепена или потенциално е било възможно да бъде укрепена в сравнение с дружествата от други държави-членки, които са не само действителни, но и потенциални конкуренти на WAM SpA. Съгласно постоянната съдебна практика „помощите, които имат за цел да освободят дадено предприятие от разходите, които самото то поначало би трябвало да понесе в рамките на

своето текущо управление или на своята нормална дейност ... по принцип нарушават условията на конкуренция“⁽²⁶⁾.

- (88) Три допълнителни аргумента по настоящото дело подкрепят тази констатация:
- (89) Първо, заемите за износ, предоставени на WAM SpA, вероятно биха изменили обичайната конкурентна структура на пазара, улеснявайки WAM SpA да изнася своите продукти на чуждестранни пазари в сравнение с неговите действителни или потенциални конкуренти от ЕС, тъй като последните трябва да финансират програма за навлизане в износа със собствени средства.
- (90) Второ, WAM SpA е получило помощ за изготвяне на програма за навлизане на пазара и поради това е направило определени спестявания. Тъй като WAM SpA е инвестирало в навлизането на чуждестранни пазари с цел износ на свои продукти, тези спестявания вследствие биха могли да позволят на дружеството да изнася продукти, произведени в ЕС, извън ЕС на по-ниска цена или с по-висок марж.
- (91) Трето, тъй като парите са заменяеми, всички печалби от тази дейност биха могли да се реинвестират в рамките на ЕС. Друга възможност е след получаването на помощта WAM SpA да е било освободено от разходи по навлизане на чуждестранния пазар и да е имало възможност да използва спестените пари, за да укрепи своята позиция на пазара на ЕС за други цели⁽²⁷⁾. Освен това, след като износът е бил осъществен, всички печалби от тази дейност биха могли да се реинвестират в рамките на ЕС.
- (92) Във всички тези случаи помощта би имала пряко въздействие върху пазара на ЕС и ефект на нарушаване по отношение на конкурентите на WAM в ЕС.
- (93) По подобен начин в съдебната практика е установено, че „когато предоставена от държава членка помощ укрепва позицията на предприятие спрямо други конкурентни предприятия в рамките на търговията в Общността, тя трябва да се счита за повлияна от помощта“⁽²⁸⁾. Тъй като предоставената на WAM SpA помощ от Италия е укрепила неговата позиция в сравнение с неговите действителни или потенциални конкуренти от ЕС, както е обяснено по-горе, тази помощ е засегнала и търговията в рамките на ЕС.

⁽²⁴⁾ Вж. също така дело C-372/97 *Италия/Комисия* (2004 г.), ECR I-3679, параграф 52 и дело C-66/02 *Италия/Комисия* (2005 г.), ECR I-10901.

⁽²⁵⁾ Recent, Център за икономически изследвания (Факултет за политическа икономика към Университета на Модена), „The Rise of a District Lead Firm: The case of WAM (1968—2003)“ („Възходът на водещо областно предприятие: случаят WAM (1968—2003 г.)“), февруари 2009 г.

⁽²⁶⁾ Вж. дело T-459/93 *Siemens/Комисия* (1995 г.), ECR II-1675, параграфи 48 и 77, дело T-214/95 *Vlaams Gewest/Комисия* (1998 г.), ECR II-717, параграф 43, и дело T-217/02 *TerLembeek/Комисия* (2006 г.), ECR II-4483, параграф 177.

⁽²⁷⁾ По дело T-369/06 *Holland Malt/Комисия*, все още непубликувано, Първоинстанционният съд постанови в параграф 55, че „следователно от съдебната практика личи ясно, че не само облекчаването с държавни ресурси на разходите за текущото управление или за нормалната дейност на предприятието, но и субсидията, която отнема тежестта на всички или част от инвестиционните разходи на получателя, може фактически да наруши конкуренцията“.

⁽²⁸⁾ Вж. дело 730/79 *Philip Morris Holland/Комисия* (1980 г.), ECR 2671, параграф 11, дело C-53/00 *Ferring* (2001 г.), ECR I-9067, параграф 21, и дело C-372/97 *Италия/Комисия* (2004 г.), ECR I-3679, параграф 52.

(94) По отношение на размера на помощта Съдът на Европейските общности постанови във *Philip Morris/Комисия* ⁽²⁹⁾ и *Франция/Комисия* ⁽³⁰⁾, че дори ако размерът на получената помощ е сравнително малък или предприятието е малко, все още съществува възможност търговията в рамките на ЕС да бъде засегната. По подобен начин във *Vlaams Gewest/Комисия* ⁽³¹⁾ Първоинстанционният съд постанови, че „дори помощ с относително слабо значение е от естество да засегне търговията между държавите-членки, когато в секторите на дейност на предприятията получатели се наблюдава интензивна конкуренция“. Освен това Съдът на Европейските общности постанови в *Heiser* ⁽³²⁾, че не съществува никакъв праг или процент, под който може да се счита, че търговията между държавите-членки не е засегната.

(95) Поради това в разглеждания случай относително малкият размер на помощта не противоречи на констатацията, че може да съществува ефект върху търговията в рамките на ЕС, както и върху конкуренцията. Въпреки че размерът на помощта е доста малък, поради интензивното естество на съществуващата и потенциалната конкуренция в сектора, в който извършва дейност WAM SpA, съществува голям риск конкуренцията да бъде нарушена и търговията в рамките на ЕС да бъде засегната.

(96) Въз основа на горепосоченото може да се заключи, че има много голяма вероятност помощта, предоставена на WAM SpA от Италия, да засегне търговията и да наруши конкуренцията на вътрешния пазар.

(97) Като заключение, подпомагането с държавни средства, предоставено на WAM SpA, представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС.

Приложими правила

(98) В съответствие с принципа *tempus regis actum* процедурните правила, които са в сила при приемане на решението, трябва да се прилагат към мерките за помощи, за които не е получено уведомление, освен ако изрично не е предвидено друго ⁽³³⁾.

(99) Предвид факта, че правилата за освобождаване (включително правилата *de minimis*) освобождават определени мерки за помощ от задължението за отправяне на уведомление и заменят централизираната система за контрол върху държавните помощи с децентрализирана система на контрол върху държавните помощи, те се считат за правила от процедурно естество.

(100) В разглежданото дело, дори при условие че в своето решение за откриване на процедурата за официално

разследване Комисията изрази съмнения относно възможността за освобождаване на помощта съгласно регламенти (ЕО) № 69/2001 и (ЕО) № 70/2001 на Комисията, трябва да се прилагат съответните правила, в сила към момента на вземане на решение, т.е. Регламент (ЕО) № 1998/2006 ⁽³⁴⁾. По подобен начин Регламент (ЕО) № 800/2008 на Комисията от 6 август 2008 г. относно деклариране на някои категории помощи за съвместими с общия пазар при прилагане на членове 87 и 88 от Договора ⁽³⁵⁾ (наричан по-долу „Регламент за групово освобождаване от 2008 г.“) се прилага по отношение на отделни помощи, предоставени преди влизането му в сила, ако помощта изпълнява всички условия, предвидени в този регламент, с изключение на член 9.

Правомерност на помощта

(101) В своето писмо от 11 октомври 1999 г. италианските власти заявиха, че Комисията и Световната търговска организация (СТО) са били уведомени за правните основания за помощта, предоставена на WAM SpA, а именно Закон № 394 от 29 юли 1981 г. съгласно член 25 от Споразумението за субсидиите и изравнителните мерки (СТО—ГАТТ 1994 г.) ⁽³⁶⁾.

(102) Комисията отбелязва, че по този начин италианските власти се опитват да окачествят като уведомление съобщението, съдържащо много малко данни, свързани със схемата, в таблица, която е била изпратена до Комисията или с цел предаване до комитета за субсидиите на СТО, или за целите на годишния доклад за държавни помощи в Европейския съюз от поне шестия доклад (1996 г.). Освен това Комисията е била информирана за съществуването на схемата като част от нейното проучване на националните програми за подпомагане за преки чуждестранни инвестиции (ПЧИ) извън Европейския съюз, които съществуват в държавите-членки.

(103) При все това не може да се счита, че тези видове съобщения са в съответствие с член 88, параграф 3 от Договора за ЕО, понастоящем член 108, параграф 3 от ДФЕС, който гласи, че „Комисията следва да бъде информирана в разумен срок, който да ѝ даде възможност да представи своето становище по отношение на всякакви планове за предоставянето или изменението на помощта“.

(104) Тъй като Комисията не е била уведомена преди това за горепосочената схема за помощ по отношение на нейното съответствие с правилата за държавни помощи, тя е била приведена в действие в противоречие с член 88, параграф 3 от Договора за ЕО, понастоящем член 108, параграф 3 от ДФЕС и, следователно, е неправомерна. Тъй като помощта за WAM SpA е била предоставена съгласно тази схема, освен всякаква групово освободена помощ, тя също трябва да се счита за неправомерна.

⁽²⁹⁾ Вж. дело 730/79 *Philip Morris/Комисия* (1980 г.), ECR 2671.

⁽³⁰⁾ Вж. дело 259/86 *Франция/Комисия* (1978 г.), ECR 4393.

⁽³¹⁾ Вж. дело T-214/95 *Vlaams Gewest/Комисия* (1998 г.), ECR II-717, параграф 49.

⁽³²⁾ Вж. дело C-172/03 *Heiser* (1998 г.), ECR I-1627, параграф 32.

⁽³³⁾ Вж. съединени дела 212/80 и 217/80 *Meridionale Industria Salumi и други* (1981 г.), ECR 2735; съединени дела *CT Control Rotterdam и JCT Benelux/Комисия* (1981 г.), ECR I-3873 и дело C-61/98 *De Haan Beheer* (2000 г.), ECR I-5003.

⁽³⁴⁾ ОВ L 379, 28.12.2006 г., стр. 11.

⁽³⁵⁾ ОВ L 214, 9.8.2008 г., стр. 3.

⁽³⁶⁾ Уругвайски кръг от многостранните търговски преговори (1986—1994 г.) — приложение 1 — приложение 1А — Споразумение за субсидиите и изравнителните мерки (СТО—ГАТТ 1994 г.) (ОВ L 336, 23.12.1994 г., стр. 156).

Помощ, освободена съгласно правилата *de minimis*, и съвместимост на помощта с член 107 от ДФЕС

(105) Комисията трябва да провери дали някоя от помощите, предоставени на WAM SpA, може да се освободи въз основа на правилата *de minimis*.

(106) По подобен начин, след като е достигнато до заключението, че разглежданите мерки съставляват държавна помощ в обхвата на член 107, параграф 1 от ДФЕС, тази помощ трябва да бъде оценена по отношение на нейната съвместимост с уместните правила за държавни помощи.

Първи заем, предоставен на WAM SpA

(107) Италианското правителство предостави доказателства, че по времето, когато е предоставен първия заем (1995 г.), WAM SpA е изпълнявало всички изисквания, за да се счита за МСП по смисъла на Препоръка № 96/280/ЕО на Комисията от 3 април 1996 г. относно определянето на малки и средни предприятия ⁽³⁷⁾. По-точно WAM SpA е било средно предприятие, тъй като е имало 163 служители, годишен оборот от 16,8 млн. евро и общ годишен баланс от 20,1 млн. евро. Било е контролирано от две финансови предприятия, като самите те са били МСП по смисъла на горепосочената препоръка.

(108) Във въпросното дело Комисията базира своя анализ на действителните разходи, взети предвид при предоставянето на заема (вж. таблицата в съображение 44).

(109) Като се вземе предвид, че целта на договора за заем е да субсидира програма за навлизане на пазара и по-специално да субсидира предприятия за износ, които осъществяват програми за навлизане на пазара извън Европейския съюз, въпросната помощ трябва да бъде класифицирана като помощ за износ, т.е. помощ, свързана с дейности по износ, в смисъл че е пряко свързана със създаването и обслужването на дистрибуторска мрежа или други настоящи разходи, свързани с дейностите за износ. По подобен начин крайната цел на програмата за навлизане на пазара е била продажба на продуктите на WAM SpA в Япония. Това е друга причина, поради която не може да се счита, че тя е свързана с преки чуждестранни инвестиции (ПЧИ).

(110) Регламент (ЕО) № 1998/2006 изключва помощите за износ от своя обхват. Член 1, буква г) всъщност гласи, че този регламент не е приложим към „помощите за дейности, свързани с износ за трети страни или държави-членки, по-конкретно — помощите, пряко свързани с изнасяните количества, със създаването и функционирането на дистрибуторски мрежи или с други текущи разходи по експортната дейност“.

(111) При все това член 5 от Регламент (ЕО) № 1998/2006 гласи, че помощите, които не отговарят на условията на член 1, се оценяват в съответствие с приложимите рамки, насоки, съобщения и известия.

(112) Тъй като помощта е била предоставена през 1995 г., когато насоките за МСП от 1992 г. са били в сила, трябва да се приложат насоките за МСП от 1992 г. ⁽³⁸⁾ Тези насоки не изключват изрично помощите за износ от своя обхват. При все това, тъй като в този случай част от помощта надхвърля допустимия праг *de minimis* (50 000 EUR), трябва да се счита, че цялата помощ не попада в обхвата на освобождаването *de minimis* и поради тази причина трябва да се счита, че тя представлява държавна помощ ⁽³⁹⁾.

(113) След като е установено, че мярката представлява държавна помощ, трябва да се реши дали тя може да се счита за съвместима с вътрешния пазар съгласно правилата за държавни помощи.

(114) Член 44, параграф 2 от Регламента за групово освобождаване гласи, че всяка помощ, предоставена преди влизане в сила на този регламент, която не изпълнява нито условията, определени в него, нито условията, определени в регламенти (ЕО) № 68/2001 ⁽⁴⁰⁾, (ЕО) № 70/2001 ⁽⁴¹⁾, (ЕО) № 2204/2002 или (ЕО) № 1628/2006 ⁽⁴²⁾, трябва да бъде оценена в съответствие с рамките, насоките, съобщенията и известията в сила към момента на нейното предоставяне.

(115) В настоящия случай Регламентът за групово освобождаване от 2008 г. не е приложим, тъй като той въвежда допълнителна стъпка — проверка на стимулиращия ефект на проекта или дейността преди неговото начало — която не е извършена от Италия. Поради това по силата на член 8, параграф 6 от Общия регламент за групово освобождаване от 2008 г. цялата мярка за помощ не може да бъде освободена съгласно този регламент. Освен това разходите, посочени в таблицата в съображение 44 и изброени в съображение 118, не могат да бъдат групово освободени въз основа на регламенти (ЕО) № 68/2001, (ЕО) № 70/2001, (ЕО) № 2204/2002 или (ЕО) № 1628/2006, тъй като условията, предвидени в тези регламенти, не са изпълнени.

(116) Тъй като никое от тези средства не демонстрира съвместимост на помощта, тя трябва да бъде оценена въз основа на насоките за МСП от 1992 г., тъй като те съдържат материалноправните норми в сила към момента на предоставяне на помощта през 1995 г. ⁽⁴³⁾

⁽³⁸⁾ Виж бележка под линия на стр. 12.

⁽³⁹⁾ В съответствие с установената практика на Комисията. Вж. например: Решение № 2003/643/ЕО на Комисията от 13 май 2003 г. относно държавна помощ, приведена в действие от Германия в полза на Kahla Porzellan GmbH и Kahla/Thüringen Porzellan GmbH (ОВ L 227, 11.9.2003 г., стр. 12).

⁽⁴⁰⁾ ОВ L 10, 13.1.2001 г., стр. 20.

⁽⁴¹⁾ ОВ L 337, 13.12.2002 г., стр. 3.

⁽⁴²⁾ ОВ L 302, 1.11.2006 г., стр. 29.

⁽⁴³⁾ Виж бележка под линия на стр. 12.

⁽³⁷⁾ ОВ L 107, 30.4.1996 г., стр. 4.

- (117) Част от помощта може да се счита за съвместима с вътрешния пазар въз основа на насоките за МСП от 1992 г. По-специално помощта за консултантски услуги (29,43 млн. ЛИТ) и пазарни проучвания (40,95 млн. ЛИТ) може да се счита за съвместима, тъй като тя отговаря на точка 4.3 „Помощ за консултантска помощ, обучение и разпространение на знания“. По отношение на помощта за участие на панаири и изложения (12,19 млн. ЛИТ) тя може да се счита за съвместима с насоките за МСП от 1992 г. въз основа на точка 4.5 „Помощ за други цели“, тъй като може да се смята за помощ за други начини за насърчаване на МСП, например насърчаване на сътрудничеството. Останалата помощ (вж. таблицата в съображение 44) не може да се счита за съвместима, тъй като не е предназначена да подпомогне никакви производствени инвестиции, нито други допустими цели, предвидени в насоките за МСП от 1992 г., т.е. помощ за общи инвестиции извън или в подпомагани национални региони, помощ за инвестиции за опазване на околната среда и помощ за научноизследователска и развойна дейност.
- (118) Съответно Комисията е на мнение, че по-голямата част от допустимите разходи за създаването на постоянни структури в чужбина, които са били взети предвид от италианското правителство при предоставянето на първия субсидиран заем на WAM SpA през 1995 г., по никакъв начин не могат да се считат за производствена инвестиция; напротив, помощта за тях трябва да се класифицира като оперативна помощ. Разходите, които са били счестени за допустими: наемане на помещения, застраховка и различни съоръжения (122,56 млн. ЛИТ), и оперативните разходи, като персонал, приспособления и оборудване за помещения (556,94 млн. ЛИТ), са разходи, които предприятието е трябвало да поеме; същото се отнася за моделите за излагане и резервните части за след-продажбени услуги (38,23 млн. ЛИТ). По аналогичен начин по мнение на Комисията допустимите разходи за подпомагане на насърчаването на търговията, разходите за съхранение на стоки (456,28 млн. ЛИТ) не отговарят на насоките за МСП от 1992 г. и не могат да се считат за първоначална инвестиция; разходите за реклама (7,52 млн. ЛИТ) също не отговарят на насоките.
- (119) Поради това въз основа на горепосочената оценка Комисията заключава, че
- а) частта от помощта, свързана с помощ за консултантски услуги (29,43 млн. ЛИТ) и пазарни проучвания (40,95 млн. ЛИТ), както и помощта за участие на панаири и изложения (12,19 млн. ЛИТ) представлява държавна помощ, съвместима с вътрешния пазар въз основа на насоките за МСП от 1992 г.; частта от помощта, която не се посочва в буква а) (вж. съображение 118), представлява държавна помощ, несъвместима с вътрешния пазар.
- Втори заем, предоставен на WAM SpA*
- (120) Към момента на предоставяне на втората сума за помощ през 2000 г. WAM SpA е било, както признават самите италиански власти, голямо предприятие. Освен това то се е намирало в неподпомаган район.
- (121) Заемът от 2000 г. може да се счита и за помощ за износ за WAM SpA, тъй като неговата цел е била същата като целта на заема от 1995 г. и също е бил предназначен за навлизане и износ на чуждестранни пазари (по-специално китайския пазар). Очевидно е, че помощта за техническа помощ, помещения за работилници и служители зад граница (един ръководител по продажбите, един общ ръководител, четирима служители и шестима техници) вероятно е била предвидена именно за търговски дейности. Като следствие използваните доводи за заема от 1995 г. са приложими и за заема от 2000 г.
- (122) Освен това формулировката, използвана за класифициране на първия заем за WAM SpA като стимул за приемане на програми за навлизане на пазара, е била използвана и в договора за предоставяне на помощта от 2000 г. Следва да се отбележи и че конкретната програма е трябвало да се изпълни съвместно от WAM SpA и местното предприятие WAM Bulk Handling Machinery Shanghai Co Ltd, дъщерно предприятие, притежавано изцяло от WAM SpA. Това представлява доказателство за установеното присъствие на WAM SpA на въпросния конкретен пазар.
- (123) Тъй като въпросната помощ е помощ за износ, Регламент (ЕО) № 1998/2006, както вече е заявено по-горе, не е приложим.
- (124) Поради това трябва да се оцени съвместимостта на помощта с вътрешния пазар. Комисията изразява становището, че процедурните правила, в сила към момента на вземане на решението, Общият регламент за групово освобождаване от 2008 г., не се прилагат по отношение на настоящия случай. Този регламент въвежда допълнителна стъпка — проверка на стимулиращия ефект на проекта или дейността преди неговото начало —която не е изпълнена от Италия. Поради това по силата на член 8, параграф 6 от този регламент цялата мярка за помощ не може да бъде освободена съгласно Общия регламент за групово освобождаване от 2008 г. Следователно в съответствие с член 44, параграф 2 от Общия регламент за групово освобождаване от 2008 г. трябва да бъде оценена съвместимостта на помощта с регламенти (ЕО) № 68/2001, (ЕО) № 70/2001, (ЕО) № 2204/2002 и (ЕО) № 1628/2006.
- (125) Комисията изразява становището, че разходите за обучение, описани в писмото от 22 юли 2003 г. (25 240 EUR от общия заем от 1,8 млн. евро през 2000 г.) (както е показано в таблицата в съображение 65), могат да бъдат освободени въз основа на член 4 от Регламент (ЕО) № 68/2001 и следователно са съвместими с вътрешния пазар съгласно член 87, параграф 3 от Договора за ЕО, понастоящем член 107, параграф 3 от ДФЕС, без значение дали оценката е базирана на член 4, параграф 2 (конкретно обучение) или член 4, параграф 3 (общо обучение).

- (126) При все това остатъкът от въпросната помощ не може да се счита за съвместим въз основа на регламенти (ЕО) № 70/2001, (ЕО) № 2204/2002 или (ЕО) № 1628/2006, или което и да е друго правно основание, тъй като тази помощ не насърчава никакви други хоризонтални цели за Европейския съюз по смисъла на член 107, параграф 3, буква в) от ДФЕС, като научноизследователска и развойна дейност, заетост, околна среда или оздравяване и реструктуриране по смисъла на съответните насоки, рамки и регламенти.
- (127) Поради това трябва да се заключи, че тъй като дейностите, свързани с износ, се изключват от прилагането на Регламент (ЕО) № 1998/2006 и не могат да се считат за съвместими с член 107, параграф 3, буква в) от ДФЕС на никакво правно основание, предоставената посредством втория заем помощ е несъвместима с вътрешния пазар, с изключение на съвместимата част за помощ за обучение, описана по-горе.

Общи наблюдения

- (128) По отношение на изменението на лихвения процент по време на периода за възстановяване на заема италианските власти заявиха, че общите правила, позволяващи такива облекчения, съществуват в италианската правна рамка. При все това министерската наредба от 31 март 2000 г., която е единственото правно основание, предвидено за тази цел, се прилага само по отношение на инициативите, финансирани в съответствие със закони № 394/81 и № 304/1990, и поради това обхватът е силно ограничен. Освен това трябва да се подчертае, че не са предоставени никакви допълнителни доказателства, че лихвеният процент по отношение на въпросната мярка е бил изменен ⁽⁴⁴⁾.
- (129) По отношение на двата заема италианските власти твърдят, че разходите по задължителната банкова гаранция, която е била поискана преди предоставянето на заемите, трябва да бъдат приспаднати от общия размер на помощта. Комисията отбелязва на първо място, че такава гаранция или нейният еквивалент обикновено би била поискана дори от частна кредитна институция, предоставяща заеми, в съответствие с принципа на инвеститора в условията на пазарната икономика. Второ, в спецификациите, приложени към договора, се посочва, че припокриването на помощи за една и съща програма не е разрешено, с изключение на помощите, свързани с гаранцията, която впоследствие се счита, че отговаря на условията за помощ.

VII. ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ БЕЛЕЖКИ

- (130) Комисията отбелязва, че освобождаванията, предвидени в член 107, параграф 2, букви а)–в) ⁽⁴⁵⁾ от ДФЕС, не са приложими по отношение на въпросните заеми, тъй като

не са предназначени да постигнат нито една от целите, изброени в този член, нито пък италианските власти твърдят, че случаят е такъв.

- (131) Заемите не са били предназначени да насърчат икономическото развитие на определени райони, да насърчат изпълнението на важен проект от общоевропейски интерес или да преодолеят сериозни затруднения в икономиката на държава-членка, нито са предназначени да насърчат културата и опазване на наследството. Поради това Комисията счита, че член 107, параграф 3, буква а) от ДФЕС ⁽⁴⁶⁾, член 107, параграф 3, буква б) от ДФЕС ⁽⁴⁷⁾ и член 107, параграф 3, буква г) от ДФЕС ⁽⁴⁸⁾ не са приложими по отношение на разглежданите заеми.

VIII. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

- (132) И двата заема на WAM SpA са били предоставени без предварително уведомление до Комисията. В действителност заемът от 1995 г. е бил предоставен на 24 ноември 1995 г., а заемът от 2000 г. е бил предоставен на 9 ноември 2000 г. Съответно Комисията констатира, че с изключение на групово освободената съвместима част от помощта, доколкото тези заеми са били приведени в действие в нарушение на член 88, параграф 3 от Договора за ЕО, понастоящем член 108, параграф 3 от ДФЕС, те са били предоставени неправомочно на бенефициера.

Първи заем, предоставен на WAM SpA

- (133) Помощта, която Италия е предоставила на WAM SpA на 24 ноември 1995 г. под формата на лихвена субсидия, представлява държавна помощ. Частта, съответстваща на допустимите разходи за консултантски услуги, участието на панаири и изложения и пазарни проучвания, представлява държавна помощ, съвместима с вътрешния пазар.
- (134) По отношение на цялостния еквивалент на безвъзмездна помощ на конкретната помощ беше отчетен фактът, че заемът е бил предоставен на бенефициера на три транша (на 24 април 1996 г., 23 юли 1997 г. и 24 април 1998 г.) и че вследствие на това гратисният период е вариал от две до нула години. Лихвеният процент, посочен в договора за заема (4,4 %), отнесен към референтния лихвен процент, определян периодично от Комисията ⁽⁴⁹⁾ и в сила към момента на предоставяне на заема (11,35 %), също е бил взет под внимание. Елементът на помощта е изчислен като разликата между посочения в договора лихвен процент и референтния лихвен процент към момента на предоставяне на заема. Въз основа на това изчисление еквивалентът, дисконтиран към 24 април 1996 г. (датата, на която е изплатен първият транш от заема на WAM SpA), се равнява на 108 165,10 EUR.

⁽⁴⁴⁾ Такова изменение би могло, във всеки случай, да се осъществи само за първия субсидиран заем, предоставен на WAM SpA, тъй като той е касал финансиране, което вече е съществувало към момента на привеждане в действие на заема, докато вторият заем все още не е бил предоставен на WAM SpA.

⁽⁴⁵⁾ Член 107, параграф 2 ДФЕС гласи, че следната помощ съответства на общия пазар: а) помощи със социален характер, предоставени на отделни потребители, при условие че тези помощи се предоставят, без да се прави разграничение по отношение на произхода на засегнатите стоки; б) помощи за отстраняване на щети, причинени от природни бедствия или други извънредни събития; в) помощи, предоставени на икономиката в отделни региони на Федерална република Германия

⁽⁴⁶⁾ А именно „помощите за насърчаване на икономическото развитие на региони, където жизненото равнище е необичайно ниско или където има високо равнище на непълна заетост, както и на регионите, посочени в член 349, като се вземе предвид структурната, икономическата и социалната ситуация в тях“.

⁽⁴⁷⁾ А именно „помощите за насърчаване изпълнението на важен проект от общоевропейски интерес или за преодоляването на сериозни затруднения в икономиката на държава-членка“.

⁽⁴⁸⁾ А именно „помощите за насърчаване на културата и опазване на наследството, доколкото тези помощи не засягат условията на търговия и конкуренция в рамките на Съюза в степен, противоречаща на общия интерес“.

⁽⁴⁹⁾ Редовно публикуван в Официален вестник.

- (135) При все това тази сума трябва да бъде коригирана по отношение на съвместимата част от държавната помощ.
- (136) Тъй като част от въпросния заем беше счетена за съвместима, тази сума трябва да се приспадне от компонента за държавна помощ от заема от 1995 г. (108 165,10 EUR). Предвид невъзможността да се установи пряка връзка между даден транш от заема и определени специфични разходи, процентът, представен от съвместимите елементи в цялостния заем (82,57 млн. LIT от 1 358,51 млн. LIT, т.е. 6 %) е приложен към цялостния еквивалент на безвъзмездна помощ. Тъй като 6 % от 108 165,10 EUR са 6 489,906 EUR, счита се, че тази сума съставлява съвместимата част от помощта.
- (137) Следователно еквивалентът на безвъзмездна помощ за частта от държавната помощ, която е несъвместима с вътрешния пазар, възлиза на 101 675,194 EUR.

Втори заем, предоставен на WAM SpA

- (138) Помощта, предоставена на WAM SpA през 2000 г., с изключение на съвместимата част за подпомагане на дейности по обучение, възлизаща на 25 240 EUR като допустими разходи, е несъвместима с вътрешния пазар.
- (139) В този случай заемът е бил предоставен на WAM SpA на пет транша (на 12 февруари 2001 г., 28 септември 2001 г., 26 април 2002 г., 27 септември 2002 г. и 22 януари 2003 г.); съответно, както и при първия заем, гратисният период е варирал от две до нула години. По подобен начин лихвените проценти, посочени в договора за заема (2,32 %), отнесени към референтния лихвен процент, определян периодично от Комисията и в сила към момента на предоставяне на въпросния заем (5,70 %), бяха взети предвид от Комисията при изчислението на еквивалента на безвъзмездна помощ. Цялостното възстановяване, включително главницата и лихвите, е трябвало да приключи до 20 февруари 2008 г. Съответно еквивалентът на безвъзмездна помощ на елемента от помощта от целия заем от 12 февруари 2001 г. (датата, на която е изплатен първият транш от конкретния заем на WAM SpA), е 176 329 EUR, при условие че възстановяването е било извършвано в съответствие с графика за възстановяване.
- (140) По отношение на съвместимата част от заема процентът на съвместимата част във връзка с целия заем (1,35 %) трябва да бъде приспаднал от еквивалента на безвъзмездна помощ на помощта. Съответно, при условие че възстановяването е било извършвано в съответствие с графика за възстановяване, еквивалентът на безвъзмездна помощ на втория заем възлиза на 173 948,56 EUR (176 329 EUR — 2 380,44 EUR).
- (141) Стандартна практика на Комисията в съответствие с член 107 от ДФЕС е да възстанови от бенефициера помощ, която е предоставена неправомерно съгласно този член и е несъвместима с вътрешния пазар, при условие че тази помощ не се обхваща от правилата *de minimis*. Тази практика е потвърдена в член 14 от Регламент (ЕО) № 659/1999.

- (142) В съответствие с член 14, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 659/1999 помощта, която трябва да се възстанови съгласно решение за възстановяване, включва всички лихви с подходящ процент, фиксиран от Комисията. Лихвата е дължима от датата, на която неправомерната помощ е била на разположение на получателя, до датата на нейното възстановяване, за периода, в който е била на разположение на дружеството.
- (143) Методът на прилагане на лихвения процент е описан в глава V от Регламент (ЕО) № 794/2004 на Комисията от 21 април 2004 г. за прилагането от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета относно определянето на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за създаване на Европейската общност⁽⁵⁰⁾ (наричан по-долу „Регламент (ЕО) № 794/2004“) и в Регламент (ЕО) № 271/2008 на Комисията от 30 януари 2008 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 794/2004 за прилагането на Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета относно определянето на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за създаване на Европейската общност⁽⁵¹⁾ (наричан по-долу „Регламент (ЕО) № 271/2008“).
- (144) Комисията желае да отбележи, че настоящото решение не засяга съвместимостта на националната рамка, представлявана от Закон № 394/81, който е правното основание за предоставената на WAM SpA помощ, по отношение на която Комисията, в съответствие със съдебната практика на Първоинстанционния съд⁽⁵²⁾, не счете за необходимо да започне производство в настоящия случай. Въпреки това тя не изключва тази възможност на по-късен етап,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Помощта, предоставена на WAM SpA в съответствие със Закон № 394/81, попада в обхвата на член 107, параграф 1 от ДФЕС.

Тъй като Комисията не е била предварително уведомена за тази помощ, което е в нарушение на член 88, параграф 3 от Договора за ЕО, понастоящем член 108, параграф 3 от ДФЕС, тя представлява неправомерна помощ, с изключение на групово освободената част от помощта.

Член 2

1. Помощта в размер на 108 165,10 EUR, която Италия е предоставила на WAM SpA на 24 ноември 1995 г. под формата на лихвена субсидия, представлява държавна помощ. Частта от помощта, която съответства на допустимите разходи за консултантски услуги, участие на панаири и изложения и пазарни проучвания и възлиза на 6 489,906 EUR, представлява държавна помощ, съвместима с вътрешния пазар.

Италия взема всички необходими мерки за възстановяване на несъвместимата помощ в размер на 101 675,194 EUR от получателя WAM SpA.

⁽⁵⁰⁾ ОВ L 140, 30.4.2004 г., стр. 1.

⁽⁵¹⁾ ОВ L 82, 25.3.2008 г., стр. 1.

⁽⁵²⁾ Вж. дела T-92/00 и T-103/00 *Diputación Foral de Álava/Komusua (Ramondín)* (2002 г.), ECR II-1385.

2. Помощта, възлизаща на 176 329 EUR, която Италия е предоставила на WAM SpA на 9 ноември 2000 г. под формата на лихвена субсидия, представлява държавна помощ. Частта от помощта, която съответства на допустимите разходи за мерки за обучение и възлиза на 2 380,44 EUR, представлява държавна помощ, съвместима с вътрешния пазар.

Италия взема всички необходими мерки за възстановяване на несъвместимата помощ в размер на 173 948,56 EUR от получателя WAM SpA.

3. Лихвата по сумите, които следва да се възстановят съгласно настоящото решение, се изчислява от датата, на която несъвместимата държавна помощ е била предоставена на разположение на получателя WAM SpA, до датата на възстановяване.

4. Лихвата се изчислява с натрупване в съответствие с глава V от Регламент (ЕО) № 794/2004 и Регламент (ЕО) № 271/2008 за изменение на Регламент (ЕО) № 794/2004.

Член 3

1. Възстановяването на помощта, посочена в член 2, е незабавно и ефективно.

2. Италия гарантира, че настоящото решение ще бъде изпълнено в рамките на четири месеца, считано от датата на уведомяване на Италия за настоящото решение.

Член 4

1. В рамките на два месеца след уведомяването за настоящото решение Италия представя следната информация на Комисията:

а) общата сума (главница и лихва), която следва да бъде възстановена от получателя WAM SpA;

б) подробно описание на вече предприетите и планираните мерки за изпълнение на настоящото решение;

в) документи, доказващи, че на получателя WAM SpA е било наредено да възстанови помощта.

2. Италия информира редовно Комисията относно напредъка по отношение на предприетите национални мерки за изпълнението на решението до възстановяването на помощта, посочена в член 2. Тя предава незабавно, на основата на искане на Комисията, информация относно вече предприетите и планираните мерки за изпълнение на решението. Освен това тя предоставя подробна информация за сумата на помощта и на лихвата по възстановяването, които вече са възстановени от получателя.

Член 5

Адресат на настоящото решение е Италианската република.

Съставено в Брюксел на 24 март 2010 година.

За Комисията

Joaquín ALMUNIA

Заместник-председател

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА**от 1 март 2011 година**

за удължаване на валидността на Решение 2009/251/ЕО за изискване към държавите-членки да гарантират, че на пазара не се пускат или предлагат продукти, които съдържат биоцида диметилфумарат

(нотифицирано под номер C(2011) 1174)

(текст от значение за ЕИП)

(2011/135/ЕС)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2001/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 3 декември 2001 г. относно общата безопасност на продуктите ⁽¹⁾, и по-специално член 13 от нея,

като има предвид, че:

(1) С Решение 2009/251/ЕО на Комисията ⁽²⁾ се изисква държавите-членки да гарантират, че на пазара не се пускат или предлагат продукти, които съдържат биоцида диметилфумарат (DMF).

(2) Решение 2009/251/ЕО беше прието в съответствие с разпоредбите на член 13 от Директива 2001/95/ЕО, който ограничава валидността на решението за период, не по-дълъг от една година, но допуска тя да бъде потвърждавана за допълнителни периоди, никой от които не може да надвишава една година.

(3) Валидността на Решение 2009/251/ЕО беше удължена с Решение 2010/153/ЕС на Комисията ⁽³⁾ за допълнителен период от една година. С оглед на натрупания до момента опит и липсата на постоянна мярка, отнасяща се до потребителски продукти, съдържащи DMF, е необходимо да се удължи валидността на Решение 2009/251/ЕО с допълнителни 12 месеца.

(4) Решение 2009/251/ЕО следва да бъде съответно изменено.

(5) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на комитета, създаден съгласно член 15 от Директива 2001/95/ЕО,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Член 4 от Решение 2009/251/ЕО се заменя със следното:

„Член 4**Срок на прилагане**

Настоящото решение се прилага до 15 март 2012 г.“

Член 2

Държавите-членки вземат необходимите мерки, за да се съобразят с настоящото решение, най-късно до 15 март 2011 г. и публикуват тези мерки. Те незабавно информират Комисията за това.

Член 3

Адресати на настоящото решение са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 1 март 2011 година.

За Комисията

John DALLI

Член на Комисията

⁽¹⁾ ОВ L 11, 15.1.2002 г., стр. 4.

⁽²⁾ ОВ L 74, 20.3.2009 г., стр. 32.

⁽³⁾ ОВ L 63, 12.3.2010 г., стр. 21.

ПРЕПОРЪКИ

ПРЕПОРЪКА НА КОМИСИЯТА

от 1 март 2011 година

относно насоки за прилагането на правилата за защитата на данни в Системата за сътрудничество в областта на защитата на потребителите (ССОЗП)

(2011/136/ЕС)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 292 от него,

като има предвид, че:

- (1) Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 27 октомври 2004 г. за сътрудничество между националните органи, отговорни за прилагане на законодателството за защита на потребителите (регламент за сътрудничество в областта на защита на потребителите) ⁽¹⁾ (наричан по-долу „регламентът за СОЗП“) има за цел засилване на сътрудничеството в областта на прилагане на законодателството за защита на потребителите в рамките на единния пазар, създаване в рамките на ЕС на мрежа от национални публични органи, отговарящи за прилагане на законодателството, (наричана по-долу „мрежа за СОЗП“) и определя рамката и общите условия, при които органите на държавите-членки, отговарящи за прилагане на законодателството, си сътрудничат за защита на колективните икономически интереси на потребителите.
- (2) Сътрудничеството между националните органи, отговарящи за прилагане на законодателството, е от основно значение, за да може единният пазар да функционира ефективно, като в рамките на мрежата за СОЗП всеки орган има възможност да иска помощ от другите органи при разследването на евентуални нарушения на законодателството на ЕС за защита на потребителите.
- (3) Целта на Системата за сътрудничество в областта на защитата на потребителите (наричана по-долу „ССОЗП“) е да даде възможност на публичните органи, отговарящи за прилагане на законодателството, да обменят информация относно евентуални нарушения на законодателството за защита на потребителите в безопасна и сигурна среда.
- (4) Обменът на информация по електронен път между държавите-членки трябва да бъде съобразен с правилата за защита на личните данни, установени в Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното

движение на тези данни ⁽²⁾ (наричана по-долу „директивата за защита на данните“) и в Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни ⁽³⁾ (наричан по-долу „регламентът за защита на данните“).

- (5) В член 8 от Хартата на основните права на Европейския съюз се признава правото на защита на данните. ССОЗП следва да гарантира, че различните задължения и отговорности, които се споделят от Комисията и държавите-членки по отношение на правилата за защита на данните, са ясни и че съответните физически лица разполагат с информация и леснодостъпни механизми за отстояване на правата си.
- (6) Целесъобразно е да се установят насоки за прилагане в ССОЗП на правилата за защита на данните (наричани по-долу „насоките“), за да се гарантира, че когато се обработват данни в рамките на ССОЗП се спазват правилата за защита на данните.
- (7) Длъжностните лица от органите, отговарящи за прилагане на законодателството, следва да се насърчават да установят контакт със своите национални надзорни органи по защита на данните за получаване на насоки и на помощ относно най-добрия начин за прилагане на насоките в съответствие с националното законодателство и ако е необходимо, за да гарантират, че процедурите по уведомяване и предварителна проверка, свързани с дейностите по обработване в рамките на ССОЗП, се извършват на национално равнище.
- (8) Настоятелно се препоръчва участието в обучения, организирани от Комисията за подпомагане на прилагането на насоките.
- (9) Предоставянето на обратна информация на Комисията за изпълнението на насоките следва да се извърши не по-късно от две години след приемането на настоящата препоръка. След това Комисията следва да направи допълнителна оценка на нивото на защита на данните в ССОЗП и следва да прецени дали има необходимост от допълнителни инструменти, включително от регулаторни мерки.

⁽¹⁾ ОВ L 364, 9.12.2004 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.

⁽³⁾ ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1.

(10) Следва да бъдат предприети необходимите стъпки, за да се улесни прилагането на насоките от участниците и ползвателите на ССОЗП. Националните органи за защита на данните и Европейският надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД) наблюдават внимателно разработването и прилагането на гаранции за защита на данните по отношение на ССОЗП.

(11) С насоките се допълва Решение 2007/76/ЕО на Комисията ⁽¹⁾ и се взема предвид становището на Работната група за защита на лицата при обработването на лични данни, създадена по силата на член 29 ⁽²⁾ от директивата за защита на данните, и становището на Европейския надзорен орган по защита на данните, създаден по силата на член 41 ⁽³⁾ от регламента за защита на данните (наричан по-долу „ЕНОЗД“),

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ПРЕПОРЪКА:

Държавите-членки следва да спазват насоките, определени в приложението.

Съставено в Брюксел на 1 март 2011 година.

За Комисията

John DALLI

Член на Комисията

⁽¹⁾ ОВ L 32, 6.2.2007 г., стр. 192.

⁽²⁾ Становище 6/2007 по въпросите на защитата на данните във връзка със Системата за сътрудничество в областта на защитата на потребителите (ССОЗП) 01910/2007/EN — WP 130 — прието на 21 септември 2007 г.

⁽³⁾ Становище на ЕНОЗД, реф. № 2010-0692.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Насоки за прилагането на правилата за защитата на данни в Системата за сътрудничество в областта на защитата на потребителите (ССОЗП)**1. ВЪВЕДЕНИЕ**

Сътрудничеството между националните органи за защита на потребителите е от основно значение за правилното функциониране на вътрешния пазар, тъй като липсата на ефективно прилагане на законодателството при случаи с трансграничен характер подкопава доверието на потребителите при приемането на трансгранични оферти, и оттук тяхното доверие във вътрешния пазар, и също така води до нарушаване на конкуренцията.

ССОЗП представлява компютърно приложение, създадено по силата на регламента за СОЗП, предоставящо структуриран механизъм за обмен на информация между националните органи за защита на потребителите, които са част от мрежата за СОЗП. То позволява на публични органи да се обръщат към други публични органи от мрежата за СОЗП за помощ при разследването и справянето с евентуални нарушения на законодателството на ЕС за защита на потребителите и при предприемането на действия по прилагане на законодателството за спиране на незаконни търговски практики на продавачи и доставчици, насочени към потребители, живеещи в други държави от ЕС. Исканията за получаване на информация и цялата комуникация между компетентните публични органи, свързани с прилагането на регламента за СОЗП, се извършват посредством ССОЗП.

Целта на регламента за СОЗП е да се подобри прилагането на законодателството за защита на потребителите в рамките на вътрешния пазар чрез създаване в рамките на ЕС на мрежа на националните органи, отговарящи за прилагане на законодателството, и определяне на условията, при които държавите-членки да си сътрудничат. Регламентът за СОЗП постановява, че подобен обмен на информация и искания за взаимна помощ между националните органи, отговарящи за прилагане на законодателството, трябва да се извършва чрез специално определена база данни. Поради това ССОЗП бе проектирана така, че да улеснява това административно сътрудничество и обмен на информация с цел прилагане на законодателството на ЕС за защита на потребителите.

Обхватът на сътрудничеството е ограничен до вътрешнообщностните нарушения на правните актове, изброени в приложението към регламента за СОЗП, който защитава колективните икономически интереси на потребителите.

2. ОБХВАТ И ЦЕЛ НА НАСТОЯЩИТЕ НАСОКИ

Настоящите насоки имат за цел да отговорят на главната загриженост относно осигуряването на баланс между ефикасното и ефективно осъществяване на сътрудничество между компетентните органи на държавите-членки при зачитане на основните права на неприкосновеност на личния живот и на защита на личните данни.

В директивата за защита на данните⁽¹⁾ личните данни се определят като всяка информация, свързана с физическо лице с установена или подлежаща на установяване самоличност; лице с подлежаща на установяване самоличност е лице, чиято самоличност може пряко или косвено да се установи, по-специално по идентификационен номер или по един или повече специфични признаци, отнасящи се до неговата физическа, физиологична, умствена, икономическа, културна или социална самоличност.

Тъй като е възможно длъжностните лица от националните органи, отговарящи за прилагане на законодателството, (работещи по отделните случаи), които са ползватели на ССОЗП, да не са експерти в областта на защитата на данните и да не са запознати в достатъчна степен с изискванията за защита на данните, налагани от собственото им национално законодателство за защита на данните, е препоръчително на ползвателите на ССОЗП да се предоставят насоки, в които се обяснява функционирането на ССОЗП от практическа гледна точка на защитата на данните, както и подробно описание на предпазните механизми, вградени в системата, и възможните рискове, свързани с нейното използване.

Целта на насоките е да обхванат повечето от значимите въпроси относно защитата на данните, имащи отношение към ССОЗП, и да послужат като лесно за ползване обяснение, на което могат да се позовават всички ползватели на ССОЗП. Те обаче нямат за цел да предоставят изчерпателен анализ на последиците за ССОЗП, имащи отношение към защитата на данните.

Настоятелно се препоръчва да се проведат консултации с органите за защита на данните в държавите-членки, за да се гарантира, че препоръките се допълват със специфичните задължения, установени в националните законодателства за защита на данните. Ползвателите на ССОЗП могат също така да получат допълнителна помощ и насоки от тези национални органи за защита на данните, за да се гарантира, че са изпълнени изискванията относно защитата на данните. Списък на тези органи с данните за контакт и съответните уебсайтове може да бъде намерен на следния адрес:

http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/nationalcomm/#eu.

Трябва да е ясно, че обработването на лични данни следва да се извършва в съответствие със специфичните принципи и условия, определени в директивата за защита на данните. Служителите, работещи по отделните случаи, имат право в контекста на регламента да извършват обмен на данни, включително на лични данни, посредством ССОЗП, ако целта на обработването е да се преустанови нарушение на законодателството на ЕС, свързано с потребителите, посочено в приложението към регламента за СОЗП. Преди обработването на такива данни обаче е необходимо да се извърши внимателна оценка, за да се гарантира, че са спазени принципите за защита на данните и че обработването е абсолютно необходимо за постигането на целите на регламента за СОЗП.

⁽¹⁾ Член 2, буква а).

Предвид това служителите, работещи по отделните случаи, които имат достъп до ССОЗП, ще е необходимо да извършват преценка във всеки отделен случай, преди да може да бъде извършено каквото и да е обработване на лични данни ⁽¹⁾. Целта на настоящите насоки е да се подпомагат служителите, работещи по отделните случаи, при извършването на тази преценка, като им се предоставят някои ръководни принципи за защита на данните, които трябва да бъдат вземани предвид.

Целта е също да се изяснят някои от сложните аспекти на архитектурата на ССОЗП по отношение на операциите по съвместно обработване на данни и съвместен контрол чрез определяне на ролята на Комисията и ролята на компетентните органи на държавите-членки като „съвместни администратори“ при обмена на данни в ССОЗП.

3. ССОЗП — КОМПЮТЪРНО ПРИЛОЖЕНИЕ ЗА ЗАСИЛВАНЕ НА СЪТРУДНИЧЕСТВОТО

ССОЗП е компютърно приложение, проектирано и поддържано от Комисията в сътрудничество с държавите-членки. Целта на ССОЗП е да подпомага държавите-членки при практическото прилагане на законодателството на ЕС за защита на потребителите. Тя се използва в мрежата за СОЗП, която е съставена от публичните органи, определени от държавите-членки и държавите от ЕИП за осъществяване на сътрудничество и обмен на информация относно прилагането на законодателството за защита на потребителите съгласно предвиденото в регламента за СОЗП.

Член 10 от регламента за СОЗП постановява следното:

„Комисията поддържа електронна база данни, където съхранява и обработва информацията, която получава съгласно членове 7, 8 и 9. Базата данни се използва за справка само от компетентните органи ...“

В член 12, параграф 3 от регламента за СОЗП се предвижда следното:

„Исканията за помощ и съобщаването на цялата информация се отправят писмено чрез използване на стандартен формуляр и се изпращат по електронен път посредством базата данни, създадена по силата на член 10.“

ССОЗП улеснява сътрудничеството и обмена на информация, които се ограничават до вътрешнообщностните нарушения на изброените в приложението към регламента за СОЗП директиви и регламенти, с който се уреждат редица въпроси, включително неприятели търговски практики, дистанционните продажби, потребителските кредити, пакетните туристически пътувания, неравноправните клаузи в договорите, разпределеното във времето ползване на собственост, електронната търговия и др. ССОЗП не може да бъде използвана за обмен на информация в законодателни области, които не са изрично изброени в приложението.

Примери:

- I. Търговец, който е установен в Белгия, използва неравноправни клаузи в отношенията си с потребители, които пребивават във Франция, в нарушение на директивата за неравноправните клаузи в договорите. Органът за защита на потребителите във Франция може да използва ССОЗП, за да отправи искане до органа за защита на потребителите в Белгия за незабавно предприемане срещу търговеца на всички необходими мерки по прилагане на законодателството, които съществуват в Белгия, с цел преустановяване на вътрешнообщностното нарушение.
- II. Органът за защита на потребителите в Дания получава оплаквания, че даден уебсайт използва измамни и заблуждаващи търговски практики в ущърб на потребителите. Уебсайтът се хоства в Швеция. Датският орган за защита на потребителите се нуждае от информация във връзка с уебсайта. Ето защо той може да използва ССОЗП, за да отправи искане за информация до шведския орган за защита на потребителите, който е задължен да предостави информацията.

Информацията се въвежда от държавите-членки, съхранява се в ССОЗП, до нея имат достъп държавите-членки, до които тя е била адресирана, и се заличава от Комисията ⁽²⁾. ССОЗП се използва като хранилище за информация и като средство за обмен на информация чрез ефикасна и сигурна комуникационна система.

От гледна точка на защитата на данните създаването на такава база данни винаги създава определени рискове за основното право на защита на личните данни: от споделяне на по-голямо количество данни от строго необходимото за целите на ефективното сътрудничество, от съхраняване на данни, които е следвало да бъдат изтрети, от разполагане с данни, които вече не са точни или са неверни, и от липсата на гаранции, че се спазват правата на съответните физически лица и задълженията на администраторите на данни. Поради това е необходимо тези рискове да бъдат преодоляни, като се гарантира, че ползвателите на ССОЗП са добре информирани и обучени по отношение на правилата за защитата на данните и че са в състояние да осигурят съответствие с приложимото законодателство за защита на данните.

4. ПРАВНА И НАДЗОРНА РАМКА ПО ОТНОШЕНИЕ НА ЗАЩИТАТА НА ДАННИ

Европейският съюз разполага от 1995 г. с установена правна уредба по отношение на защитата на данните: това са директивата за защита на данните ⁽³⁾, която урежда обработването на лични данни от държавите-членки, и регламентът за защита на данните ⁽⁴⁾, който урежда обработването на лични данни от институциите и органите на Европейския съюз. Прилагането на законодателството в областта на защитата на данните понастоящем зависи от това кои са участниците в ССОЗП или нейните ползватели.

⁽¹⁾ Следва да се отбележи, че принципите на защита на данните се прилагат както към данните, съхранявани в електронен вид, така и към данните, съхранявани на хартиен носител.

⁽²⁾ За специфичните правила относно заличаването вж. Решение 2007/76/ЕО и „Мрежата за сътрудничество в областта на защитата на потребителите: насоки за работа“.

⁽³⁾ Директива 95/46/ЕО.

⁽⁴⁾ Регламент (ЕО) № 45/2001.

Действията по обработване на данни, предприети от Комисията, се уреждат от регламента за защита на данните, а действията по обработване на данни, предприети от служителите, работещи по отделните случаи в компетентните национални органи, отговарящи за прилагане на законодателството, се уреждат от националните закони, с които се транспонира директивата за защита на данните.

Тъй като представляват двамата основни участници със специфични роли в ССОЗП, Комисията и определените компетентни органи, в ролята им на съвместни администратори, имат задължението да извършват уведомление и да подлагат извършваните от тях съответни операции по обработване на предварителна проверка от съответните надзорни органи и да осигуряват съответствие с правилата за защита на данните. Въпреки това националните закони, транспониращи директивата за защита на данните, могат да предвиждат изключения както от изискванията за уведомление, така и за извършване на предварителна проверка.

Хармонизирането на законодателствата за защита на данните имаше за цел да гарантира висока степен на защита на данните и опазване на основните права на отделните лица, като същевременно способства за свободното предаване на лични данни между държавите-членки. Като се има предвид, че националните мерки за прилагане могат да доведат до появата на различаващи се правила, за да се осигури съответствие с правилата за защита на данните, на ползвателите на ССОЗП настоятелно се препоръчва да обсъдят настоящите насоки със своите национални органи за защита на данните, тъй като правилата могат да се различават, например по отношение на информацията, която се предоставя на физически лица, или по отношение на задължението за уведомяване на органите за защита на данните за някои операции по обработване на данни.

Една от важните отличителни черти на правната уредба на ЕС в областта на защитата на данните е че тя подлежи на надзор от независими органи за защита на данните. Гражданите имат право да подават жалби до тези органи и да разрешават извънсъдебно и бързо своите проблеми, свързани със защитата на данните. Обработването на лични данни на национално равнище се контролира от националните органи за защита на данните, а обработването на лични данни от европейските институции се контролира от Европейския надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗП) ⁽¹⁾. Следователно ЕНОЗП упражнява надзор върху Комисията, а националните органи за защита на данните — върху другите ползватели на ССОЗП.

5. КОЙ КАКЪВ Е В ССОЗП И ВЪПРОСЪТ ЗА ОСЪЩЕСТВЯВАНЕТО НА СЪВМЕСТЕН КОНТРОЛ

ССОЗП е красноречив пример за операции по съвместно обработване на данни и съвместен контрол. Докато само компетентните органи в държавите-членки събират, записват, правят публично достъпни и обменят лични данни, Комисията носи отговорност за съхраняването на тези данни на нейните сървъри и за изтриването им от тях. Комисията няма достъп до тези лични данни, но е считана за системен администратор и оператор на системата.

Следователно разпределянето на различните задачи и отговорности между Комисията и държавите-членки може да бъде обобщено както следва:

- всеки компетентен орган изпълнява функцията на администратор на данни по отношение на извършваните от него дейности по обработване на данните;
- Комисията не се явява ползвател на системата, а неин оператор, отговорен преди всичко за поддръжката и сигурността на архитектурата на системата. Въпреки това Комисията има достъп и до сигналите, обратната информация и информацията, свързана с други случаи ⁽²⁾. Целта на достъпа на Комисията е да извършва наблюдение на прилагането на регламента за СОЗП и на законодателството за защита на потребителите, изброено в приложението към регламента за СОЗП, и да събира статистическа информация във връзка с изпълнението на тези задължения. Комисията обаче няма достъп до информацията, съдържаща се в искания за взаимна помощ и прилагане на законодателството, тъй като те се адресират само към компетентните органи на държавите-членки, работещи по въпросния конкретен случай. Въпреки това регламентът за СОЗП предвижда възможност Комисията да подпомага компетентните органи при някои спорове ⁽³⁾ и да бъде поканена да участва в координирано разследване, което включва повече от две държави-членки ⁽⁴⁾;
- участниците в ССОЗП си поделят отговорността по отношение на законосъобразността на обработването, предоставянето на информация и правата на достъп, възражение и поправяне;
- Комисията и компетентните органи в ролята им на администратори са индивидуално отговорни за гарантирането на съвместимостта на правилата, свързани с извършваните от тях операции по обработване на данни, с правилата за защита на данните.

6. УЧАСТНИЦИ И ПОЛЗВАТЕЛИ НА ССОЗП

В рамките на ССОЗП съществуват различни профили за достъп: достъпът до базата данни е ограничен, предоставя се само на посочен поименно компетентен орган (удостоверен ползвател) и не може да бъде прехвърлян. Исканията за достъп до ССОЗП могат да бъдат удовлетворявани, само ако става дума за длъжностни лица, за които Комисията е била уведомена от компетентните органи на държавите-членки. За влизане в системата се изисква потребителско име и парола, които могат да бъдат получени от единната служба за връзка.

Единствено ползвателите от компетентния орган, към когото е отправено искането, и от компетентен орган заявител имат неограничен достъп до цялата информация, обменяна по даден случай, включително до всички приложени документи в досието в ССОЗП. Единните служби за връзка могат само да виждат най-важната информация по даден случай, която им позволява да определят към кой компетентен орган трябва да се прехвърли съответното искане. Те нямат достъп до поверителните документи, придружаващи дадено искане или сигнал.

⁽¹⁾ <http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/edps/EDPS>.

⁽²⁾ Членове 8, 9 и 15 от регламента за СОЗП (Регламент (ЕО) № 2006/2004).

⁽³⁾ Член 8, параграф 5 от регламента за СОЗП (Регламент (ЕО) № 2006/2004).

⁽⁴⁾ Член 9 от регламента за СОЗП (Регламент (ЕО) № 2006/2004).

В случаите на прилагане на законодателството между ползвателите във всички компетентни органи, които са били уведомени, тъй като отговарят за нарушените правни актове, се споделя информация от общ характер. Това се прави чрез уведомленията. В тях следва да се прави общо описание на случая и да се избягва включването на лични данни. Могат да съществуват изключения, като името на продавача или доставчика (ако е физическо лице).

Комисията няма достъп до исканията за информация и прилагане на законодателството или до поверителните документи, но получава уведомленията и сигналите.

7. ПРИНЦИПИ НА ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ, ПРИЛОЖИМИ КЪМ ОБМЕНА НА ИНФОРМАЦИЯ

Обработването на лични данни от ползвателите на ССОЗП в държавите-членки може да се осъществява единствено при условията и в съответствие с принципите, установени от директивата за защита на данните. Администраторът на данните е отговорен за гарантирането на спазването на принципите за защита на данните при обработването на лични данни в ССОЗП.

Следва също да се отбележи, че към ССОЗП се прилагат както правилата за поверителност, така също и тези за защита на данните. Правилата за поверителност и служебната тайна могат да се прилагат по отношение на данните като цяло, докато правилата за защита на данните са ограничени до личните данни.

Не трябва да се забравя, че ползвателите на ССОЗП в държавите-членки са отговорни за много други операции, свързани с обработването на данни, и че е възможно те да не са експерти в областта на защитата на данните. Спазването на правилата за защита на данните в ССОЗП не трябва да бъде неоправдано усложнявано или да поражда прекалена административна тежест, нито пък е необходимо ССОЗП да бъде система, която е приложима във всички ситуации. Настоящите насоки представляват препоръки за обработването на лични данни и следва да се напомни, че не всички данни, обменяни в рамките на ССОЗП, са лични данни.

Преди всяко въвеждане на информация в ССОЗП длъжностните лица от органите, отговарящи за прилагане на законодателството, трябва да преценят дали личните данни, които ще се изпращат, са абсолютно необходими за постигане на целите на ефективното сътрудничество, и да вземат предвид на кого се изпращат те. Длъжностните лица от органите, отговарящи за прилагане на законодателството, трябва да си зададат въпроса дали получателят се нуждае на всяка цена от тази информация за целите на сигнала или искането за взаимна помощ.

Посоченият по-долу списък от основни принципи за защита на данните има за цел да подпомогне длъжностните лица от органите, отговарящи за прилагане на законодателството, които разполагат с достъп до ССОЗП, да извършват преценка във всеки отделен случай дали правилата за защита на данните, свързани с обработването на лични данни, се спазват всеки път, когато те обработват лични данни в рамките на системата. Длъжностните лица от органите, отговарящи за прилагане на законодателството, следва също да имат предвид, че изключения и ограничения по отношение на прилагането на изброените по-долу принципи за защита на данните могат да съществуват и на национално равнище, така че е препоръчително те да се консултират със своите националните органи за защита на данните ⁽¹⁾.

Кои принципи за защита на данните трябва да се спазват?

Общите принципи за защита на данните, които трябва да се имат предвид, преди да започне обработването на каквито и да е лични данни, са изведени от директивата за защита на данните. Тъй като посочената директива е транспонирана в националното законодателство, на служителите, работещи по отделните случаи, се напомня да се консултират със своите национални надзорни органи по защита на данните по отношение на прилагането на изброените по-долу принципи и се препоръчва да бъде проверено дали по отношение на прилагането на тези принципи съществуват някакви изключения или ограничения.

Принцип на прозрачност

Съгласно директивата за защита на данните съответното физическо лице има право да бъде информирано, когато неговите данни са предмет на обработване. Администраторът е длъжен да предостави своето име и адрес, целта на обработването, получателите на данните и всяка друга информация, изисквана за гарантиране на справедливата обработка на данните ⁽²⁾.

Данните могат да бъдат обработвани само при следните обстоятелства ⁽³⁾:

- когато съответното физическо лице е дало своето съгласие за това;
- когато обработването е необходимо за изпълнението на договор или за сключването на договор;
- когато обработването е необходимо за спазването на правно задължение;
- когато обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважни интереси на съответното физическо лице;

⁽¹⁾ Член 11, параграф 2 и член 13 от Директива 95/46/ЕО.

⁽²⁾ Членове 10 и 11 от Директива 95/46/ЕО.

⁽³⁾ Член 7 от Директива 95/46/ЕО.

- обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес или при упражняване на официалните правомощия, които са предоставени на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните;
- обработването е необходимо за целите на законните интереси, преследвани от администратора или от третото лице или лица, на което(които) се разкриват данните.

Принцип на законност и справедливост

Личните данни не могат да се събират и обработват по несправедлив или незаконен начин, нито пък да се използват за цели, които са несъвместими с установените в регламента за СОЗП цели. За да бъде обработването законно, служителите, работещи по отделните случаи, трябва да се уверят, че разполагат с ясни мотиви, обосноваващи необходимостта от такова обработване. Обработването трябва да бъде провеждано за постигане на конкретни, изрично указани и законни цели и данните не могат да бъдат допълнително обработвани по начин, несъвместим с тези цели ⁽¹⁾. Това може да бъде предвидено само в регламента за СОЗП.

За да бъде обработването справедливо, съответното физическо лице трябва да бъде информирано за целите, за които ще се обработват неговите данни, и за наличието на право на достъп, поправяне и възражение.

Принцип на пропорционалност, точност и срокове на съхранение

Информацията трябва да бъде пропорционална, адекватна, относима и да не е прекомерна спрямо целите, за които се събира и/или обработка допълнително. Данните трябва да бъдат точни и при необходимост актуализирани; трябва да се предприема всяка разумна стъпка, за да се гарантира, че данните, които са неточни или непълни с оглед на целите, за които са били събрани или за които се обработват допълнително, се заличават или поправят; личните данни е необходимо да се съхраняват във формат, който дава възможност за идентифициране на съответните физически лица за срок, който не превишава времето, необходимо за постигане на целите, за които тези данни са били събрани или обработени. Необходимо е да бъдат предвидени подходящи гаранции за личните данни, съхранявани за по-дълги срокове за исторически, статистически или научни цели.

Служителите, работещи по отделните случаи, трябва да преценят дали информацията, която обработват, е абсолютно необходима за постигане на съответните цели.

Принцип на ограничаване на целите

Личните данни трябва да бъдат събирани за конкретни, изрично указани и законосъобразни цели и да не бъдат допълнително обработвани по несъвместим с тези цели начин, като съответното физическо лице трябва да бъде уведомено за тях. Служителите, работещи по отделните случаи, следва да обработват лични данни, само когато е налице ясна цел това да бъде извършено, тоест когато в регламента за СОЗП съществуват правни основания, обосноваващи тяхното прехвърляне.

Права на достъп

Съответните физически лица имат право съгласно директивата за защита на данните ⁽²⁾ да бъдат информирани, че техните данни са предмет на обработване, какви са целите на това обработване, кои са получателите на данните и че разполагат с конкретни права, тоест с правото на информация и поправяне. Съответното физическо лице има право на достъп до всички обработвани данни относно него. То има право също така да поиска поправяне, заличаване или блокиране на данните, които са непълни, неточни или не са обработени в съответствие с правилата за защитата на данните ⁽³⁾.

Чувствителни данни

Забранено е обработването на данни, разкриващи расов или етнически произход, политически възгледи, религиозни или философски убеждения, членство в профсъюзни организации, както и на данни, свързани със здравословното състояние, сексуалния живот, закононарушения и наказателни присъди. Въпреки това в директивата за защита на данните ⁽⁴⁾ се предвиждат някои изключения от това правило, при които чувствителни данни могат да бъдат обработвани при определени условия ⁽⁵⁾. Тъй като ползвателите на ССОЗП могат да се окажат в положение, при което боравят с чувствителни данни ⁽⁶⁾, се препоръчва към такива данни да се подхожда предпазливо. На ползвателите на ССОЗП се препоръчва да се консултират със своя национален орган за защита на данните за това дали се прилагат дерогации по отношение на обработването на чувствителни данни.

Изключения

В контекста на предотвратяването, разследването, разкриването и преследването на престъпления се допускат някои изключения от директивата за защита на данните. На служителите, работещи по отделните случаи, се препоръчва да направят справка с националното законодателство, за да преценят дали подобни изключения са възможни и до каква степен ⁽⁷⁾. В случай че се прилагат подобни изключения, е препоръчително те да са ясно посочени в декларациите относно поверителното третиране на личните данни на всеки компетентен орган.

⁽¹⁾ Член 6, параграф 1, буква б) от Директива 95/46/ЕО.

⁽²⁾ Членове 10, 11 и 12 от Директива 95/46/ЕО.

⁽³⁾ Член 12 от Директива 95/46/ЕО.

⁽⁴⁾ Член 8, параграф 2 от Директива 95/46/ЕО.

⁽⁵⁾ Член 8 от Директива 95/46/ЕО.

⁽⁶⁾ Глава 4 от приложението към Директива 2007/76/ЕО.

⁽⁷⁾ Становище 6/2007 по въпросите на защитата на данните във връзка със Системата за сътрудничество в областта на защитата на потребителите (ССОЗП) 01910/2007/EN — WP 130 — прието на 21 септември 2007 г., стр. 24—26.

Прилагане на принципите за защита на данните

Прилагането на тези принципи за защита на данните при функционирането на ССОЗП води до следните препоръки:

- 1) Използването на ССОЗП следва да бъде строго ограничено до установените в регламента за СОЗП цели. В член 13, параграф 1 от регламента за СОЗП се постановява, че съобщената информация може да се използва само за целите на осигуряване спазването на законите, които защитават интересите на потребителите. Тези законови актове са изброени в приложението към регламента за СОЗП.
- 2) Препоръчително е длъжностните лица от органите, отговарящи за прилагане на законодателството, да използват информацията, получена в рамките на искане за взаимна помощ или сигнал, единствено за целите, свързани с този конкретен случай, при стриктно спазване на законите изисквания за защита на данните, като извършват оценка *ex ante* на необходимостта от обработване в контекста на разследвания, провеждани в по-широк обществен интерес.
- 3) В случай на прехвърляне на данни длъжностните лица от органите, отговарящи за прилагане на законодателството, правят преценка във всеки отделен случай кои следва да бъдат получателите на информацията, която ще се обработва.
- 4) Ползвателите на ССОЗП следва внимателно да подбират въпросите, които задават при искането за взаимна помощ, като не трябва да искат повече данни от необходимото. В този случай не става дума само за спазване на принципите на качеството на данните, но също и за намаляване на административната тежест.
- 5) В директивата за защита на данните⁽¹⁾ се изисква личните данни да бъдат точни и актуализирани. Препоръчително е компетентният орган, който е предоставил информацията, да допринася за това, като гарантира точността на данните, съхранявани в ССОЗП. В ССОЗП бе добавена възможността за показване на изскачащи съобщения, които периодично да напомнят на служителите, работещи по отделните случаи, да проверяват дали личните данни са точни и актуализирани.
- 6) Един практически начин съответните физически лица да бъдат информирани за техните права, е чрез публикуване на уебстраница с подробно уведомление относно поверителното третиране на личните данни. Препоръчително е всеки компетентен орган да публикува на своя уебсайт уебстраница с уведомление относно поверителното третиране на личните данни. Всяко уведомление относно поверителното третиране на личните данни следва да бъде в съответствие с всички задължения за информиране, установени от директивата за защита на данните, да включва препратка към уебстраницата на Комисията с уведомлението относно неприкосновеността на личния живот и следва да предоставя допълнителни подробности, включително данни за контакт с въпросния компетентен орган, както и всички национални ограничения на правото на достъп или информация. Всички участващи администратори на данни отговарят за публикуването на уведомленията относно поверителното третиране на личните данни.
- 7) Съответните физически лица могат да поискат достъп, поправяне и заличаване на техните лични данни от повече от един източник. Въпреки че всеки компетентен орган е отговорен, като администратор на данни, за извършваните от него операции по обработване на данни, целта следва да бъде предоставянето на координиран отговор на исканията, свързани със случаи с трансграничен характер. Препоръчително е в такива случаи компетентните органи да информират останалите съответни компетентни органи за получаването на искането.

Когато компетентен орган счита, че удовлетворяването на искане може да повлияе на разследване или на процедура по прилагане на законодателството, осъществявани от други компетентни органи, той следва да поиска становището на последните, преди да удовлетвори искането.

Съответните физически лица могат също да отправят своето искане към Комисията. Комисията може да удовлетвори само искане за данни, до които има достъп. При получаване на искане Комисията следва да извърши консултация с предоставил информацията компетентен орган. Ако не бъдат повдигнати възражения или ако компетентният орган не отговори в разумен срок, Комисията може да реши дали да удовлетвори искането въз основа на регламента за защита на данните. Комисията следва също така да потърси становището на компетентните органи, чиито дейности по разследване или прилагане на законодателството могат да бъдат изложени на риск в резултат от удовлетворяване на искането. Комисията следва да проучи дали включването на допълнителни технически функции в ССОЗП ще улесни този обмен.

- 8) В Решение 2007/76/ЕО за прилагане на СОЗП се предвижда създаването в ССОЗП на полета за данни за имената на управителите на дружества. Длъжностните лица от органите, отговарящи за прилагане на законодателството, трябва да преценят дали включването на този тип лични данни е необходимо за разрешаването на случая. Преди всяко въвеждане на информация в ССОЗП и преди изпращането на сигнал или искане за взаимна помощ до друг компетентен орган трябва да се направи преценка за всеки отделен случай дали е необходимо да се включва името на управителя на дружеството в определените за това полета за данни.
- 9) В Решение 2007/76/ЕО за прилагане на СОЗП се изисква компетентният орган, който въвежда информация, искания за прилагане на законодателството или сигнали, да посочва дали информацията трябва да бъде третирана като поверителна. Това трябва да бъде извършвано за всеки отделен случай. Също така когато органът, към когото е отправено искането, предоставя информация, трябва да посочва дали е необходимо информацията да бъде третирана като поверителна. В ССОЗП има възможност за въвеждане на стойност по подразбиране, когато ползвателите на ССОЗП трябва изрично да предоставят достъп до документи, като премахнат отметката за поверителния характер.

⁽¹⁾ Член 6, параграф 1, буква г) от Директива 95/46/ЕО.

8. СОЗП И ЗАЩИТАТА НА ДАННИТЕ

Среда, съобразена със защитата на данни

ССОЗП е проектирана, като са взети предвид изискванията на законодателството за защита на данните:

- ССОЗП използва мрежата s-TESTA (secured Trans European Services for Telematics between Administrations), което означава защитени трансевропейски телематични услуги между администрациите. Тя предлага управляема, надеждна и сигурна общоевропейска комуникационна платформа за европейските и национални администрации. Мрежата s-TESTA се основава на специално предназначена за тази цел частна инфраструктура, която е напълно отделена от интернет. В проекта на системата са включени подходящи мерки за сигурност за осигуряване на възможно най-добра защита на мрежата. Мрежата подлежи на акредитация по отношение на сигурността, за да стане подходяща за предаване на класифицирана информация на ниво „само за служебно ползване в ЕС“ (EU Restricted).
- Въведени са редица функции от технически характер: надеждни и персонализирани пароли за уведомяване на компетентните длъжностни лица в определените органи; използване на защитена мрежа s-TESTA, изскачащи съобщения, които напомнят на служителите, работещи по отделните случаи, че трябва да вземат предвид правилата за защита на данните, когато обработват лични данни, създаване на различни потребителски профили, които предоставят различна степен на достъп до информацията в зависимост от изпълняваната роля от ползвателя (компетентен орган, единна служба за връзка или Комисията), възможност за ограничаване на достъпа до документи, чрез обозначаването им като поверителни, и съобщението на началната страница на ССОЗП, което насочва към правилата за защита на данните.
- Правила за прилагане ⁽¹⁾, които обхващат ключовите аспекти за гарантиране на спазването на правилата за защита на данните: ясни правила относно заличаването на данни (каква информация да се заличава, как и кога да се заличават данни); принципи, определящи видовете достъп до информацията (само пряко засегнатите компетентни органи имат неограничен достъп, а останалите имат само достъп до информация от общ характер).
- Насоки за работа ⁽²⁾, които доизясняват какво трябва да се взема предвид при попълване на различните полета за данни, и интегриране на настоящите насоки ⁽³⁾.
- Годишни прегледи, за да се гарантира, че компетентните органи проверяват точността на личните данни (планира се въвеждането на маркиране, но то все още не се прилага) както и че разглеждането на случаите е прекратено и/или те са заличени, както е предвидено в правилата, целящи да гарантират, че няма забравени случаи. Комисията организира редовно с държавите-членки систематичен преглед на случаите, които са били в процес на разглеждане за срок, значително по-дълъг от средния срок на разглеждане на случаите.
- Автоматично заличаване на случаите на взаимна помощ 5 години след приключване на случая, както се изисква от регламента за защита на данните.
- ССОЗП е развиващо се компютърно приложение, което цели да способства за защитата на данните. Много предпазни механизми вече са вградени в архитектурата на системата, описана по-горе. Комисията възнамерява да продължи да работи по допълнителни подобрения в съответствие с изискванията.

Някои допълнителни насоки

Колко дълго следва да се съхранява информация за всеки отделен случай и кога той следва да бъде приключен и заличен?

Единствено Комисията може да заличава информация от ССОЗП ⁽⁴⁾, като тя прави това обикновено по искане на компетентен орган. Когато отправя подобно искане, компетентният орган трябва да посочи основанията за исканото заличаване. Единственото изключение е свързано с исканията за прилагане на законодателството. Те се заличават автоматично от Комисията 5 години след приключването на случая от страна на органа заявител.

Установени са правила с определени срокове за гарантиране на заличаването на данните, които вече не са необходими, са неточни, за които се докаже, че за събирането им липсва основание и/или са съхранявани през предвидените максимални срокове за това.

Защо е установен 5-годишен срок за съхранението на данни?

Срокът на съхранение има за цел да се улесни сътрудничеството между публичните органи, отговорни за прилагането на законодателствата за защита на интересите на потребителите при справяне с вътрешностни нарушения и да се спомогне за ефективното функциониране на вътрешния пазар, за качествено и последователно прилагане на законодателствата за защита на интересите на потребителите, за наблюдението на защитата на икономическите интереси на потребителите и да се спомогне за постигане на по-високи стандарти и последователност на прилагането на законодателството. По време на периода на съхранение оправомощените длъжностни лица от органите, отговарящи за прилагане на законодателството, работещи за компетентен орган, който първоначално се е занимавал с определен случай, могат да правят справки с досието, за да се установят връзки с възможни повторни нарушения, което допринася за по-добро и по-ефективно прилагане на законодателството.

⁽¹⁾ Решение 2007/76/ЕО.

⁽²⁾ Мрежата за сътрудничество в областта на защитата на потребителите: насоки за работа — одобрени от Комитета за СОЗП на 8 юни 2010 г.

⁽³⁾ Съдържанието на настоящите насоки ще бъде интегрирано в бъдещите обучения относно ССОЗП.

⁽⁴⁾ Член 10 от регламента за СОЗП (Регламент (ЕО) № 2006/2004) и глава 2 от приложението към Решение 2007/76/ЕО за прилагане на СОЗП.

Каква информация може да бъде включена в дискуссионния форум?

Дискуссионният форум е свързан със ССОЗП и представлява инструмент, предназначен за обмен на информация по въпроси като новите правомощия по прилагане на законодателството и най-добрите практики. По принцип дискуссионният форум, който макар и да не се използва често от длъжностните лица от органите, отговарящи за прилагане на законодателството, не следва да служи за обмен на данни, свързани с отделните случаи, и не следва да включва позовавания на лични данни.

Какъв тип данни могат да бъдат включвани в кратките обобщения и в приложените документи?

В Решение 2007/76/ЕО за прилагане на СОЗП се предвижда наличието на поле за данни „приложени документи“ в случай на сигнали и информация, както и на искания за прилагане на законодателството. Кратките обобщения представляват полета, в които следва да се направи описание на нарушението. Препоръчително е в кратките обобщения да не се включват лични данни, тъй като целта на това поле за данни е предоставяне на общо описание на нарушението. Личните данни в приложените документи, които не са абсолютно необходими, следва да бъдат почернени или заличени.

Както се има предвид с изреча „основателно съмнение“ за извършване на нарушение?

Основателното съмнение трябва да бъде тълкувано в съответствие с националното законодателство. Въпреки това е препоръчително предполагаемите нарушения да бъдат включени в ССОЗП само ако са налице доказателства, че има нарушение или че е вероятно такова да възникне.

Какво е положението по отношение на прехвърлянията на данни към трети държави?

В регламента за СОЗП ⁽¹⁾ се предвижда, че информацията, съобщена съгласно регламента за СОЗП, може също така да бъде съобщена на орган на трета държава от държава-членка, която е сключила двустранно споразумение за помощ, при условие че е получено съгласието на компетентния орган, който първоначално е предал информацията, и са спазени разпоредбите за защита на данните.

Препоръчително е при липсата на международно споразумение на Европейския съюз с трета държава за мерки за взаимна помощ и сътрудничество ⁽²⁾, всяко двустранно споразумение за помощ с дадена трета държава да предоставя подходящи гаранции за защита на данните и за него да се уведомяват съответните надзорни органи по защита на данните, така че да може да се осъществява предварителна проверка, освен ако Комисията установи, че третата държава осигурява подходящо равнище на защита на личните данни, прехвърляни от Съюза в съответствие с член 25 от директивата за защита на данните.

⁽¹⁾ Член 14, параграф 2 от регламента за СОЗП (Регламент (ЕО) № 2006/2004).

⁽²⁾ Член 18 от регламента за СОЗП (Регламент (ЕО) № 2006/2004).

АКТОВЕ, ПРИЕТИ ОТ ОРГАНИТЕ, СЪЗДАДЕНИ С МЕЖДУНАРОДНИ СПОРАЗУМЕНИЯ

Само оригиналните текстове на ИКЕ на ООН имат правна сила съгласно международното публично право. Статутът и датата на влизане в сила на настоящото правило следва да бъдат проверени в последната версия на документа на ИКЕ на ООН относно статута TRANS/ WP.29/343, който е на разположение на следния електронен адрес:
<http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocstts.html>

Правило № 100 на Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации (ИКЕ/ООН) — Единни предписания относно одобрението на превозни средства по отношение на специфичните изисквания за електрическото силово предаване

Включващо всички текстове в сила до:

серия изменения 01 — дата на влизане в сила: 4 декември 2010 г.

СЪДЪРЖАНИЕ

ПРАВИЛО

1. Обхват
2. Определения
3. Заявление за одобрение
4. Одобрение
5. Спецификации и изпитвания
6. Промяна и разширение на одобрението на типа за тип превозно средство
7. Съответствие на производството
8. Санкции при несъответствие на производството
9. Окончателно прекратяване на производството
10. Наименования и адреси на техническите служби, отговарящи за провеждането на изпитвания с цел одобрение, както и на административните отдели
11. Преходни разпоредби

ПРИЛОЖЕНИЯ

Приложение 1 Съобщение

Приложение 2 Оформление на маркировките за одобрение

Приложение 3 Защита срещу пряк допир до части под напрежение

Приложение 4 Метод за измерване на изолационното съпротивление

Приложение 5 Метод за потвърждаване на работата на бордовата система за следене на изолационното съпротивление

Приложение 6 Основни характеристики на пътни превозни средства и системи

Приложение 7 Определяне на водородните емисии по време на процедурите за зареждане на тяговата акумулаторна батерия

1. ОБХВАТ

Настоящите предписания се прилагат за изискванията за безопасност по отношение на електрическото силово предаване на пътните превозни средства от категории М и N, чиято максимална проектна скорост надвишава 25 km/h, оборудвани с един или няколко тягови двигателя, които се задвижват с електрическа енергия и не са непрекъснато свързани към електрическата мрежа, както и техните компоненти и системи с високо напрежение, които са галванично свързани с шината с високо напрежение на електрическото силово предаване.

Настоящото правило не обхваща изискванията за безопасност на пътните превозни средства след катастрофа.

2. ОПРЕДЕЛЕНИЯ

За целта на настоящото правило се прилагат следните определения:

- 2.1. „Режим на разрешено движение“ означава режимът, при който натискане на педала на газта (или на еквивалентен орган за управление) или освобождаването на спирачната уредба води до задвижване на превозното средство от тяговата система.
- 2.2. „Преграда“ означава част, която осигурява във всички посоки защита срещу пряк допир до части под напрежение.
- 2.3. „Проводяща връзка“ означава връзка, използваща съединители към външен източник на захранване при зараждането на презаредимата система за натрупване на енергия (ПСНЕ).
- 2.4. „Свързващо устройство за зареждане на презаредимата система за натрупване на енергия (ПСНЕ)“ означава електрическата верига, използвана за зареждане на ПСНЕ от външен източник на захранване с електрическа енергия, включително щепсела на превозното средство.
- 2.5. „Пряк допир“ означава допирането на лица до части под напрежение.
- 2.6. „Електрическо шаси“ означава съвкупността от електрически свързани тоководещи части, чийто потенциал се приема за базов.
- 2.7. „Електрическа верига“ означава съвкупността от свързани тоководещи части, предназначени за осигуряване протичането на електрически ток при нормални условия на работа.
- 2.8. „Система за преобразуване на електрическата енергия“ означава система за генериране и подаване на електрическа енергия за електрическо задвижване.
- 2.9. „Електрическо силово предаване“ означава електрическата верига, включваща тяговия(те) двигател(и) и която може да включва системата за преобразуване на електрическата енергия, електронните преобразуватели, съответните кабелни снопове и съединители и свързващото устройство за зареждане на ПСНЕ.
- 2.10. „Електронен преобразувател“ означава устройство, което позволява управлението и/или преобразуването на електрическата енергия за електрическо задвижване.
- 2.11. „Обвивка“ означава част, в която са поместени вътрешните блокове, като тя осигурява защита срещу пряк допир от всички посоки.
- 2.12. „Открита тоководеща част“ означава открита тоководеща част, която може да се докосне в съответствие с предписанията за степен на защита IPXXB, но която попада под напрежение в случай на неизправност на izolацията.
- 2.13. „Външен източник на захранване“ означава източник на захранване с променлив ток (АС) или постоянен ток (DC), разположен извън превозното средство.
- 2.14. „Високо напрежение“ означава класификацията на електрически компонент или верига, ако ефективната стойност на неговото/нейното работно напрежение е $> 60 \text{ V}$ и $\leq 1\,500 \text{ V}$ – или $> 30 \text{ V}$ и $\leq 1\,000 \text{ V}$ ~.
- 2.15. „Шина с високо напрежение“ означава електрическата верига, включително свързващото устройство за зареждане на ПСНЕ, която работи с високо напрежение.

- 2.16. „Непряк допир“ означава допирането на лица до открити тоководещи части.
- 2.17. „Тоководещи части под напрежение“ означава всеки тоководещ елемент, предназначен да бъде захранван електрически при условия на нормална експлоатация.
- 2.18. „Отделение за багаж“ означава пространството в превозното средство, предназначено за багажа и ограничено между покрива, капака на двигателя, пода, страничните стени, преградата и обвивката, предвидени за защитата срещу пряк допир до части под напрежение на силовото предаване, отделено от отделението за пътници чрез предната или задната преграда на двигателя.
- 2.19. „Бордова система за следене на изолационното съпротивление“ означава устройство, което следи изолационното съпротивление между шините за високо напрежение и електрическото шаси.
- 2.20. „Нехерметична тягова акумулаторна батерия“ означава електролитна акумулаторна батерия, която изисква доливане на вода и отделя водород, изпускан в атмосферата.
- 2.21. „Отделение за пътници“ означава пространството, предназначено за пътуващите и ограничено между покрива, пода, страничните стени, стъклата на прозорците, предната и задната преграда на двигателя или задната врата, както и преградите и обвивките, предвидени за защитата срещу пряк допир до части под напрежение.
- 2.22. „Степен на защита“ означава защитата, осигурена от преградата/обвивката във връзка с допир до части под напрежение чрез изпитвателна сонда, като например изпитвателен шифт (IPXXB) или изпитвателен проводник (IPXXD), определени в приложение 3.
- 2.23. „Презаредима система за натрупване на енергия (ПСНЕ)“ означава презаредимата система за натрупване на енергия, която осигурява електрическа енергия за електрическо задвижване.
- 2.24. „Устройство за сервизно прекъсване“ означава устройството за изключване на електрическата верига при извършването на проверки и поддръжка на ПСНЕ, на пакета горивни елементи и т.н.
- 2.25. „Твърд изолатор“ означава изолационната обвивка на кабелните снопове, предвидена да покрива и защитава срещу пряк допир от всички посоки до частите под напрежение; капази за изолиране на частите под напрежение на съединителите, както и лак или боя, които служат за изолация.
- 2.26. „Тип превозно средство“ означава превозни средства, които не се различават по отношение на такива основни аспекти, като:
- а) монтирането на електрическото силово предаване и на галванично свързаната шина с високо напрежение;
 - б) основни качества и тип на електрическото силово предаване и на галванично свързаната шина с високо напрежение.
- 2.27. „Работно напрежение“ означава най-високата ефективна стойност на напрежението в електрическа верига, посочена от производителя, която може да се окаже приложена към дадена изолация в условия на отворена верига или в нормални условия на функциониране. Ако електрическата верига е разделена с галванична изолация, работното напрежение се определя съответно за всяка част на разделената верига.
3. ЗАЯВЛЕНИЕ ЗА ОДОБРЕНИЕ
- 3.1. Заявлението за одобрение на типа превозно средство по отношение на специфичните изисквания за електрическото силово предаване се подава от производителя на превозното средство или от негов надлежно упълномощен представител.
- 3.2. То се придружава от споменатите по-долу документи в три екземпляра и съдържа следните сведения:
- 3.2.1. подробно описание на типа превозно средство по отношение на електрическото силово предаване и галванично свързаната шина с високо напрежение.
- 3.3. На техническата служба, отговаряща за провеждането на изпитвания с цел одобрение, се предоставя превозно средство, представително за подлежащия на одобрение тип превозно средство.

- 3.4. Компетентният орган трябва да удостовери наличието на задоволителни мерки за осигуряване на ефективен контрол за съответствие на производството преди издаването на типово одобрение.
4. ОДОБРЕНИЕ
- 4.1. Ако превозното средство, предоставено за одобрение съгласно настоящото правило, отговаря на изискванията от точка 5 по-долу и приложения 3, 4, 5 и 7 към настоящото правило, за съответния тип превозно средство се издава одобрение.
- 4.2. На всеки одобрен тип се присвоява номер на одобрението. Първите му две цифри (понастоящем 01 за правилото във вида му) указват серията от изменения, включващи най-новите основни технически изменения, направени по правилото към момента на издаване на одобрение. Една и съща страна по договора не може да присвоява същия номер на друг тип превозно средство.
- 4.3. Страните по Спогодбата, прилагащи настоящото правило, биват уведомявани за всяко одобрение, разширение на одобрение или отказ за издаване на одобрение на тип превозно средство съгласно настоящото правило посредством формуляр, който съответства на образца от приложение 1 към настоящото правило.
- 4.4. На всяко превозно средство, което съответства на одобрен съгласно настоящото правило тип превозно средство, на видно и леснодостъпно място, определено във формуляра за одобрение, се поставя международна маркировка за одобрението, състояща се от:
- 4.4.1. оградена с окръжност буква „Е“, следвана от отличителния номер на държавата, издала одобрението ⁽¹⁾;
- 4.4.2. номера на настоящото правило, следван от буквата „R“, тире и номера на одобрението отдясно на окръжността, описана в параграф 4.4.1.
- 4.5. Ако превозното средство съответства на тип превозно средство, одобрен по едно или няколко правила, приложени към Спогодбата, в държавата, издала одобрението по настоящото правило, не е необходимо да се повтаря символът, указан в точка 4.4.1; в такъв случай номерата на правилото и одобрението, както и допълнителните символи на всички правила, съгласно които одобрението е било издадено в държавата, издала одобрение съгласно настоящото правило, трябва да се поставят във вертикални колони отдясно на символа, описан в точка 4.4.1.
- 4.6. Маркировката за одобрение трябва да бъде ясна, четлива и незаличима.
- 4.7. Маркировката за одобрение се поставя в близост до или на табелката с данни за превозното средство, поставена от производителя.
- 4.8. Приложение 2 към настоящото правило дава примери за оформлението на маркировки за одобрение.
5. СПЕЦИФИКАЦИИ И ИЗПИТВАНИЯ
- 5.1. Защита срещу поражение от електрически ток
- Тези изисквания за електрическата безопасност се прилагат за шините с високо напрежение при условия, в които те не са свързани с външни захранващи източници с високо напрежение.

⁽¹⁾ 1 — Германия, 2 — Франция, 3 — Италия, 4 — Нидерландия, 5 — Швеция, 6 — Белгия, 7 — Унгария, 8 — Чешка република, 9 — Испания, 10 — Сърбия, 11 — Обединено кралство, 12 — Австрия, 13 — Люксембург, 14 — Швейцария, 15 (не е присвоен), 16 — Норвегия, 17 — Финландия, 18 — Дания, 19 — Румъния, 20 — Полша, 21 — Португалия, 22 — Русия, 23 — Гърция, 24 — Ирландия, 25 — Хърватия, 26 — Словения, 27 — Словакия, 28 — Беларус, 29 — Естония, 30 (не е присвоен), 31 — Босна и Херцеговина, 32 — Латвия, 33 (не е присвоен), 34 — България, 35 (не е присвоен), 36 — Литва, 37 — Турция, 38 (не е присвоен), 39 — Азербайджан, 40 — бившата югославска република Македония, 41 (не е присвоен), 42 — Европейска общност (официалните одобрения се предоставят от държавите-членки, които използват техния съответен ИКЕ символ), 43 — Япония, 44 (не е присвоен), 45 — Австралия, 46 — Украйна, 47 — Южна Африка, 48 — Нова Зеландия, 49 — Кипър, 50 — Малта, 51 — Република Корея, 52 — Малайзия, 53 — Тайланд, 54 и 55 (не са присвоени), 56 — Черна гора, 57 (не е присвоен), 58 — Тунис. Следващите номера се присвояват на други държави в хронологичния ред, по който ратифицират или се присъединяват към Спогодбата за приемане на еднакви технически предписания за колесни превозни средства, оборудване и части, които могат да бъдат монтирани и/или използвани на колесни превозни средства, и на условия за взаимно признаване на одобрения, издавани на основата на тези предписания, като така присвоените номера се съобщават от генералния секретар на Организацията на обединените нации на страните по Спогодбата.

5.1.1. Защита срещу пряк допир

Защитата срещу пряк допир до части под напрежение трябва да съответства на точки 5.1.1.1 и 5.1.1.2. Тези защиты (твърд изолатор, преграда, обвивка и т.н.) не трябва да могат да бъдат отваряни, демонтирани или сваляни без използване на инструменти.

5.1.1.1. За защитата срещу пряк допир до части под напрежение вътре в отделението за пътници и отделението за багаж трябва да бъде предвидена степен на защита IPXXD.

5.1.1.2. Защитата срещу пряк допир до части под напрежение в зони, различни от отделението за пътници и отделението за багаж, трябва да отговаря на степен на защита IPXXB.

5.1.1.3. Съединители

Счита се, че съединителите (включително щепселът на превозното средство) отговарят на това изискване, когато:

- а) съответстват на точки 5.1.1.1 и 5.1.1.2, в случай че са отделени без използване на инструменти; или
- б) са разположени под пода и са снабдени със заключващ механизъм;
- в) са снабдени със заключващ механизъм и други компоненти трябва да бъдат сваляни с помощта на инструменти с цел отделяне на съединителя; или
- г) напрежението на частите под напрежение е равно или по-ниско от ефективна стойност на 60V—или равно или по-ниско от ефективна стойност на 30V~ в рамките на 1 секунда след отделянето на съединителя.

5.1.1.4. Сервизно прекъсване

За устройство за сервизно прекъсване, което може да бъде отворено, демонтирано или свалено без използване на инструменти, се допуска степен на защита IPXXB, при условие че е отворено, демонтирано или свалено без използване на инструменти.

5.1.1.5. Маркировка

5.1.1.5.1. Показаният на фиг. 1 символ трябва да бъде поставен върху или в близост до ПСНЕ. Очертанията и стрелката на символа трябва да бъдат черни на жълт фон.

Фиг. 1

Маркировка на оборудване с високо напрежение

5.1.1.5.2. Символът трябва да бъде поставен също на обвивки и прегради, чието отстраняване прави достъпни частите под напрежение на веригите с високо напрежение. Това предписание не е задължително за съединителите на шините за високо напрежение. Това предписание не се прилага в нито един от следните случаи:

- а) когато преградите или обвивките не могат да бъдат физически отваряни, демонтирани или сваляни, освен ако други компоненти на превозното средство не са свалени с използването на инструменти;
- б) когато преградите или обвивките са разположени под пода на превозното средство.

5.1.1.5.3. Кабелите на шините за високо напрежение, които не са в обвивка, трябва да бъдат обозначени, като външният им капак е оцветен в оранжево.

5.1.2. Защита срещу непряк допир

5.1.2.1. За защита от поражение от електрически ток, което може да възникне при непряк допир, откритите тоководещи части, като тоководещата преграда и обвивка, трябва да бъдат надеждно свързани галванично с електрическото шаси, като връзката е електрически проводник или заземителен проводник, или чрез заваряване или болтове и т.н., така че да не възникват опасни потенциали.

- 5.1.2.2. Съпротивлението между всички открити тоководещи части и електрическото шаси трябва да бъде по-малко от 0,1 Ω , когато е измерено при големина на тока най-малко 0,2 ампера.

Това изискване е удовлетворено, ако галваничната връзка е постигната чрез заваряване.

- 5.1.2.3. В случай на моторни превозни средства, които са предназначени за свързване към заземен външен захранващ източник чрез проводяща връзка, трябва да бъде предвидено устройство, което прави възможно галваничната връзка на електрическото шаси със защитното заземление.

Устройството трябва да позволява свързването със защитното заземление, преди напрежението на външния източник да бъде подадено към превозното средство, като връзката се запазва, докато напрежението на външния източник не бъде снето от превозното средство.

Съответствието на това изискване може да бъде доказано чрез използването на съединителя, посочен от производителя на превозното средство, или чрез технически анализ.

- 5.1.3. Изолационно съпротивление

- 5.1.3.1. Електрическо силово предаване, съставено от отделни шини за постоянен ток и шини за променлив ток

Ако шините за променлив ток с високо напрежение и шините за постоянен ток с високо напрежение са галванично разделени една от друга, изолационното съпротивление между шината с високо напрежение и електрическото шаси трябва да бъде минимум 100 Ω на всеки волт от работното напрежение за шините за постоянен ток и минимум 500 Ω на всеки волт от работното напрежение за шините за променлив ток.

Измерването трябва да бъде извършено съгласно метода за измерване на изолационното съпротивление, изложен в приложение 4.

- 5.1.3.2. Електрическо силово предаване, съставено от комбинирани шини за постоянен ток и шини за променлив ток

Ако шините за променлив ток с високо напрежение и шините за постоянен ток с високо напрежение са галванично свързани, изолационното съпротивление между шината с високо напрежение и електрическото шаси трябва да бъде минимум 500 Ω на всеки волт от работното напрежение.

Все пак, ако шините за променлив ток с високо напрежение са защитени по един от следните два начина, изолационното съпротивление между шината с високо напрежение и електрическото шаси трябва да бъде минимум 100 Ω на всеки волт от работното напрежение:

- а) два или повече слоя твърди изолятори, прегради или обвивки, които поотделно отговарят на изискването в точка 5.1.1, например кабелни снопове на инсталацията;
- б) механично здрава защита с достатъчна издръжливост през срока на експлоатация на превозното средство, като корпус на двигателя, корпуси на електронния преобразувател или съединителите.

Изолационното съпротивление между шината с високо напрежение и електрическото шаси може да бъде доказано с изчисляване, измерване или комбинация от двете.

Измерването трябва да бъде извършено съгласно метода за измерване на изолационното съпротивление, изложен в приложение 4.

- 5.1.3.3. Превозни средства с горивни елементи

Ако изискването за минимално изолационно съпротивление не може да бъде постоянно спазвано, защитата трябва да се постига по един от следните начини:

- а) два или повече слоеве твърди изолятори, прегради или обвивки, които поотделно отговарят на изискването в точка 5.1.1;
- б) бордовата система за следене на изолационното съпротивление заедно с предупреждение за водача, ако изолационното съпротивление спадне под изискваната минимална стойност. Изолационното съпротивление между шината с високо напрежение на свързващото устройство за зареждане на ПСНЕ, която не трябва да се захранва, освен при зареждането на ПСНЕ, и електрическото шаси не трябва да бъде следено. Работата на бордовата система за следене на изолационното съпротивление се потвърждава, както е описано в приложение 5.

5.1.3.4. Изискване за изолационното съпротивление на свързващото устройство за зареждане на ПСНЕ

За щепсела на превозното средство, предназначен да бъде свързан чрез проводяща връзка към заземен външен източник на променлив ток, и за електрическата верига, която е галванично свързана с щепсела на превозното средство по време на зареждане на ПСНЕ, изолационното съпротивление между шината с високо напрежение и електрическото шаси трябва да бъде най-малко 1 МΩ, когато съединителят на зарядното устройство е отделен. По време на измерването връзката с тяговата акумулаторна батерия може да бъде прекъсната.

5.2. Презаредима система за натрупване на енергия (ПСНЕ)

5.2.1. Защита срещу прекалено голям ток

ПСНЕ не трябва да прегрява.

Ако ПСНЕ може да е застрашена от прегряване поради прекалено голям ток, тя трябва да бъде оборудвана със защитно устройство, като стопяеми предпазители, мощностни прекъсвачи или главни контактори.

Това изискване обаче може да не се прилага, ако производителят предостави данни, които гарантират, че прегряването от прекалено голям ток се предотвратява без защитно устройство.

5.2.2. Натрупване на газ

Местата за поставяне на нехерметична тягова акумулаторна батерия, която може да изпуска водород, трябва да бъдат снабдени с вентилатор или вентилационна тръба, за да се предотврати натрупването на водород.

5.3. Безопасност при работа

На водача трябва да бъде дадено поне моментно указание, когато превозното средство е в „режим на разрешено движение“.

Това предписание обаче не се прилага при условия, в които двигател с вътрешно горене осигурява пряко или непряко силата за задвижване на превозното средство.

При напускане на превозното средство водачът трябва да бъде предупреден с ясен сигнал (напр. зрителен или звуков), че превозното средство продължава да се намира в режим на разрешено движение.

Ако бордовата ПСНЕ може да бъде зареждана външно от ползвателя, движението на превозното средство чрез собствената система за задвижване трябва да бъде невъзможно, докато съединителят на външния източник на захранване с електрическа енергия е физически свързан с щепсела на превозното средство.

За доказване на спазването на това изискване трябва да се използва съединителят, посочен от производителя на превозното средство.

Положението на органа за управление на посоката на движение трябва да бъде ясно указано на водача.

5.4. Определяне на водородните емисии

5.4.1. Това изпитване се извършва на всички превозни средства, оборудвани с нехерметични тягови акумулаторни батерии.

5.4.2. Изпитването се провежда съобразно метода, описан в приложение 7 към настоящото правило. Начините на вземане на проба от водорода и анализирането му трябва да отговарят на предписанията. Могат да бъдат одобрени и други методи, ако се установи, че те дават еквивалентни резултати.

5.4.3. По време на нормална процедура на зареждане при условията, указани в приложение 7, водородните емисии трябва да бъдат по-ниски от 125 g за срок от 5 h, или под $25 \times t_2$ g за период от време t_2 (в часове).

5.4.4. По време на зареждане с неизправно бордово зарядно устройство (при условията, дадени в приложение 7) предизвиканите от тяговата акумулаторна батерия водородни емисии трябва да са по-малко от 42 g. Също така в бордовото зарядно устройство трябва да бъде предвидена възможност за ограничаване на тази евентуална неизправност до 30 минути.

5.4.5. Всички операции, свързани със зареждането на тяговата акумулаторна батерия, трябва да се управляват автоматично, включително прекратяването на зареждането.

5.4.6. Не трябва да е възможно поемането на ръчно управление на етапите на зареждане.

5.4.7. Нормалните операции по свързване със и изключване от мрежата или прекъсванията на захранването на мрежата не трябва да предизвикват смущения във функционирането на системата за управление на етапите на зареждане.

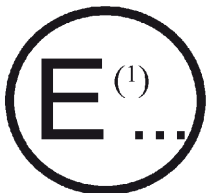
- 5.4.8. Значителните неизправности относно зареждането трябва да бъдат указвани постоянно на водача. Под значителна неизправност се има предвид неизправност, която е в състояние да предизвика лошо функциониране на бордовото зарядно устройство по време на последващо зареждане.
- 5.4.9. Производителят трябва да укаже в упътването за употреба доколко превозното средство съответства на тези изисквания.
- 5.4.10. Издаденото одобрение на тип превозно средство по отношение на водородните емисии може да бъде разширено за други типове превозни средства, принадлежащи към същата фамилия, в съответствие с определението за фамилия, дадено в приложение 7, допълнение 2.
6. ПРОМЯНА И РАЗШИРЕНИЕ НА ОДОБРЕНИЕТО НА ТИПА ЗА ТИП ПРЕВОЗНО СРЕДСТВО
- 6.1. Административният отдел, одобрил типа превозно средство, се уведомява за всяка промяна на типа превозно средство. Тогава отделът може:
- 6.1.1. да прецени, че е малко вероятно направените промени да оказват съществено неблагоприятно въздействие и че при всички положения превозното средство продължава да съответства на изискванията; или
- 6.1.2. да изиска допълнителен изпитвателен протокол от техническата служба, отговаряща за провеждането на изпитванията.
- 6.2. Потвърждаването или отказът за одобрение, в което се посочва изменението, се съобщава съгласно процедурата, посочена в точка 4.3 по-горе, на страните по Спогодбата, прилагащи настоящото правило.
- 6.3. Компетентният орган, който издава разширение на одобрението, му присвоява сериен номер и уведомява за издаването му останалите страни по Спогодбата от 1958 г., прилагащи настоящото правило, посредством формуляр за съобщение, отговарящ на образца в приложение 1 към настоящото правило.
7. СЪОТВЕТСТВИЕ НА ПРОИЗВОДСТВОТО
- 7.1. Всяко превозно средство, получило одобрение по настоящото правило, трябва да бъде произведено така, че да съответства на одобрения тип, като отговаря на изискванията, определени в точка 5 по-горе.
- 7.2. С цел проверка на спазването на изискванията на точка 7.1 се провеждат подходящи проверки на производството.
- 7.3. По-конкретно титулярят на одобрението трябва:
- 7.3.1. да осигури наличието на процедури за ефективен контрол на качеството на превозните средства;
- 7.3.2. да има достъп до необходимото контролно оборудване за проверка за съответствие на всеки одобрен тип;
- 7.3.3. да гарантира, че резултатите от изпитванията се записват и че приложените документи остават на разположение в продължение на срок, който се определя съвместно с административната служба;
- 7.3.4. да анализира резултатите от всеки вид изпитване, с цел проверка и гарантиране на постоянството на техническите характеристики на превозното средство, като се вземат предвид допустимите отклонения при промишленото производство;
- 7.3.5. да гарантира, че за всеки тип превозно средство са проведени най-малко изпитванията, предписани в точка 5 от настоящото правило;
- 7.3.6. да гарантира, че всеки набор от проби или изпитвателни образци, които по време на въпросното изпитване показват несъответствие с типа, водят до допълнителни проби и изпитвания. Преприемат се всички необходими стъпки, за да се възстанови съответствието на съответното производство.
- 7.4. Компетентният орган, издал типовото одобрение, може по всяко време да проверява методите за контрол на съответствието, прилагани във всяка производствена единица.
- 7.4.1. При всяка проверка данните от изпитванията и производствените данни се представят на проверяващия инспектор.
- 7.4.2. Инспекторът може да подбира случайни образци за изпитване в лабораторията на производителя. Минималният брой образци може да се определя според резултатите от собствените проверки на производителя.
- 7.4.3. Когато нивото на качеството изглежда незадоволително или когато е необходимо да се провери валидността на изпитванията, проведени при прилагане на точка 7.4.2, инспекторът избира образците, които да се изпратят на техническата служба, провела изпитванията за типово одобрение.

- 7.4.4. Компетентният орган може да извършва всяко изпитване, предписано в настоящото правило.
- 7.4.5. Нормалната честота на тези проверки е веднъж годишно. Ако се регистрират незадоволителни резултати по време на едно от тези посещения, компетентният орган трябва да гарантира, че са предприети всички необходими стъпки, за да се възстанови съответствието на производството колкото може по-бързо.
8. САНКЦИИ ПРИ НЕСЪОТВЕТСТВИЕ НА ПРОИЗВОДСТВОТО
- 8.1. Одобрението, издадено по отношение на тип превозно средство съгласно настоящото правило, може да бъде отменено, ако не са спазени изискванията, изложени в точка 7, или ако превозното средство или неговите компоненти не преминат успешно изпитванията, предвидени в точка 7.3.5 по-горе.
- 8.2. Ако страна по Спогодбата, прилагаща настоящото правило, отмени дадено от нея одобрение, тя уведомява незабавно останалите страни по договора, прилагащи настоящото правило, посредством формуляр за съобщение, отговарящ на образца, даден в приложение 1 към настоящото правило.
9. ОКОНЧАТЕЛНО ПРЕКРАТЯВАНЕ НА ПРОИЗВОДСТВОТО
- Ако титулярят на одобрението прекрати напълно производството на тип превозно средство, одобрен в съответствие с настоящото правило, той уведомява за това органа, издал одобрението. След получаване на съответното съобщение този орган трябва да информира за него другите страни по Спогодбата от 1958 г., които прилагат настоящото правило, чрез формуляр на съобщение, съответстващ на образца от приложение 1 към настоящото правило.
10. НАИМЕНОВАНИЯ И АДРЕСИ НА ТЕХНИЧЕСКИТЕ СЛУЖБИ, ОТГОВАРЯЩИ ЗА ПРОВЕЖДАНЕТО НА ИЗПИТВАНИЯ С ЦЕЛ ОДОБРЕНИЕ, КАКТО И НА АДМИНИСТРАТИВНИТЕ ОТДЕЛИ
- Страните по Спогодбата, прилагащи настоящото правило, съобщават на секретариата на Организацията на обединените нации имената и адресите на техническите служби, отговарящи за провеждане на изпитвания с цел одобрение, както и на административните отдели, издаващи одобрение и на които следва да се изпращат формулярите, удостоверяващи одобрение, разширение, отказ за издаване или отмяна на одобрение, издадени в други държави.
11. ПРЕХОДНИ РАЗПОРЕДБИ
- 11.1. Считано от официалната дата на влизане в сила на серия от изменения 01, никоя страна по договора, която прилага настоящото правило, не трябва да отказва да издава одобрение на типа по настоящото правило, изменено със серия от изменения 01.
- 11.2. Считано от 24 месеца след датата на влизане в сила, страните по договора, прилагащи настоящото правило, трябва да издават одобрения, само ако подлежащият на одобрение тип превозно средство отговаря на изискванията на настоящото правило, изменено със серия от изменения 01.
- 11.3. Страните по договора, прилагащи настоящото правило, не могат да отказват да издават разширения на одобрения в съответствие с предходни серии от изменения на настоящото правило.
- 11.4. Страните по договора, прилагащи настоящото правило, трябва да продължат да издават одобрения на тези типове превозни средства, които съответстват на изискванията на настоящото правило, изменено с предходните серии от изменения през 24-месечния период, следващ датата на влизане в сила на серия от изменения 01.
- 11.5. Без да се засягат гореспоменатите преходни разпоредби, страните по договора, в които настоящото правило влиза в сила след датата на влизане в сила на най-новата серия от изменения, не са длъжни да приемат одобрения, издадени в съответствие с предходна серия от изменения на настоящото правило
-

ПРИЛОЖЕНИЕ 1

СЪОБЩЕНИЕ

(максимален формат: A4 (210 × 297 mm))

издадено от: наименование на административния отдел

.....

.....

.....

Относно ⁽²⁾: ИЗДАДЕНО ОДОБРЕНИЕ
 РАЗШИРЕНО ОДОБРЕНИЕ
 ОТКАЗАНО ОДОБРЕНИЕ
 ОТМЕНЕНО ОДОБРЕНИЕ
 ОКОНЧАТЕЛНО ПРЕКРАТЯВАНЕ НА ПРОИЗВОДСТВОТО

на пътно превозно средство съгласно Правило № 100

Одобрение №: Разширение №:

1. Фабрична или търговска марка на превозното средство:
2. Тип на превозното средство:
3. Категория превозно средство:
4. Наименование и адрес на производителя:
5. Наименование и адрес на представителя на производителя, ако има такъв:
6. Описание на превозното средство:
- 6.1. Тип ПСНЕ:
- 6.2. Работно напрежение:
- 6.3. Система за задвижване (напр. хибридна, електрическа):
7. Превозното средство е представено за одобрение на:
8. Техническа служба, отговаряща за провеждането на изпитвания с цел одобрение:
9. Дата на протокола от изпитването, издаден от службата:
10. Номер на протокола от изпитването, издаден от службата:
11. Местоположение на маркировката за одобрение:
12. Основание (основания) за разширение на одобрението (ако има такова) ⁽²⁾:
13. Издадено/разширено/отказано/отменено одобрение ⁽²⁾:
14. Място:
15. Дата:
16. Подпис:
17. Документите, придружаващи заявлението за одобрение или разширение, могат да бъдат получени при поискване.

⁽¹⁾ Отличителен номер на страната, която е издала/разширила/отказала/отменила одобрение (вж. разпоредбите относно одобрението в правилото).

⁽²⁾ Ненужното се зачерква.

ПРИЛОЖЕНИЕ 2

ОФОРМЛЕНИЕ НА МАРКИРОВКИТЕ ЗА ОДОБРЕНИЕ

ОБРАЗЕЦ А

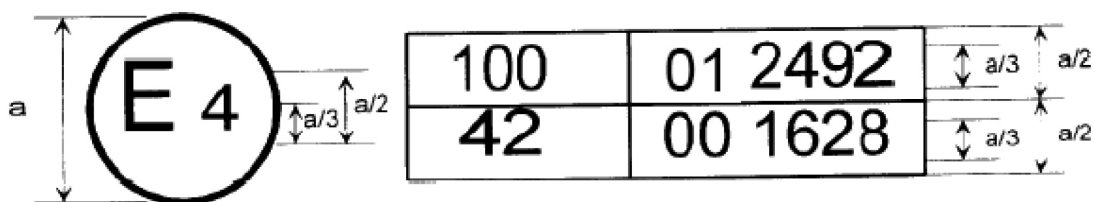
(вж. точка 4.4 от настоящото правило)

 $a = 8 \text{ mm}$ (минимум)

Гореположаната маркировка за одобрение, поставена на превозно средство, показва, че съответният тип пътно превозно средство е одобрен в Нидерландия (Е 4) съгласно Правило № 100 с одобрение № 012492. Първите две цифри от номера на одобрението указват, че одобрението е издадено в съответствие с изискванията на правило № 100, изменено със серия от изменения 01.

ОБРАЗЕЦ Б

(вж. точка 4.5 от настоящото правило)

 $a = 8 \text{ mm}$ (минимум)

Гореположаната маркировка за одобрение, поставена на превозно средство, показва, че съответното пътно превозно средство е одобрено в Нидерландия (Е 4) съгласно правила № 100 и 42 (*). Номерът на одобрението указва, че на датите, на които съответните одобрения са издадени, Правило № 100 вече е изменено със серия от изменения 01, а Правило № 42 е още в първоначалния си вид.

(*) Последният номер е даден само като пример.

ПРИЛОЖЕНИЕ 3

ЗАЩИТА СРЕЩУ ПРЯК ДОПИР ДО ЧАСТИ ПОД НАПРЕЖЕНИЕ

1. СОНДИ ЗА ИЗПИТВАНЕ НА СТЕПЕНТА НА ДОСТЪПНОСТ

Сондите за изпитване на степената на достъпност, предназначени за изпитване на защитата на хора срещу достъп до части под напрежение, са посочени в таблица 1.

2. УСЛОВИЯ НА ИЗПИТВАНЕ

Сондата за изпитване на степената на достъпност се прилага към всички отвори на предпазната обвивка с определената в таблица 1 сила. Ако сондата проникне частично или напълно, тя се поставя във всички възможни положения; в никакъв случай не трябва да се допуска пълно проникване на ограничителната плочка през отвора.

Счита се, че вътрешните прегради са част от обвивката.

Ако е необходимо, захранващ източник с понижено напрежение (в границите между 40 и 50 V), съединен последователно с подходяща лампа, следва да бъде свързан между сондата и частите под напрежение във вътрешността на преградата или обвивката.

Методът на сигнализационната верига е също подходящ за прилагане при изпитване на движещите се части под напрежение на оборудването за високо напрежение.

Разрешено е подвижните вътрешни част да бъдат задвижвани бавно, когато това е възможно.

3. УСЛОВИЯ ЗА ДОПУСКАНЕ

Сондата за изпитване на степената на достъпност не трябва да докосва части под напрежение.

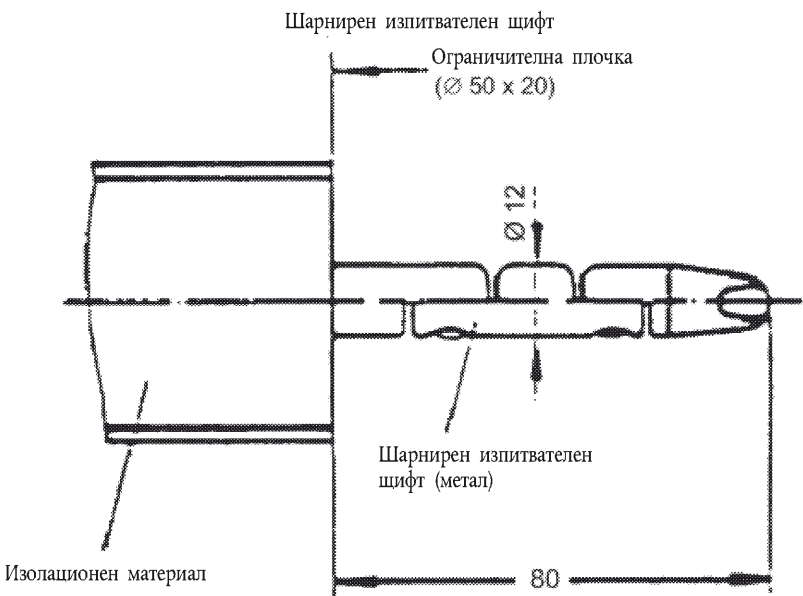
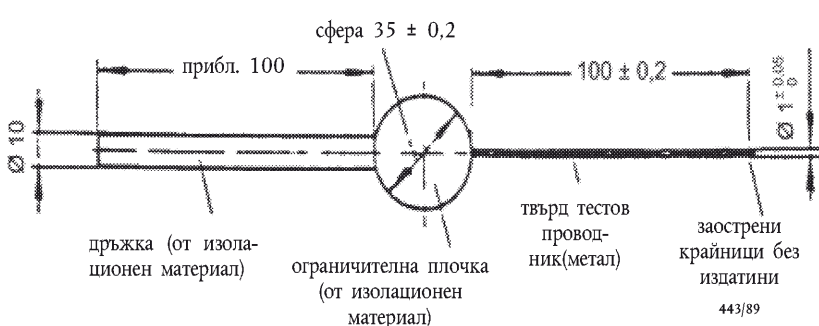
Когато се извършва проверка за наличие на достатъчно разстояние с помощта на сигнализационна верига между сондата и части под напрежение, лампата не трябва да светва.

При провеждане на изпитване за IPXXB шарнирният изпитвателен шифт може да проникне по дължината си до 80 mm, но ограничителната плочка (Ø 50 mm × 20 mm) не трябва да преминава през отвора. От напълно изправено изходно положение всяко рамо на шарнирния изпитвателен шифт трябва да бъде последователно сгъвано до образуване на ъгъл от 90 градуса спрямо оста на прилежащата част на шифта и трябва да бъде поставяно във всички възможни положения.

При провеждане на изпитвания за IPXXD сондата за изпитване на степената на достъпност може да проникне по цялата си дължина, но ограничителната плочка не трябва да преминава напълно през отвора.

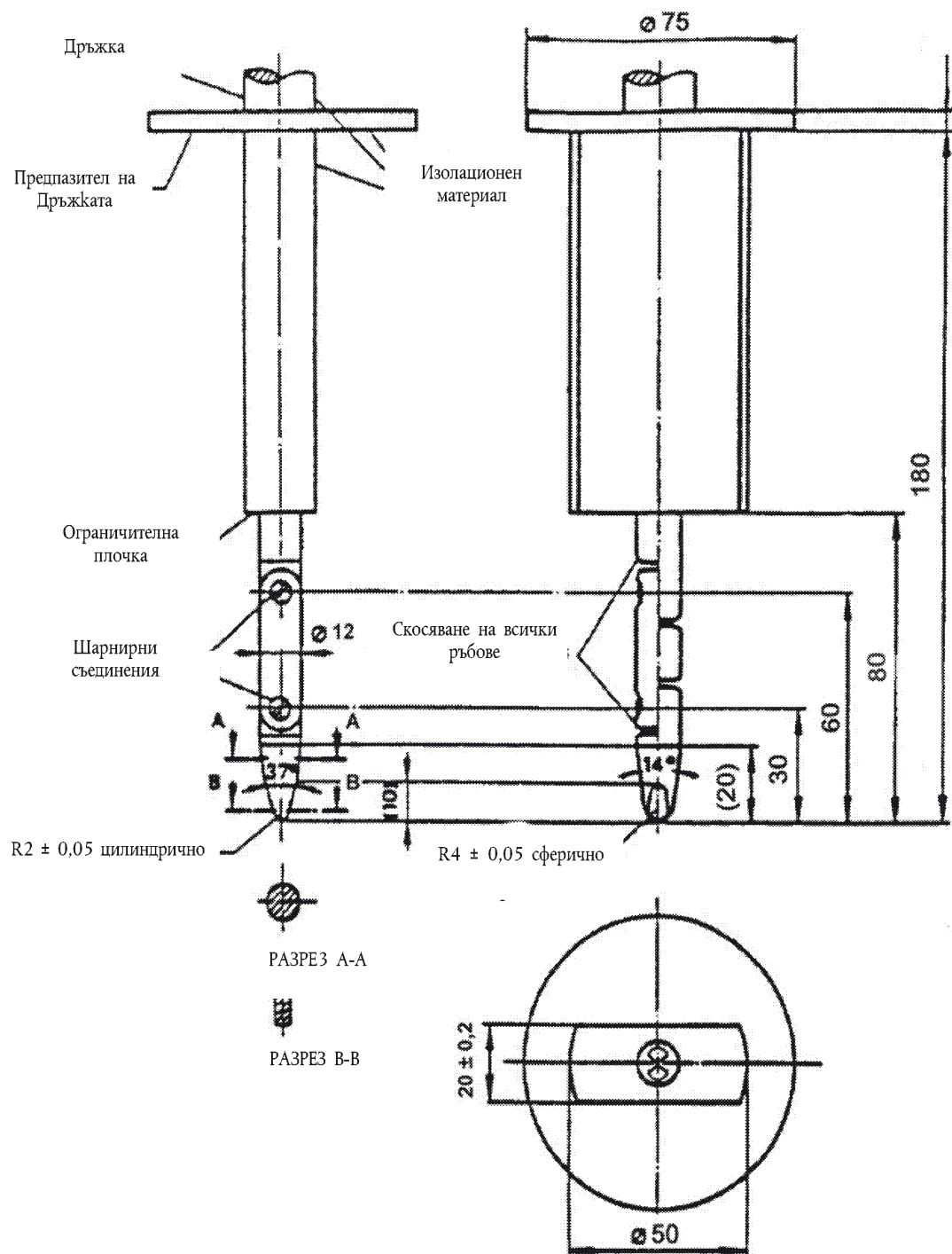
Таблица 1

Сонди за достъпност, използвани при изпитванията за защита срещу достъпа до опасни части

Първо число	Допъл- нителна буква	Сонда за изпитване на степента на достъпност	Прила- гана сила при изпит- ването
2	B	Шарнирен изпитвателен щифт Ограничителна плочка (Ø 50 x 20) Ø 12 80 Изолационен материал Шарнирен изпитвателен щифт (метал)	10 N ± 10 %
4, 5, 6	D	Изпитвателен проводник с диаметър 1.0 mm и с дължина 100 mm сфера 35 ± 0,2 прибл. 100 100 ± 0,2 Ø 10 дръжка (от изолационен материал) ограничителна плочка (от изолационен материал) твърд тестов проводник (метал) заострени крайници без издатини 443/89	1 N ± 10 %

Фиг. 1

Шарнирен изпитвателен щифт

Материал: метал, освен ако е посочено друго.

Линейни размери в mm.

Допустимо отклонение в размерите, за които не е указан толеранс:

а) за ъгли: $0/-10^{\circ}$

б) за линейните размери: до 25 mm: $0/-0,05$ mm над 25 mm: $\pm 0,2$ mm

Двете шарнирни съединения трябва да позволяват движение от 90° в една и съща равнина и в една и съща посока с допустимо отклонение от 0 до $+10^{\circ}$.

ПРИЛОЖЕНИЕ 4

МЕТОД ЗА ИЗМЕРВАНЕ НА ИЗОЛАЦИОННОТО СЪПРОТИВЛЕНИЕ

1. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Изоляционното съпротивление на всяка шина с високо напрежение се измерва или се определя чрез изчисляване, като се използват стойностите за измерване, получени за всяка част или блок на шината с високо напрежение (наричано по-долу „разделно измерване“).

2. МЕТОД НА ИЗМЕРВАНЕ

Измерването на изоляционното съпротивление се извършва, като се избира съответният метод на измерване сред методите, изброени в точки 2.1—2.2, в зависимост от електрическия заряд на частите под напрежение или на изоляционното съпротивление и т.н.

Обхватът на електрическата верига, която подлежи на измерване, трябва да бъде установен предварително, като се използват електрически схеми и т.н.

Освен това могат да се извършат промени, необходими за измерването на изоляционното съпротивление, като например отстраняване на капака с цел достъп до частите под напрежение, пускане на кабели за измерване, промяна на софтуера и т.н.

В случаите, в които измерваните стойности не са стабилни поради работата на бордовата система за следене на изоляционното съпротивление и т.н., могат да бъдат извършени промени, необходими за измерването, като спиране работата на съответното устройство или отстраняването му. Освен това, когато устройството е отстранено, трябва да се докаже, като се използват схеми и т.н., че това няма да промени изоляционното съпротивление между частите под напрежение и електрическото шаси.

Трябва да се работи с повишено внимание, за да се избегнат късо съединение, поражение от електрически ток и т.н., ако се използва този метод за потвърждаване, който може да изисква пряка работа на веригата за високо напрежение.

2.1. Метод на измерване с използване на външни източници на постоянно напрежение

2.1.1. Измервателен уред

Трябва да се използва измервателен уред за изпитване на изоляционното съпротивление, който може да подава постоянно напрежение, по-високо от работното напрежение на шината с високо напрежение.

2.1.2. Метод на измерване

Уредът за изпитване на изоляционното съпротивление трябва да бъде свързан между частите под напрежение и електрическото шаси. След това изоляционното съпротивление се измерва чрез подаване на постоянно напрежение, равно на поне половината от работното напрежение на шината с високо напрежение.

Ако системата има няколко обхвата на напрежение (напр. поради повишаващ преобразувател) в галванично свързаната верига и някои компоненти не могат да издържат работното напрежение на цялата верига, изоляционното съпротивление между тези компоненти и електрическото шаси може да бъде измерено отделно, като се прилага поне половината от собственото им работно напрежение, а посочените компоненти са изключени.

2.2. Метод на измерване с използване на ПСНЕ на превозното средство като източник на постоянно напрежение

2.2.1. Условия на изпитвателното превозно средство

Шината с високо напрежение трябва да се захранва от ПСНЕ на превозното средство и/или системата за преобразуване на енергия, като големината на напрежението на ПСНЕ и/или системата за преобразуване на енергия по време на цялото изпитване трябва да бъде поне равна на номиналното работно напрежение, посочено от производителя на превозното средство.

2.2.2. Измервателен уред

Използваният за това измерване волтметър трябва да измерва постоянни напрежения и да има вътрешно съпротивление, не по-малко от 10 MΩ.

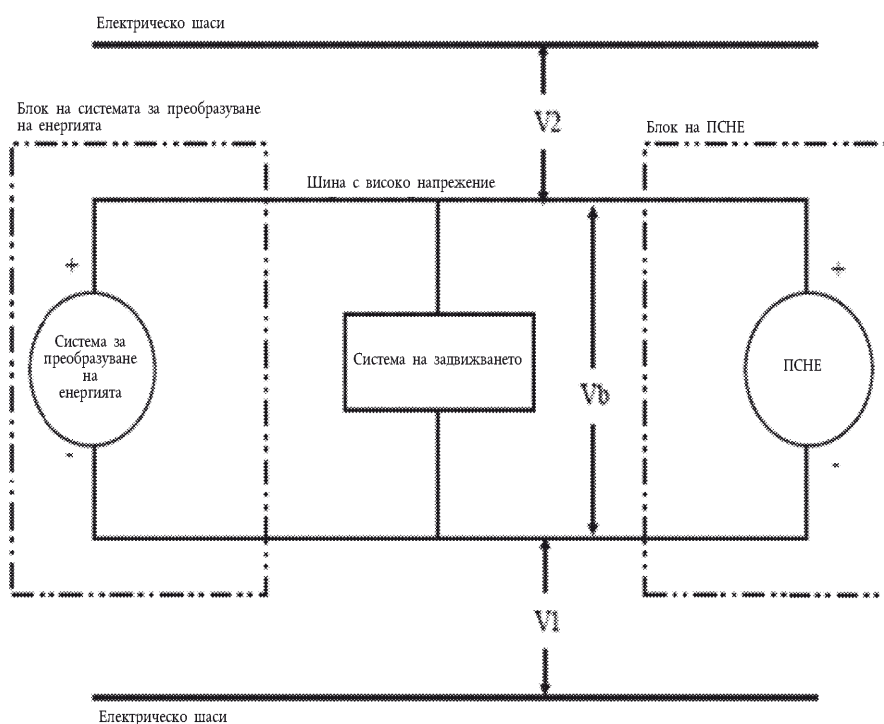
2.2.3. Метод на измерване

2.2.3.1. Първи етап

Напрежението се измерва, както е показано на фиг. 1, и се записва напрежението на шината с високо напрежение (Vb). Vb трябва да бъде по-голямо или равно на номиналното работно напрежение на ПСНЕ и/или системата за преобразуване на енергия, посочено от производителя на превозното средство.

Фиг. 1

Измерване на Vb, V1, V2

2.2.3.2. Втори етап

Измерва се и се записва напрежението (V1) между отрицателния полюс на шината с високо напрежение и електрическото шаси (вж. фиг. 1).

2.2.3.3. Трети етап

Измерва се и се записва напрежението (V2) между положителния полюс на шината с високо напрежение и електрическото шаси (вж. фиг. 1).

2.2.3.4. Четвърти етап

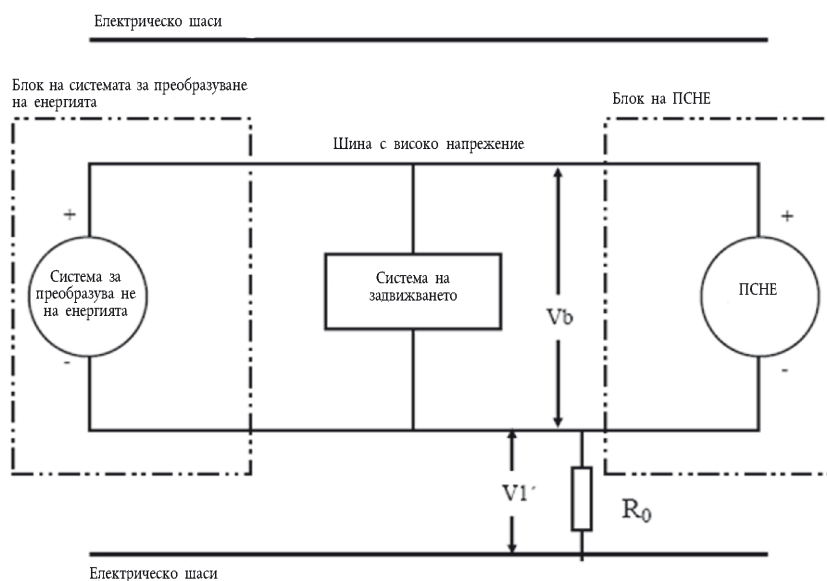
Ако V1 е по-голямо или равно на V2, между отрицателния полюс на шината с високо напрежение и електрическото шаси трябва да се свърже стандартно известно съпротивление (Ro). След свързването на Ro се измерва и се записва напрежението (V1) между отрицателния полюс на шината с високо напрежение и електрическото шаси (вж. фиг. 2).

Изоляционното съпротивление (Ri) се изчислява съгласно следната формула:

$$R_i = R_o * (V_b / V_1' - V_b / V_1) \text{ или } R_i = R_o * V_b * (1 / V_1' - 1 / V_1)$$

Фиг. 2

Измерване на V1'

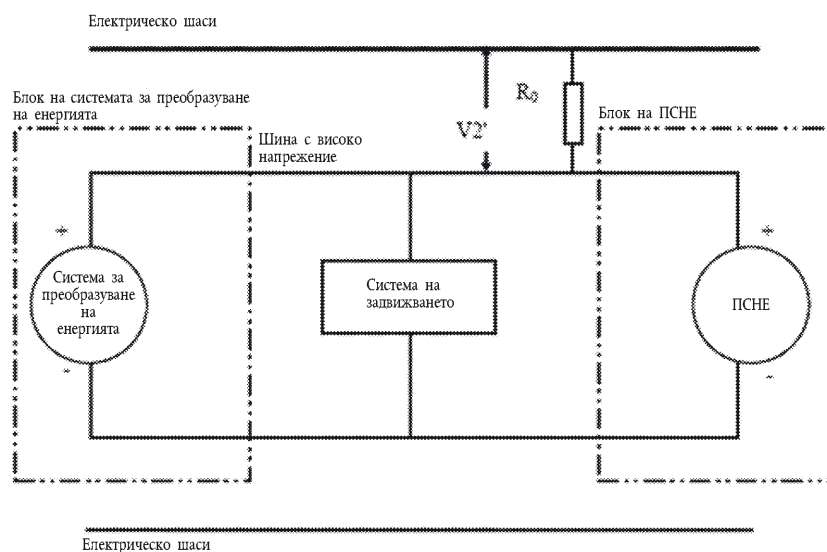
Ако $V2$ е по-голямо от $V1$, между положителния полюс на шината с високо напрежение и електрическото шаси трябва да се свърже стандартно известно съпротивление (R_0). След свързването на R_0 се измерва и се записва напрежението ($V2'$) между положителния полюс на шината с високо напрежение и електрическото шаси (виж фигура 3). Изолационното съпротивление (R_i) се изчислява съгласно показаната формула. Тази стойност на изолационното съпротивление (Ω) се разделя на номиналното работно напрежение (V) на шината с високо напрежение.

Изолационното съпротивление (R_i) се изчислява по следната формула:

$$R_i = R_0 * (Vb / V2' - Vb / V2) \text{ или } R_i = R_0 * Vb * (1 / V2' - 1 / V2)$$

Фиг. 3

Измерване на V2'

2.2.3.5. Пети етап

От стойността на изолационното съпротивление R_i (Ω), разделена на номиналното работно напрежение (V) на шината с високо напрежение, се получава отнесеното към напрежението изолационно съпротивление (Ω/V).

Забележка 1: Стандартното известно съпротивление R_o [Ω] трябва да бъде минималното необходимо отнесено към напрежението изолационно съпротивление (Ω/V), умножено по работното напрежение на превозното средство $\pm 20\%$ [V]. Не се изисква R_o да има точно тази стойност, тъй като формулите са валидни за всяка стойност на R_o ; стойността за R_o обаче в този обхват следва да осигури добра разделителна способност за измерване на напрежението.

ПРИЛОЖЕНИЕ 5

МЕТОД ЗА ПОТВЪРЖДАВАНЕ НА РАБОТАТА НА БОРДОВАТА СИСТЕМА ЗА СЛЕДЕНЕ НА ИЗОЛАЦИОННОТО СЪПРОТИВЛЕНИЕ

Работата на бордовата система за следене на изолационното съпротивление се потвърждава посредством следния метод:

Свързва се резистор, който не причинява спадане на изолационното напрежение между клемата, която се следи, и електрическото шаси, под стойността на минималното необходимо изолационно съпротивление. Предупреждението трябва да се задейства.

ПРИЛОЖЕНИЕ 6

ОСНОВНИ ХАРАКТЕРИСТИКИ НА ПЪТНИ ПРЕВОЗНИ СРЕДСТВА И СИСТЕМИ

1. ОБЩИ

- 1.1. Марка (търговско наименование на производителя):
- 1.2. Тип:
- 1.3. Категория превозно средство:
- 1.4. Търговско наименование (наименования), ако има такова(такива):
- 1.5. Наименование и адрес на производителя:
- 1.6. Наименование и адрес на представителя на производителя, ако има такъв:
- 1.7. Чертеж и/или снимка на превозното средство:

2. ЕЛЕКТРИЧЕСКИ ДВИГАТЕЛ (ТЯГОВ ДВИГАТЕЛ)

- 2.1. Тип (намотка, възбуждане):
- 2.2. Максимална часова мощност (kW):

3. АКУМУЛАТОРНА БАТЕРИЯ (АКО ПСНЕ Е АКУМУЛАТОРНА БАТЕРИЯ)

- 3.1. Фабрична или търговска марка на акумулатора:
- 3.2. Указване на всички използвани типове електрохимични елементи:
- 3.3. Номинално напрежение (V):
- 3.4. Брой на акумулаторните електрохимични елементи:
- 3.5. Степен на рекомбинация на газовете (в проценти):
- 3.6. Тип(ове) система(и) на вентилация на акумулаторния модул или на батерийния комплект:
- 3.7. Тип система на охлаждане (ако има такава):
- 3.8. Капацитет (Ah):

4. ГОРИВЕН ЕЛЕМЕНТ (АКО ИМА ТАКЪВ)

- 4.1. Фабрична или търговска марка на горивния елемент:
- 4.2. Типове горивен елемент:
- 4.3. Номинално напрежение (V):
- 4.4. Брой на елементите:
- 4.5. Тип система на охлаждане (ако има такава):
- 4.6. Максимална мощност (kW):

5. СТОПЯЕМ ПРЕДПАЗИТЕЛ И/ИЛИ ИЗКЛЮЧВАТЕЛ

- 5.1. Тип:
- 5.2. Схема, указваща работния диапазон:

6. ЕЛЕКТРИЧЕСКА ИНСТАЛАЦИЯ (КАБЕЛНИ СНОПОВЕ)

6.1. Тип:

7. ЗАЩИТА СРЕЩУ ПОРАЖЕНИЕ ОТ ЕЛЕКТРИЧЕСКИ ТОК

7.1. Описание на принципа на защитата:

8. ДОПЪЛНИТЕЛНИ ДАННИ

8.1. Кратко описание на начина на монтажа на елементите на електрическите вериги или чертежи/схеми, показващи мястото на тези елементи:

8.2. Схема на всички електрически функции, включени в силовата верига:

8.3. Работно напрежение (V):

ПРИЛОЖЕНИЕ 7

ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ВОДОРОДНИТЕ ЕМИСИИ ПО ВРЕМЕ НА ПРОЦЕДУРИТЕ ЗА ЗАРЕЖДАНЕ НА ТЯГОВАТА АКУМУЛАТОРНА БАТЕРИЯ**1. ВЪВЕДЕНИЕ**

Настоящото приложение описва процедурата за определяне на водородните емисии по време на процедурите за зареждане на тяговата акумулаторна батерия на всички видове пътни превозни средства съгласно точка 5.4 от настоящото правило.

2. ОПИСАНИЕ НА ИЗПИТВАНЕТО

Изпитването за определяне на водородните емисии (фиг. 7.1) се провежда за определяне на водородните емисии по време на процедурите по зареждане на тяговата акумулаторна батерия с бордово зарядно устройство. Изпитването се състои от следните етапи:

- а) подготовка на превозното средство;
- б) зареждане на тяговата акумулаторна батерия;
- в) определяне на водородните емисии по време на нормално зареждане;
- г) определяне на водородните емисии по време на зареждане, извършено с неизправното бордово зарядно устройство.

3. ПРЕВОЗНО СРЕДСТВО

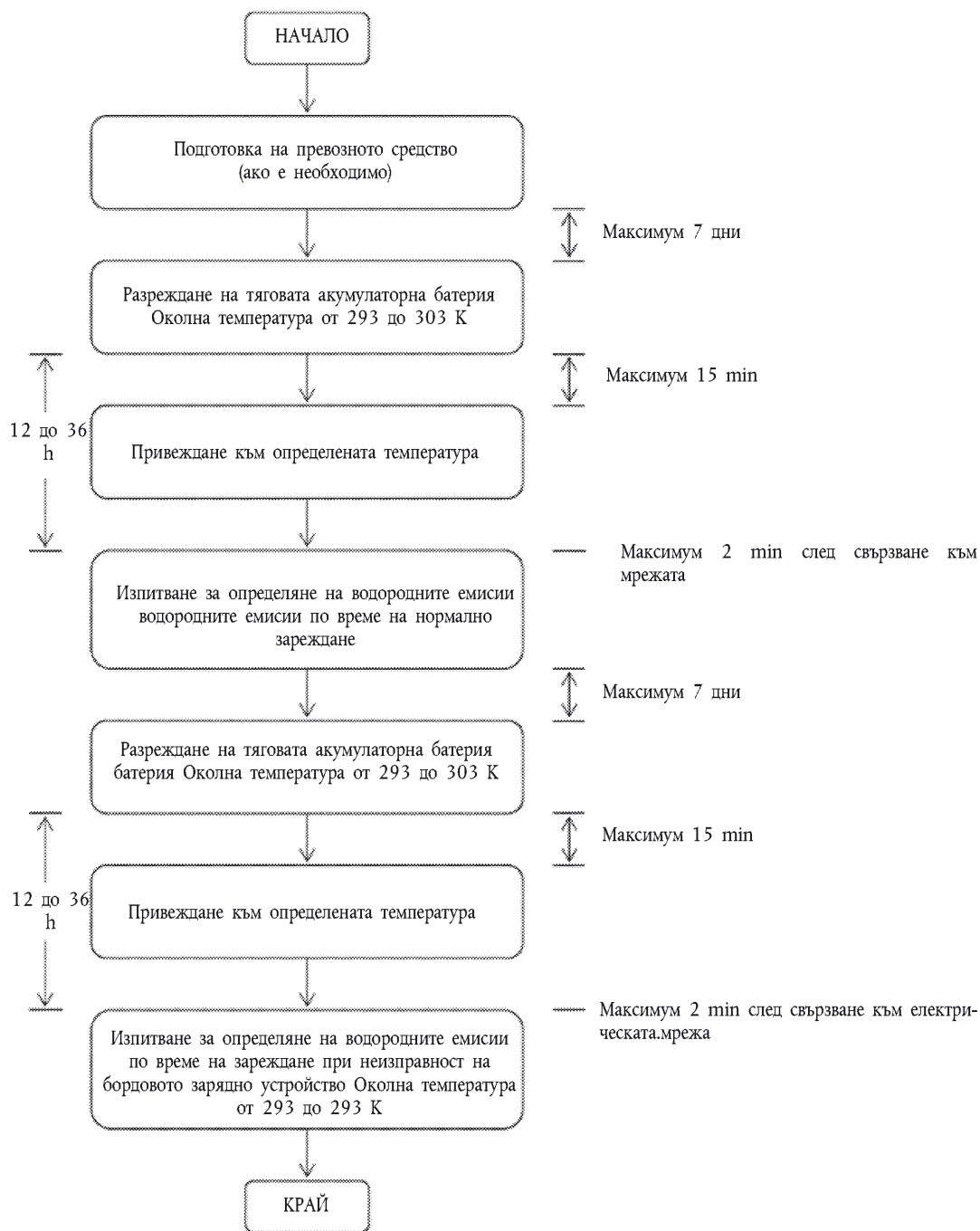
- 3.1. Превозното средство трябва да бъде в добро състояние от механична гледна точка и да е изминало 300 km през седемте дена, предхождащи изпитването. През този период превозното средство трябва да бъде оборудвано с тяговата акумулаторна батерия, която ще се подлага на изпитването за определяне на водородните емисии.

- 3.2. Ако батерията се използва при температура, която е по-висока от околната, ползвателят трябва да спазва препоръчаната от производителя процедура за поддържане на температурата на тяговата акумулаторна батерия в нормалния работен диапазон.

Представителят на производителя трябва да бъде в състояние да удостовери, че системата за регулиране температурата на тяговата акумулаторна батерия не е нито повредена, нито е с недостатъчен капацитет.

Фиг. 7.1

Определяне на водородните емисии по време на процедурите за зареждане на тяговата акумулаторна батерия

4. ОБОРУДВАНЕ ЗА ИЗПИТВАНЕТО ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ВОДОРОДНИТЕ ЕМИСИИ

4.1. Динамометричен стенд (бегови барабан)

Беговият барабан трябва да отговаря на изискванията на 05 серия от изменения на Правило № 83.

4.2. Камера за измерване на водородните емисии

Камерата за измерване на водородните емисии трябва да бъде съставена от обвивка, която е газонепроницаема и може да побира изпитваното превозно средство. До превозното средство трябва да има достъп от всички страни и когато камерата е херметично затворена, тя не трябва да пропуска газове в съответствие с допълнение 1 към настоящото приложение. Вътрешната повърхност на камерата трябва да е непроницаема и да не взаимодейства с водорода. Системата за регулиране на температурата трябва да позволява регулирането на температурата на въздуха във вътрешността на камерата, така че през цялото изпитване да се поддържа предвидената температура с допустимо отклонение от ± 2 K.

За да се реши проблемът с промените на обема, дължащи се на изпускането на водород във вътрешността на камерата, може да се използва камера с променлив обем или друго оборудване. Камерата с променлив обем се разширява и свива според водородните емисии в нея. Двете възможни средства за промяна на вътрешния обем са използване на подвижни плоскости или на система от гофрирани мехове, в които непроницаеми торбички, поставени във вътрешността на камерата, се разширяват и свиват в резултат на промените във вътрешното налягане, чрез обмен на въздух от външната страна на камерата. Всяка система за промяна на обема трябва да запазва целостта на камерата, както е посочено в допълнение 1 към настоящото приложение.

Всеки метод за промяна на обема трябва да ограничава разликата между налягането вътре в камерата и барометричното налягане до максимум ± 5 hPa.

Камерата трябва да може да се блокира до определен обем. Обемът на камерата с променлив обем трябва да може да се мени спрямо „номиналния обем“ (вж. приложение 7, допълнение 1, точка 2.1.1), така че да бъде в съответствие с обема на водородните емисии по време на изпитването.

4.3. Системи за извършване на анализ

4.3.1. Анализатор на водород

4.3.1.1. Атмосферата вътре в камерата се контролира с анализатор на водород (от вида с електрохимичен детектор) или с хроматограф със следене на топлопроводността (катарометричен детектор). Газовата проба трябва да се взема от центъра на една от страничните стени или на капака на камерата и всяко обходно изтичане трябва да се връща в нея, по възможност в точка, разположена непосредствено след смесващия вентилатор.

4.3.1.2. Анализаторът на водород трябва да има инертност под 10 секунди за 90 % от крайния отчет. Неговата стабилност трябва да бъде по-добра от 2 % от пълната скала при нула и при 80 ± 20 % от пълната скала в продължение на 15 минути на всички работни обхвати.

4.3.1.3. Отклонението при повторни измервания на анализатора, изразена като средноквадратично отклонение, трябва да бъде по-добро от 1 % от пълната скала при нула и при 80 ± 20 % от пълната скала на всички използвани измервателни обхвати.

4.3.1.4. Работните измервателни обхвати на анализатора трябва да бъдат избирани така, че да дават най-добра разделителна способност за цялата съвкупност от процедури по измерване, калибриране и проверка на утечките.

4.3.2. Записваща система, свързана с анализатора на водород

Анализаторът на водород трябва да бъде снабден с устройство, което да записва изходния електрически сигнал с честота най-малко веднъж в минута. Записващата система трябва да има работни характеристики, които са най-малко еквивалентни на записвания сигнал, и трябва да позволява непрекъснато записване на резултатите. Записването трябва да указва ясно началото и края на изпитванията в режим на нормално зареждане и в режим на зареждане с неизправно бордово зарядно устройство.

4.4. Записване на температури

4.4.1. Температурата в камерата се измерва на две места с температурни датчици, които са свързани така, че да дават средна стойност. Точките на измерване трябва да са във вътрешността на камерата на приблизително 0,1 m от вертикалната осева линия на всяка от страничните стени, на височина $0,9 \pm 0,2$ m.

4.4.2. Температурите на акумулаторните модули трябва да бъдат записвани чрез датчици.

- 4.4.3. При всички измервания на водородните емисии температурите трябва да бъдат записвани с честота най-малко веднъж в минута.
- 4.4.4. Допустимата грешка при използването на системата за записване на температурата трябва да бъде в рамките на $\pm 1,0$ K и разделителната способност на това оборудване трябва да бъде $\pm 0,1$ K.
- 4.4.5. Записите на системата за обработка на данни трябва да позволяват разделителна способност по време ± 15 секунди.
- 4.5. Регистриране на налягането
- 4.5.1. При всички измервания на водородните емисии разликата Δp между барометричното налягане в зоната на провеждане на изпитването и налягането във вътрешността на камерата трябва да бъде записвана с честота най-малко веднъж в минута.
- 4.5.2. Допустимата грешка при използването на системата за регистриране на налягането трябва да бъде в рамките на ± 2 hPa, а разделителната способност при отчитане на това оборудване трябва да бъде равна на $\pm 0,2$ hPa.
- 4.5.3. Записите на системата за обработка на данни трябва да позволяват разделителна способност по време ± 15 секунди.
- 4.6. Записване на напрежението и на големината на тока
- 4.6.1. При всички измервания на водородните емисии напрежението на бордовото зарядно устройство и големината на тока (през акумулаторната батерия) трябва да бъдат записвани с честота най-малко веднъж в минута.
- 4.6.2. Допустимата грешка при използването на системата за записване на напрежението трябва да бъде в рамките на ± 1 V и разделителната способност на това оборудване трябва да бъде $\pm 0,1$ V.
- 4.6.3. Допустимата грешка при използването на системата за записване на големината на тока трябва да бъде в рамките на $\pm 0,5$ A, а разделителната способност на това оборудване трябва да бъде равна на $\pm 0,05$ A.
- 4.6.4. Записите на системата за обработка на данни трябва да позволяват разделителна способност по време ± 15 секунди.
- 4.7. Вентилатори
- Камерата трябва да е оборудвана с един или няколко вентилатора или въздуходувки с евентуален дебит от 0,1 до 0,5 m³/s, които да осигуряват пълно размесване на атмосферата в камерата. Необходимо е да се постигне еднаква температура и концентрация на водород в камерата по време на измерванията. Поставеното в камерата превозно средство не трябва да бъде подлагано на действието на въздушна струя, идваща от вентилаторите или от въздуходувките.
- 4.8. Газове
- 4.8.1. Необходимо е да се разполага с посочените по-долу чисти газове, използвани за калибриране и за функциониране на инсталацията:
- а) пречистен синтетичен въздух (примеси < 1 ppm еквивалент на въглеродороди C_1 ; < 1 ppm CO; < 400 ppm CO₂; $< 0,1$ ppm NO); съдържание на кислород между 18 и 21 обемни %;
- б) водород (H₂) с 99,5 % минимална чистота.
- 4.8.2. Газовете, използвани за калибриране и измерванията, трябва да бъдат съставени от смес на водород (H₂) и пречистен синтетичен въздух. Действителните концентрации на даден калибриращ газ трябва да съответстват на номиналната стойност с допустимо отклонение от ± 2 %. Допустимата грешка за разредените газове, получени чрез използването на смесител-дозатор за газове, трябва да бъде в рамките на ± 2 % от номиналната стойност. Стойностите на концентрациите, определени в допълнение 1, могат също да бъдат получени чрез използването на смесител-дозатор за газове, като за газ за разреждане се използва синтетичен въздух.
5. ПРОЦЕДУРА НА ИЗПИТВАНЕ
- Изпитването се състои от следните пет етапа:
- а) подготовка на превозното средство;
- б) разреждане на тяговата акумулаторна батерия;
- в) определяне на водородните емисии по време на нормално зареждане;
- г) разреждане на тяговата акумулаторна батерия;
- д) определяне на водородните емисии по време на зареждане, извършено с неизправното бордово зарядно устройство.
- Ако превозното средство трябва да бъде премествано между различните етапи, то трябва да бъде тикано до зоната на следващото изпитване.

5.1. Подготовка на превозното средство

Трябва да бъде проверено стареенето на тяговата акумулаторна батерия, като се докаже, че превозното средство е изминало най-малко 300 km през седемте дена, предхождащи изпитването. През този период превозното средство трябва да бъде оборудвано с тяговата акумулаторна батерия, която се подлага на изпитването за определяне на водородните емисии. Ако не е възможно това да бъде доказано, се прилага описаната по-долу процедура.

5.1.1. Разреждания и начални зареждания на акумулаторната батерия

Процедурата започва с разреждане на тяговата акумулаторна батерия на превозното средство, като то се кара на писта или на бегови барабан с постоянна скорост, представляваща $70\% \pm 5\%$ от максималната скорост на превозното средство, в продължение на тридесет минути.

Разреждането се прекратява:

- а) когато превозното средство не е в състояние да се движи с 65% от максималната скорост в продължение на тридесет минути; или
- б) когато монтираните серийни бордови уреди указват на водача да спре превозното средство; или
- в) след изминаване на разстояние от 100 km.

5.1.2. Начално зареждане на акумулаторната батерия

Зареждането се извършва:

- а) с бордовото зарядно устройство;
- б) при околна температура в интервала между 293 и 303 K.

Процедурата изключва използването на всякакви видове външни зарядни устройства.

Критерият за край на зареждането на тяговата акумулаторна батерия се определя от автоматичното му прекратяване, предизвикано от бордовото зарядно устройство.

Тази процедура може да включва всички видове специални режими на зареждане, които биха могли да се задействат автоматично или ръчно, като например изравнителни или сервизни зареждания.

5.1.3. Процедурата от точки 5.1.1 до 5.1.2 трябва да се повтори два пъти.

5.2. Разреждане на батерията

Тяговата акумулаторна батерия се разрежда, като превозното средство се кара на писта или на бегови барабан с постоянна скорост, представляваща $70\% \pm 5\%$ от максималната скорост на превозното средство, в продължение на тридесет минути.

Разреждането се прекратява:

- а) когато монтираните серийни бордови уреди указват на водача да спре превозното средство; или
- б) когато максималната скорост, достигната от превозното средство, спадне под 20 km/h.

5.3. Привеждане към определената температура

В рамките на петнадесет минути след завършване на операцията по разреждане на батерията, описана в точка 5.2, превозното средство се поставя в зоната за привеждане към определена температура. Превозното средство се оставя там за най-малко 12 часа и най-много 36 часа между края на операцията по разреждане на тяговата акумулаторна батерия и началото на изпитването за определяне на водородните емисии по време на нормално зареждане. За този период превозното средство трябва да бъде приведено чрез престой към температура 293 ± 2 K.

5.4. Изпитване за определяне на водородните емисии по време на нормално зареждане

5.4.1. Преди завършване на етапа на привеждане към определена температура измервателната камера трябва да бъде промита в продължение на няколко минути до получаването на остатъчна концентрация на водород в стабилно състояние. Смесителният(те) вентилатор(и) на камерата по това време трябва също да работи(ят).

5.4.2. Анализаторът на водород се нулира и калибрира непосредствено преди изпитването.

5.4.3. В края на етапа на привеждане към определена температура изпитваното превозно средство с изключен двигател и отворени прозорци и багажник се вкарва в измервателната камера.

- 5.4.4. Превозното средство се свързва със силовата електрическа мрежа. Акумулаторната батерия се подлага на процедура за нормално зареждане, описана в точка 5.4.7 по-долу.
- 5.4.5. Вратите на камерата се затварят по начин, при който газовете не се пропускат, в рамките на две минути след започването на етапа на нормално зареждане.
- 5.4.6. Периодът на изпитване за определяне на водородните емисии по време на нормално зареждане започва от момента, в който камерата бъде затворена така, че да не пропуска газовете. След това се измерват концентрацията на водорода, температурата и барометричното налягане, за да се определят съответните начални стойности на C_{H_2} , T_i и P_i за провеждане на изпитването в режим на нормално зареждане.

Тези стойности се използват при изчисляване на емисиите на водорода (точка 6). Температурата T във вътрешността на камерата не трябва да е по-ниска от 291 K, нито по-висока от 295 K по време периода на нормално зареждане.

5.4.7. Процедура по нормално зареждане

Нормалното зареждане се извършва с бордовото зарядно устройство и се състои от следните етапи:

- а) етап на зареждане при постоянна мощност с времетраене t_1 ;
- б) етап на презареждане със стабилен ток с времетраене t_2 ; токът на презареждането се указва от производителя и съответства на използваната по време на изравнителното зареждане.

Критерият за края на зареждането на тяговата акумулаторна батерия се определя от автоматичното му прекратяване, предизвикано от бордовото зарядно устройство, при време на зареждане $t_1 + t_2$. Времето на зареждане се ограничава до $t_1 + 5$ h, дори ако серийно монтираните уреди указват ясно на водача, че батерията все още не е напълно заредена.

- 5.4.8. Анализаторът на водород се нулира и калибрира непосредствено преди края на изпитването.
- 5.4.9. Краят на интервала на вземане на проби от емисиите настъпва $t_1 + t_2$ или $t_1 + 5$ h след началните измервания, описани в точка 5.4.6. Записват се различните изминали интервали от време. Измерват се концентрацията на водород, температурата и барометричното налягане, за да се получат съответните крайни стойности на C_{H_2} , T_f и P_f за изпитването в режим на нормално зареждане, необходими за изчисленията от точка 6.
- 5.5. Изпитване за определяне на водородните емисии по време на режим на зареждане с неизправно бордово зарядно устройство
- 5.5.1. В рамките на максимум седем дни след завършване на предходното изпитване се започва с разреждане на тяговата акумулаторна батерия съгласно условията в точка 5.2.
- 5.5.2. Повтарят се етапите на процедурата от точка 5.3.
- 5.5.3. Преди завършване на етапа на привеждане към определена температура измервателната камера трябва да бъде промита в продължение на няколко минути до получаването на остатъчна концентрация на водород в стабилно състояние. Смесителният вентилатор(и) на камерата по това време трябва също да работи.
- 5.5.4. Анализаторът на водород се нулира и калибрира непосредствено преди изпитването.
- 5.5.5. В края на етапа на привеждане към определена температура изпитваното превозно средство с изключен двигател и отворени прозорци и багажник се вкарва в измервателната камера.
- 5.5.6. Превозното средство се свързва със силовата електрическа мрежа. Акумулаторната батерия се подлага на процедура за зареждане с неизправно бордово зарядно устройство, описана в точка 5.5.9 по-долу.
- 5.5.7. Вратите на камерата се затварят по начин, при който газовете не се пропускат, в рамките на две минути след блокирането в режим на зареждане с неизправно бордово зарядно устройство.
- 5.5.8. Периодът на изпитване за определяне на водородните емисии по време на зареждане с неизправно бордово зарядно устройство започва от момента, в който камерата бъде затворена така, че да не пропуска газовете. След това се измерват концентрацията на водорода, температурата и барометричното налягане, за да се определят съответните начални стойности на C_{H_2} , T_i и P_i за провеждане на изпитването в режим на зареждане с неизправно бордово зарядно устройство.

Тези стойности се използват при изчисляване на емисиите на водорода (точка 6). Температурата T във вътрешността на камерата не трябва да е по-ниска от 291 K, нито по-висока от 295 K по време периода на зареждане с неизправно бордово зарядно устройство.

5.5.9. Процедура за зареждане с неизправно бордово зарядно устройство

Зареждането в режим на неизправно бордово зарядно устройство се извършва с бордовото зарядно устройство и се състои от следните етапи:

- а) етап на зареждане с постоянна мощност с времетраене t'_1 ;
- б) етап на зареждане с ток с максимална стойност с времетраене 30 минути; по време на този етап бордовото зарядно устройство се блокира в позицията на ток с максимална стойност.

5.5.10. Анализаторът на водород се нулира и калибрира непосредствено преди края на изпитването.

5.5.11. Краят на периода на изпитване настъпва $t'_1 + 30$ минути след началните измервания, описани в точка 5.5.8. Записват се различните изминали периоди от време. Измерват се концентрацията на водород, температурата и барометричното налягане, за да се получат съответните крайни стойности на C_{H2f} , T_f и P_f за провеждане на изпитването в режим на зареждане с неизправно бордово зарядно устройство, необходими за изчисленията от точка 6.

6. ИЗЧИСЛЕНИЯ

Изпитванията за определяне на водородните емисии, описани в точка 5, позволяват изчисляването на водородните емисии по време на етапите на нормално зареждане и на зареждане с неизправно бордово зарядно устройство. За всеки от тези етапи се изчисляват водородните емисии в зависимост от началната и крайната концентрация на водорода, температурата и налягането в камерата и от нетната стойност на обема на камерата.

Използва се формулата, дадена по-долу:

$$M_{H2} = k \times V \times 10^{-4} \times \left(\frac{\left(1 + \frac{V_{out}}{V}\right) \times C_{H2f} \times P_f}{T_f} - \frac{C_{H2i} \times P_i}{T_i} \right)$$

където:

M_{H2} = маса на водорода (в грамове);

C_{H2} = измерената стойност на концентрацията на водорода в камерата в обемни милионни части (ppm);

V = нетният обем на камерата в кубически метри (m^3), като се приспада обемът на превозното средство с отворени прозорци и багажник; ако обемът на превозното средство не е определен, се приспада обем от $1,42 m^3$;

V_{out} = компенсаторен обем в m^3 при температурата и налягането, прилагани по време на изпитването;

T = температура във вътрешността на камерата (K);

P = абсолютно налягане в камерата (kPa);

k = 2,42

където: i е индекс, указващ началната стойност;

f е индекс, указващ крайната стойност.

6.1. Резултати от изпитването

Масата на водородните емисии на превозното средство е равна на:

MN = маса на водородни емисии за изпитването при нормално зареждане (грамове);

MD = маса на водородни емисии за изпитването при зареждане с неизправно бордово зарядно устройство (грамове).

Допълнение 1

КАЛИБРИРАНЕ НА ОБОРУДВАНЕТО, ИЗПОЛЗВАНО ЗА ИЗПИТВАНИЯТА ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ВОДОРОДНИТЕ ЕМИСИИ**1. ЧЕСТОТА И МЕТОДИ НА КАЛИБРИРАНЕ**

Цялото оборудване трябва да бъде калибрирано преди първото му използване, а след това трябва да се калибрира толкова често, колкото е необходимо, като при всички положения това трябва да става в месеца, предхождащ изпитване за типово одобрение. Методите на калибриране, които следва да се използват, са описани в настоящото допълнение.

2. КАЛИБРИРАНЕ НА КАМЕРАТА**2.1. Първоначално определяне на вътрешния обем на камерата**

- 2.1.1. Преди първото използване на камерата се определя нейният вътрешен обем, както следва. Измерват се грижливо вътрешните размери на камерата, като се взема предвид всяка неравност, като например укрепващите опори. Въз основа на тези измервания се определя вътрешният обем на камерата.

Камерата се блокира при определен обем и се поддържа при температура от 293 K. Номиналният обем трябва да е възпроизводим до $\pm 0,5 \%$ от отчетената стойност.

- 2.1.2. Нетният вътрешен обем се определя чрез приспадане на $1,42 \text{ m}^3$ от вътрешния обем на камерата. Вместо да се приспада $1,42 \text{ m}^3$ може да се приспадне обемът на превозното средство с отворен багажник и прозорци.

- 2.1.3. След това се проверява непроникливостта на камерата, както е посочено в точка 2.3. Ако получената стойност за масата на водорода не съответства на вкараната маса в рамките на $\pm 2 \%$, е необходимо да се вземат съответни мерки, за да се отстрани този дефект.

2.2. Определяне на остатъчните емисии в камерата

С тази операция се определя дали камерата не съдържа никакви материали, които отделят значителни количества водород. Проверката трябва да бъде извършена при пускането на камерата в експлоатация, както и след всяка извършвана в нея дейност, която може да предизвика наличието на остатъчни емисии, като се провежда най-малко веднъж годишно.

- 2.2.1. Както е описано в точка 2.1.1, камерата с променлив обем може да бъде използвана в блокирано или неблокирано положение. Температурата в нея трябва да се поддържа на ниво $293 \pm 2 \text{ K}$ в продължение на указания по-долу период от 4 часа.

- 2.2.2. Камерата може да бъде затворена, така че да не пропуска газовете, и смесителният вентилатор може да функционира по време на период, достигащ 12 часа преди началото на 4-часовия интервал на вземане на проби от фона.

- 2.2.3. Анализаторът трябва да се калибрира (ако е необходимо), а след това да се нулира и да се настрои обхватът му.

- 2.2.4. Камерата се промива до получаване на стабилна стойност за измерването на концентрацията на водород, а смесителният вентилатор се пуска в действие, ако това вече не е направено.

- 2.2.5. Камерата се затваря по начин, при който газовете не се пропускат, и се измерват стойностите на остатъчната концентрация на водород, както и температурата и барометричното налягане. Така се получават началните стойности на C_{H_2} , T_i и P_i , които трябва да се използват за изчисляване на остатъчните концентрации в камерата.

- 2.2.6. Камерата се оставя в продължение на четири часа в покой с работещ смесителен вентилатор.

- 2.2.7. В края на този период се използва същият анализатор за измерване на концентрацията на водород в камерата. Измерват се също температурата и барометричното налягане. По този начин се получават крайните стойности за C_{H_2} , T_f и P_f .

- 2.2.8. След това трябва да изчисли промяната на масата на водорода в камерата по време на изпитването, в съответствие с точка 2.4. Тази промяна не трябва да надвишава $0,5 \text{ g}$.

2.3. Изпитване за калибриране и за задържане на водорода в камерата

Изпитването за калибриране и за задържане на водорода в камерата позволява да се провери изчислената стойност на обема (точка 2.1) и служи също така за измерване на степента на евентуалните утечки. Степента на утечка от камерата трябва да бъде определена при пускането на камерата в експлоатация, както и след всяка извършвана в нея дейност, която може да засегне нейната цялост, а след това най-малко веднъж месечно. Ако бъдат проведени шест последователни месечни проверки за задържане, без да се налага извършването на някаква корекция, степента на утечка на камерата впоследствие може да бъде определяна на всяко тримесечие, при условие че не се налага извършването на някаква корекция.

- 2.3.1. Камерата се промива до получаване на стабилна стойност за измерването на концентрацията на водород. Смесителният вентилатор се включва, ако вече не е бил включен. Водородният анализатор се нулира, калибрира, ако е необходимо, и се настройва обхватът му.
- 2.3.2. Камерата с променлив обем се блокира на номиналната конфигурация на обема.
- 2.3.3. Пуска се в действие системата за регулиране на температурата във вътрешността на камерата (ако вече не е направено) и тя се регулира да работи при начална температура от 293 K.
- 2.3.4. Когато температурата на камерата се стабилизира на 293 ± 2 K (40 ± 1 °C), тя се затваря по начин, при който газовете не се пропускат, и се измерват стойностите на остатъчната концентрация на водород, както и температурата и барометричното налягане. Така се получават началните стойности на C_{H2i} , T_i и P_i , които трябва да се използват за калибрирането на камерата.
- 2.3.5. Камерата се разблокира от номиналната конфигурация на обема.
- 2.3.6. В камерата се вкарват около 100 g водород. Масата на водорода трябва да бъде измерена с точност от ± 2 % от отчетената стойност.
- 2.3.7. Атмосферата в камерата трябва да се остави да се размесва в продължение на пет минути и след това се измерват концентрацията на водорода, температурата и барометричното налягане. Така се получават крайните стойности на C_{H2f} , T_f и P_f , които трябва да се използват за калибрирането на камерата, както и началните стойности на C_{H2i} , T_i и P_i , използвани за изпитването на задържане на водорода.
- 2.3.8. Въз основа на стойностите, измерени в точки 2.3.4 и 2.3.7, и на формулата в точка 2.4 се изчислява масата на водорода в камерата. Тя трябва да бъде в рамките на ± 2 % от масата на водорода, измерена в точка 2.3.6.
- 2.3.9. Атмосферата в камерата трябва да се остави да се размесва в продължение на най-малко 10 часа. В края на този период се измерват и записват крайната концентрация на водорода, температурата и барометричното налягане. Така се получават началните стойности на C_{H2f} , T_f и P_f , които трябва да се използват за изпитването на задържане на водорода.
- 2.3.10. С помощта на формулата в точка 2.4 се изчислява масата на водорода в зависимост от стойностите, измерени в точки 2.3.7 и 2.3.9. Масата не трябва да се различава с повече от 4 % от масата на водорода, получена в точка 2.3.8.

2.4. Изчисления

Изчисляването на нетната стойност на промяната на масата на съдържащия се в камерата водород служи за определяне на остатъчното количество водород в камерата и на степента на утечка. Началните и крайните стойности на концентрацията на водорода, температурата и барометричното налягане се използват в следната формула за изчисляване на промяната на масата.

$$M_{H2} = k \times V \times 10^{-4} \times \left(\frac{\left(1 + \frac{V_{out}}{V}\right) \times C_{H2f} \times P_f}{T_f} - \frac{C_{H2i} \times P_i}{T_i} \right)$$

където:

M_{H2} = маса на водорода (в грамове);

C_{H2} = измерената стойност на концентрацията на водорода в камерата в обемни милионни части (ppm);

V = обем на камерата в кубически метри (m^3), измерен съгласно точка 2.1.1;

V_{out} = компенсаторен обем в m^3 при температурата и налягането, прилагани по време на изпитването;

T = температура във вътрешността на камерата (K);

P = абсолютно налягане в камерата (kPa);

k = 2,42

където: i е индекс, указващ началната стойност;

f е индекс, указващ крайната стойност.

3. КАЛИБРИРАНЕ НА АНАЛИЗАТОРА НА ВОДОРОДА

Анализаторът трябва да бъде калибриран, като се използва водород, разтворен във въздух, и пречистен синтетичен въздух (вж. точка 4.8.2 от приложение 7).

Всеки от нормално използваните работни обхвати се калибрира съгласно следната процедура:

- 3.1. Начертава се кривата на калибровъчната характеристика, като тя свързва поне пет точки на калибриране, разстоянието между които е възможно най-равномерно разпределено. Номиналната концентрация на газа за калибриране с най-висока концентрация следва да бъде равна на най-малко 80 % от пълната скала.
- 3.2. Калибровъчната характеристика се изчислява с помощта на метода на най-малките квадрати. Ако редът на резултантния полином е по-висок от 3, броят на точките на калибриране трябва да бъде най-малко равен на реда на полинома плюс 2.
- 3.3. Кривата на калибриране не трябва да се отклонява с повече от 2 % от номиналната стойност на всеки газ за калибриране.
- 3.4. Като се използват коефициентите на полинома, получени в точка 3.2 по-горе, се съставя таблица с истинските стойности на концентрацията спрямо отчетените от анализатора стойности на концентрацията през интервали, които не надвишават 1 % от пълната скала. Тази таблица се съставя за всеки калибриран измервателен обхват на анализатора.

Таблицата трябва също да съдържа и други данни от значение, като:

- а) дата на калибриране;
 - б) стойности, показани от потенциометъра в положение нула и при задаване на обхват (при необходимост);
 - в) номинална измервателна скала;
 - г) базови данни за всеки използван калибриращ газ;
 - д) указаната и действителната стойност на всеки използван калибриращ газ, като се посочват разликите в проценти;
 - е) налягане при калибриране на анализатора.
- 3.5. Ако на техническата служба може да се докаже, че друго оборудване (напр. компютър, електронен превключвател на диапазони) може да постигне еквивалентна степен на точност, то също може да бъде използвано.
-

Допълнение 2

ОСНОВНИ ХАРАКТЕРИСТИКИ НА ФАМИЛИЯТА ПРЕВОЗНИ СРЕДСТВА

1. Параметри, определящи фамилията по отношение на водородните емисии

Фамилията може да бъде определена от базовите конструктивни параметри, които трябва да бъдат общи за превозните средства, принадлежащи на тази фамилия. В някои случаи може да съществува взаимодействие на няколко от тези параметри. Тези обстоятелства също трябва да бъдат взети предвид, за да се гарантира, че единствено превозните средства със сходни характеристики по отношение на водородните емисии са включени в определена фамилия.

2. За целта се счита, че типове превозни средства, чиито описани по-долу параметри са еднакви, притежават едни същи характеристики по отношение на водородните емисии.

Тягова акумулаторна батерия:

- а) фабрична или търговска марка на батерията;
- б) указване на всички използвани типове електрохимични двойки;
- в) брой на акумулаторните електрохимични елементи;
- г) брой на акумулаторните модули;
- д) номинално напрежение на акумулаторната батерия (V);
- е) енергия на батерията (kWh);
- ж) степен на рекомбинация на газовете (в проценти);
- з) тип(ове) система на вентилация на акумулаторния(те) модул(и) или на батерийния комплект;
- и) тип система на охлаждане (ако има такава).

Бордово зарядно устройство:

- а) марка и тип на различните елементи, съставлящи зарядното устройство;
 - б) номинална изходна мощност (kW);
 - в) максимално зарядно напрежение (V);
 - г) максимална големина на тока при зареждане (A);
 - д) марка и тип на блока за управление (ако има такъв);
 - е) схема на работата, органите за управление и защитите;
 - ж) характеристики на етапите на зареждането(ията).
-

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2011 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 100 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на DVD	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	770 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на DVD (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	400 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), DVD, едно издание на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	300 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език(езици) в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в едно общо многоезиково DVD.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG